

An abstract painting with a rich, textured surface. The color palette is dominated by warm, earthy tones: deep browns, ochres, yellows, and oranges, with accents of red, purple, and white. The brushwork is expressive and visible, creating a sense of movement and depth. The overall composition is vertical and somewhat chaotic, with various textures and colors layered on top of each other.

**Len jedno je
potrebné**

Hans Erik Nissen

3

Len jedno je potrebné

(3. diel)

Len jedno je potrebné

(3. diel)

Hans Erik Nissen

Dansk Balkan Mission 2019

Len jedno je potrebné, (3. diel)

Pôvodný názov: "Et er nødvendigt"

Autor: Hans Erik Nissen

© Dansk Balkan Mission (DBM), Rodding, Denmark

First print: 2019

Editor:

Knud W. Skov at DBM

Slovenské evanjelizačné stredisko (EVS)

Slovenský preklad (translation): Ivana Skoncová

Preložené z anglického prekladu (Translated from English):

Only One Thing Is Needed

Grafická úprava (graphical production): Knud W. Skov, DBM

Tlač (Printed by): Drukarnia Beltrani, Krakow

Obálka (illustration): "The Burning Bush LIX" by Jorn Henrik Olsen

Na preklade a vydaní tejto knihy sa podieľali viacerí vydavatelia.

Preklad citátov Písma, pokiaľ nie je uvedený inak, je prevzatý z prekladu podľa komisie Slovenskej evanjelickej cirkvi a. v. – Biblia Písmo Sväté Starej a Novej zmluvy, vydaného Slovenskou biblickou spoločnosťou.

Dielo podlieha Autorskému zákonu. Ďakujeme, že dodržiavate všetky autorské práva tým, že bez písomného súhlasu v žiadnej forme nerozširujete, nekopírujete ani nedistribuuujete žiadnu časť tejto knihy. Kniha je zadarmo - len na darovanie.

The translation & publishing of this book has been made joint by the publishers. All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the publishers. The book is free - only for donation.

Dansk Balkan Mission (DBM)

Br. Roddingvej 5a,

DK - 6630 Rødding

www.balkanmission.dk

e-mail: dbm@balkanmission.dk

Distribúcia na Slovensku (Distribution in Slovakia):

Slovenské evanjelizačné stredisko (EVS)

web: www.evs.sk,

e-mail: evs@evs.sk

Úvod

Cieľom tejto knihy je zvestovať jednoduché, jasné, život prinášajúce slovo o Ježišovi. Všetci potrebujeme také slová. Niekoľko z týchto denných zamyslení poukazuje na to jediné, čo potrebujeme: **Ježiša Krista ako Spasiteľa a Zmierovateľa pre stratených hriešnikov.**

Modlím sa, aby tieto zamyslenia pomohli niekomu nie len veriť, ale tiež zostať kresťanom v Ježišovi Kristovi. Všetko u teba musí prameniť v Ňom. Ježiš je všetko, čo potrebuješ. Sám v sebe si chudobný, v Ňom máš hojnosť. Keď Duch Svätý zjavuje požehnanie v Kristovi, posväcuje sa naše vnútro a prinášame Bohu ovocie. Do srdca prichádza chvála a víťazstvo a v dobrom aj zlom vidíme, že životom kráčame vo víťazstve Ježiša Krista.

Ostatným preto ponúkam to, čo obohatilo môj život. Nech Boh každého z vás požehná skrze Slovo, ktoré bude platiť, aj keď sa nebesá a zem pominú.

Kodaň 2012

Hans Erik Nissen

1. júl

A viem, že keď prídem k vám, prídem v plnosti požehnaní (Kristovho).

List Rímskym 15:29

Ako mohol Pavol vedieť, že príde do Ríma v plnosti Kristovho požehnaní?

Boh mu to ukázal.

Hospodin vie o všetkom vopred. Vedel, že Pavol príde do hlavného mesta sveta ako väzeň, fyzicky zlomený po dlhom väzení a nebezpečnej plavbe, pri ktorej loď nakoniec stroskotá.

Boh nie je závislý na vonkajšej sile. Jeho moc sa dokonáva v slabosti. Pavla odviezli do Ríma ako nenápadného človeka, ktorý nepôsobil veľkým dojomom. Keď sa ku kresťanom dostala zvesť, že je na ceste, vyšli mu naproti mimo mesta. Keď ich Pavol uvidel, ďakoval Bohu a bol povzbudený.

S čím prišiel Pavol k týmto kresťanom?

Prišiel k nim v plnosti Kristovho požehnaní.

V rímskom zbore bolo veľa zlého. Nepochybne o tom svedčia Pavlove napomenutia v liste rímskym kresťanom. Napriek tomu tam Pavol nešiel hlavne preto, aby ich trestal a napomínal. Prišiel s Božou milosťou a všetkým, čo toto požehnané slovo obsahuje.

Požehnanie v Kristovi je všetko bohatstvo, ktoré hriešnik dostane vierou v Pána Ježiša. Nič nie je také požehnané, ako keď sa tvoje srdce tomu otvorí. Naplní ťa radosť zo spasenia. Tvoj kalich preteká. Vidíš, že ťa oceán milosti obklopuje zo všetkých strán. Všetko dostávaš nezaslúžene.

Ak je toto požehnanie živé, stáva sa neprekonateľnou silou. Láska Kristova totiž spája nás, hovorí Pavol.

V službe Kristovi sa nespolieha na vlastnú silu a schopnosti.

Pavol vedel, že sám osebe nemá žiadnu schopnosť. Jeho schopnosť pochádzala od Pána a bola úzko prepojená so slovami zmierenia, ktoré Boh vložil do jeho vnútra.

2. júl

Keď sa všetok ľud dal pokrstiť a bol pokrstený aj Ježiš a modlil sa, otvorilo sa nebo.

Evanjelium podľa Lukáša 3:21

Čo sa deje, keď sa modlíš? Nesmieš podľahnúť pokušeniu uveriť, že modlitba sú len slová. Možno si zdravý rozum myslí, že je to tak. Možno aj ty to tak cítiš. Ale Božie slovo hovorí niečo iné.

Keď sa Ježiš modlil, otvorilo sa nebo.

V Ježišovom živote to tak bolo, a je pre Neho dôležité uistiť nás skrze svoje Slovo, že každé Božie dieťa žije pod otvoreným nebom.

Ježiš povedal Natanaelovi: „Uvidíte nebo otvorené.“ Toto slovo sa naplnilo, keď zúrivý dav kameňoval Štefana. Videl otvorené nebo a Syna človeka stáť po pravici Božej. Ján zažil to isté, keď mu Ježiš dal úžasné zjavenie na ostrove Patmos, otvorené dvere do neba.

Nebo otvoril Ježiš. My to nedokážeme, ale ani to nie je potrebné. Už sa to stalo. Nebráni nám to, aby sme videli spojenie medzi modlitbou a otvoreným nebom. Moje ani tvoje meno ho neotvára. Boh ti daroval meno Ježiš. V tom mene môžeš vstúpiť. Predstúp teda smelo. Nezdržuj sa, lebo Boh ťa očakáva.

Ján videl v nebesiach modlitby svätých v zlatých nádobách. Je to obraz toho, aká vzácna je pre Boha modlitba.

Zaujímalo by ma, či je nejaké spojenie medzi duchovnou chudobou a nedostatkom modlitby. Keď na perách kresťana utíchne modlitba, nastáva duchovná chudoba. Už sa od Ježiša. Len raz sa spomína, že sa pri Jeho modlitbe otvorilo nebo. Vedel však, že Otec Ho vždy počuje. Preto Jeho život oplýval modlitbou.

V nebi uvidíš, že modlitba v Ježišovom mene dáva nebeské sily do pohybu. Na zemi musíš kráčať vo viere, ale vlož svoju dôveru do mnohých Božích zasľúbení. Využi právo na modlitbu. Modlíš sa pod otvoreným nebom a každý, kto prosí, dostane. Povedal to Ježiš.

3. júl

Len čo sa preženie víchrica, niet prevrátenca, zbožný však má večný základ.

Príslovia 10:25

Je našim nešťastím, že často hľadáme svoje bohatstvo doma, v rodine, priateľoch, práci či dobrých a bezpečných podmienkach. Pravdou je, že všetky tieto veci sú dobré dary od Boha. Pravdou však tiež je, že skôr alebo neskôr sa s nimi všetkými musíme rozlúčiť. Ak si z pozemských vecí spravíš pevnú pôdu pod nohami, klameš sám seba. Uvedomíš si to v deň, keď sa základy tvojho života otrasú.

Je len jeden základ, ktorý sa nikdy neotrasie. Stojí na ňom hriešnik, keď je ospravedlnený v Ježišovi. Tento základ spásy je večný.

Preto dobre robíš, ak sám seba skúmaš, či stojíš na tomto základe. Na večnom základe stoja iba ľudia, ktorí prijali Ježiša ako svojho osobného Spasiteľa. Musíš byť Jeho učeníkom a žiť vo viere.

Ak sa utiekaš k Ježišovi, je pre teba všetkým. Nemôžeš sa dostať do žiadnej búrky, v ktorej by On zakolísal. Ježiš je pevným bodom, keď všetky základy padajú.

Dobre robíš, ak veľa premýšľaš o Hospodinovi. Vieš tak, kam musíš ísť, keď sú všetky cesty zatvorené.

Je dôležité, aby cesta medzi tebou a Hospodinom nezarástla. Pozemské veci môžu ľahko zaujať celú tvoju pozornosť. Znamená to, že je ťažké nájsť cestu v deň nešťastia. Ale je to úplne iné, ak často hľadáš Hospodina. Vtedy urobíš to, čo obvykle, keď na teba dolahne tma.

Aký pokoj a sila je v tom, že Ježiš je moja skala na večné veky! Aj keď musím zomrieť, zachovávam pevný základ svojho života. Je večný.

Ježiš bude ten istý v nebi, ako je tu na zemi. Jeho dielo potvrdil Boh. Jeho spása je ako most, ktorý ma dvíha ponad búrlivé a meniace sa prúdy času a vedie ma do kráľovstva, kde bude všetko nové, všetko okrem Ježiša. On zostáva tým, kým je. On je ten večný základ.

Musíš stáť na Ňom – teraz a navždy.

Krkavce mu prinášali chlieb a mäso ráno i večer, a z potoka pil.

1. kniha kráľov 17:6

Boh tu koná zvláštne. Prečo nenechal anjelov, aby sa o Eliáša postarali, keď vo svojej osamelosti sedával pri potoku Kerít? Či nie sú všetci anjeli služobnými duchmi, poslanými slúžiť tým, čo majú zdediť spásu? A čo keby tak Eliáša navštívili anjeli! Mohlo ho to posilniť tak, ako anjel pomohol Ježišovi v Getsemane.

Teraz sa však Boží zásah zakladal na tom, že sa krkavce správali nanajvýš nezvyčajne.

Všimni si to. Je to napísané nám na poučenie.

Nemáš predpisovať Bohu, ako ti má pomôcť. Ani nemáš uvažovať o tom, aké má Boh možnosti. Jeho myšlienky a plány sú často zvláštne a s tebou o nich nediskutuje. Jeho spôsob pomoci je súčasťou Jeho dlhodobého plánu.

Ani sa nemáš pýtať, prečo Boh tak zasiahol. Môžeš vynakladať veľa úsilia na to, aby si pochopil Boží zámer. Nerob to. Drž sa Božieho slova a ži svoj život s Ježišom. Neumáraj sa tým, čo Hospodin neodhalil. Namiesto toho sa od Eliáša nauč, že Boh niekedy posiela svojim deťom „krkavčiu pomoc“.

„Krkavčia pomoc“ je napríklad, keď necháva malé bezvýznamné stvorenia či okolnosti slúžiť svojmu plánu vo svojej bezhraničnej starostlivosti o teba. Máš sa tiež naučiť, že Boh neposiela celú pomoc naraz. Krkavce prišli ráno aj večer. My chceme mať bohatú pomoc. Ak ju dostaneme, ľahko sa odkloníme od neustálej závislosti na Bohu. Preto nám vopred nedáva, čo potrebujeme, ale dostávame dosť podľa potreby na každý deň.

Nie je vždy ľahké byť vďačný za to, ako nám Boh pomáha. Ale keď pomoc prijme, pre Božie dieťa je to vždy požehnaním. Vtedy si ako dieťa, ktoré s dôverou vkladá ruku do otcovej alebo matkovej ruky s pokojnou istotou, že oni vedia, čo je najlepšie.

... lebo sa nemusíš báť...

Izaiáš 54:14

Duša nájde odpočinok v Božom slove. Je to jediné miesto. Vieš, že tu na zemi sa očakávania môžu splniť, ale môžeš byť tiež sklamaný a upadnúť do zúfalstva. Božie slovo ťa však vedie do iného sveta.

Nemusíš sa báť, lebo sa nemáš čoho báť.

Týka sa to teba, kto sa vo svojej bezmocnosti utiekaš k Ježišovi. Nemyslíš si, že tvoje kresťanstvo je úspešné. Lahostajnosť a chlad sa s tebou často zahrávajú, preto sa musíš pýtať, či sa veľkolepé a slávne Božie sľuby naozaj môžu vzťahovať na teba.

Tu je dôležité dbať na Božie slovo. Nemal by si sa báť. To bolo povedané ľuďom, ktorých život hlboko poznačil hriech a odpadlivosť. Ale Boh sa rozhodol, že sa nad nimi zľutuje. A tak je to aj s tebou. Tajomstvom života nie je v tvojom úspechu či zlyhaní. Nie, Boh si ťa vyvolil v Kristovi. V nebeských veciach ťa požehnal vo svojom milovanom Synovi všetkým duchovným požehnaním. Preto sa nemusíš ničoho báť.

Nemôžeš pochopiť Božie zaslúbenia. Ďaleko presahujú tvoje chápanie a porozumenie, ale stoja pevne v nebesiach. V slávny deň večnosti uvidíš, že ani jedno jediné z nich nepadlo na zem.

„Nemusíš,“ hovorí Božie slovo, a to znamená, že sa naozaj nemusíš ničoho báť.

Smrť môže byť veľká a ťažkosti sa môžu hromadiť ako hora, ponad ktorú nedokážeš vidieť. Napriek tomu sa nemáš čoho báť.

Byť kresťanom nesmierne obohacuje. Predstav si, že bez ohľadu na okolnosti je hlboko v tebe úžasný pokoj. Možno ho sám necítiš, pretože okolnosti ho prekričia. Ale je tam, pokoj vytvorený Božím slovom.

Preto počúvaj slávne evanjelium, ktoré hovorí presne do situácie, v ktorej sa dnes nachádzaš. Lebo sa nemusíš báť. Hospodín to povedal.

Podľa toho poznávajú Ducha Božieho: každý duch, vyznávajúci Ježiša ako Krista, ktorý prišiel v tele, je z Boha.

1. list Jánov 4:2

Vyznať znamená vyjadriť, čo je v živote najdôležitejšie. Mnohí si myslia, že je to len otázka niekoľkých slov. Sú spokojní s vyznaním svojich úst. Žijú vo falošnej nádeji. Nie je žiadne spojenie medzi tým, čo hovoria, a čo žije v ich srdci.

Ak vyznávaš svoje hriechy, priznávaš, že máš v živote hriech. Hriech lipne na všetkom. Znovu a znovu túžiš, aby si ťa všimli.

Ak si ťa iní nevšímajú, si sklamaný. Chceš, aby ti ďakovali, vážili si ťa a vyzdvihovali ťa. Hlboko v mysli skrývame mnoho hriechov. Neustále sa objavujú. Väčšina z nich patrí myšlienkam o živote. Z hriechnej myšlienky sa niekedy stane čin, a to v nás vyvoláva hrôzu.

Preto musíme vyznať, že v našom živote je hriech. Nedokážem to lepšie. Bez ohľadu na to, ako sa snažím, nikdy sa ho nezbavím.

Zo všetkého najskôr musíš vyznať Ježiša. Všetko je o Ňom. On v hĺbke všetko spája. Áno, On vstúpil a svojimi čistými rukami sa dotkol všetkých tvojich hriechov. Jeho to tak znečistilo, že musel zomrieť ako zločinec na Golgote pod Božím hnevom a súdom. Ak uznáš, že Ježiš prišiel v tele, vtedy na Neho poukážeš ako na toho Jediného, ktorý odpykal všetky tvoje hriechy na kríži.

Ježiš prišiel s posolstvom z neba. Kázal o celom Božom pláne spasenia, ale nielen to. Musel vykonať aj ďalšiu prácu. Musel pykať za hriechy. Stálo Ho to Jeho krv. Stálo Ho to spoločenstvo s Otcom.

O tom to všetko je. Sám Hospodin nás o tom presvedčil svojím Duchom.

„Ježiš, Ježiš, úplne stačí, aby v tomto jednom slove boli ukryté nebesá i zem.“

7. júl

A nebojte sa tých, ktorí zabijajú telo, ale dušu nemôžu zabiť; bojte sa skôr toho, ktorý aj dušu aj telo môže zahubiť v pekle.

Evanjelium podľa Matúša 10:28

Ľudia sa obávajú jeden druhého. Nieкто ti môže ublížiť. Možno si zažil, že sa ti priatelia otočili chrbtom.

Ježiš poznal okolnosti ľudského života tak ako nikto iný. Povedal tiež, že nás čakajú ťažké časy, ktoré budú také ťažké, že keby tie dni neboli skrátené, nikto by sa nezachránil. Väzenie, mučenie, hlad, vojna a prenasledovanie neprestanú, kým tento svet existuje.

Napriek tomu Ježiš hovorí, že sa nemáme báť ľudí. Môžu zabiť len telo. Smrť obmedzuje ich moc.

Máme sa však báť Boha.

Veľa ľudí sa pýta: „Prečo sa Ho máme báť?“ Myslia si, že pre to nie je žiadny dôvod. Nemyslia si, že Ježiš hovorí pravdu o Bohu. Bude pre nich strašné, keď sa prebudia po smrti a budú sa musieť postaviť pred Boha, ktorý môže zahubiť telo aj dušu v pekle.

Boh to môže urobiť, ale naozaj to urobí?

Ježiš túto otázku zodpovedal. Hovorí, že v deň súdu Boh povie tým po ľavici: „Odídte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, pripraveného diablovej a jeho anjelom.“ (Mt 25:41)

Preto je dôvod báť sa Boha, ktorý uvrhne ľudí do pekla. Je dobré modliť sa a prosiť Hospodina, nech preskúma tvoje srdce, aby si sa vyhol sebaklamu. V prvom rade je dôležité mať pokoj s Bohom. Prijmi Ježiša ako svojho osobného Spasiteľa. Ak to neurobiš, Boh ťa bude musieť uvrhnúť do pekla. Neboj sa toho, čoho sa boja všetci ostatní. Boj sa toho, čo je naozaj hrozné – byť odsúdený Bohom na večnosť strávenú vo večnom ohni, kde bude plač a škripanie zubov.

... na uplatnenie plnosti časov: totiž v Kristovi ako v Hlave zjednotiť všetko, aj čo je na nebi, aj čo je na zemi.

List Efezským 1:10

Spievame, že Boh má pre teba plán. A je to pravda. Jeho plán je v súlade s Jeho zámerom. Boh chce, aby sa všetko zjednotilo v Ježišovi. To je kľúč na pochopenie všetkého, čo sa inak zdá ťažko pochopiteľné.

Keď Boh odpovedá „nie“ na našu modlitbu, nie je to preto, že by sa o nás nestaral, ani preto, že by nám nerozumel. Nikto nás nepozná tak dobre ako On.

Božiu odpoveď máš vidieť vo svetle skutočnosti, že všetko v živote musíš zosumarizovať v Ježišovi. Ak by si dostal, o čo si prosil, bol by si do istej miery schopný postarať sa o seba. To je pre kresťana nebezpečný stav. Keď Izraelci vstúpili do krajiny oplývajúcej mliekom a medom, zabudli na Hospodina. Jeho pomoc a starostlivosť vo všetkom už nepotrebovali.

Možno sa cítiš ako slabý kresťan. Snívaš o silnom a víťaznom kresťanskom živote, aby si ostatným ukázal, aké dobré je byť kresťanom. Preto sa čuduješ, prečo ti Boh nepomôže, aby si bol silný. No keď si zvládol jeden problém, objavil sa nový. Znova musíš utekať za Pánom a predložiť Mu svoju bezmocnosť. Nesklame ťa. Z času na čas vstúpi do situácie tak neskoro, až si zhrozený. Ale nenechá ťa samého. Napriek tomu sa musíš pýtať: „Prečo to tak musí byť?“

Je to preto, lebo Boh chce, aby Ježiš bol všetko vo všetkom. Všetko má poukazovať na Neho, a to sa deje len vtedy, keď hľadáš útočisko v Ňom.

Keď Dávid porazil svojich nepriateľov a zabezpečil mier zo všetkých strán, javil sa ako neporaziteľný víťaz. Bol však na prahu najhlbšej a najväčšej tragédie svojho života. Satan mal dovolené preosiať Dávida, aby sa vrátil k základom spásy, kde sa Božia milosť a spasenie znovu stali pre neho všetkým. Boh všetko zjednotil v Ježišovi.

Takýmto spôsobom koná v mojom aj tvojom živote. Sami osebe sme ničím. Ježiš je naše všetko.

Zlutoje sa opäť nad nami, rozšliape naše viny a uvrhne do hlbín mora všetky naše hriechy.

Micheáš 7:19

Kráčať po pláži, dívať sa na more a počúvať jeho hučanie je impozantný zážitok. More nikde nekončí. More strieda more a spoločne obklopujú zem.

Stalo sa ti niekedy, že si pri prechádzke po pláži premýšľal o slovách: „... a uvrhne do hlbín mora všetky naše neprávosti“?

Moria ukrývajú celý svet. V dnešnej dobe sa mnohé tajomstvá morí odhaľujú.

Čo však s morom, ktoré ukrýva tvoj hriech? Tiež jedného dňa odhalí, čo v sebe skrýva?

Nie, to sa nikdy nestane, pretože more, ktoré skrýva tvoje hriechy, je more milosti. To more má meno Ježiš. Keď Boh do neho uvrhol tvoje hriechy, už nikdy sa nebudú dať vytiahnuť. Zmizli.

Zjavenie Jána hovorí o mori v nebesiach. Je iné ako všetky ostatné mora, je priehľadné, číre ako krištál.

Toto more je ako milosť v Božom srdci. Tam, kde je, nie je nič iné len milosť. Aká nádherná je moc Ježišovej krvi. Keď bol tvoj hriech vrhnutý do tohto mora milosti, zmizol a za tým stojí len milosť.

Staré hriechy ťa môžu znepokojovať. Môžeš byť v pokušení, znovu a znovu posudzovať sám seba. Nerob to! Musíš vedieť, že Boh už neuznáva hriech, ktorý bol uvrhnutý do mora milosti. Preto aj ty naň musíš zabudnúť.

No vyznal som ho správne? Pamätal som na všetko? Urobil som to naozaj vážne?

Všimni si, že Božie slovo nehovorí, že ty uvrhneš hriechy do mora. Robí to Boh. Všetko, čo Boh robí, robí dokonale. Preto Ježiš povedal požehnané slová: „Dokonané je!“

Nikdy nenájdeš v sebe nič, čo by nemalo byť iné a lepšie. Ale Hospodin sa o nás stratených postaral. Musíme pred Ním vyznávať hriechy, aj keď neprimerane a koktajúc. Vtedy ich On všetky uvrhne do hlbín mora milosti. A potom ich Boh už viac neuvidí.

I riekol mu: Ved' ja budem s tebou a toto ti bude znamením, že som ťa poslal: Keď vyvedieš ľud z Egypta, budete Bohu slúžiť na tomto vrchu.

2. kniha Mojžišova 3:12

Veľa ľudí túži po znamení. Myslia si, že keby ho dostali, mali by niečo, k čomu by mohli vzhliadať. Myslia si, že znamenie by všetko uľahčilo.

Žiadať si znamenie je však nebezpečné. Často nepomôže, keď prídu pochybnosti. Keď prídu ťažkosti, pochybnosti aj tak rastú.

Nie je isté ani to, či Boh chce dať znamenie. Môže ho tiež dať iným spôsobom, ako chceme my. Mojžiš to zažil pri horiacom kre.

Boh mu zveril ohromujúcu úlohu. Mal ísť za faraónom a žiadať ho, aby prepustil Izraelcov. Potom dal Boh Mojžišovi znamenie, že sa vráti na miesto, kde videl horieť ker, a už nebude sám. Bude mať so sebou ľud.

Mojžiš musel dostať znamenie skôr, ako ľud vyjde z Egypta. Môže sa to zdať zvláštne, ale Boh nerobí chyby. Vedel, že Mojžiš znamenie nevyhnutne potrebuje, keď bol s neposlušným a tvrdohlavým ľudom uprostred púšte.

Tak isto je to aj v tvojom živote. Boh ti môže dať znamenie, ktoré sa naplní v ďalekej budúcnosti. Hospodin ťa chce naučiť, aby si mnohé kroky robil vo viere. No znamenie od Hospodina nikdy neprichádza príliš neskoro. Keď sa skôr či neskôr ocitneš uprostred nevyspytateľných ťažkostí, Boh ti potvrdí, že si na Jeho ceste.

Dovtedy ti Boh dal rovnaké uistenie ako Mojžišovi: „Ja budem s tebou!“ Nič nie je také dôležité, ako počúvať Božie zaslúbenia. Nechaj ich, aby ťa niesli. Slovo stojí pevne aj vtedy, keď vznikajú pochybnosti, že znamenie, ktoré si dostal, vyzerá neisto.

Boh je starostlivý ako pastier – vedie ťa po svojej ceste. S dôverou vlož život do Pánovej ruky! Pozná tvoje srdce a vie, že tvojím najväčším želaním je konať Jeho vôľu a kráčať po Jeho ceste.

Nevieš to? Nepočul si? Hospodin je večný Boh, ktorý stvoril končiny zeme; neustáva a neumdlieva, Jeho múdrosť nemožno vystihnúť. Ustatému dáva silu a rozhojňuje moc bezvládneho.

Izaiáš 40:28 – 29

Nedokážeš rozmýšľať tak ako Boh, ale On ti môže zjaviť svoje myšlienky. Urobil to skrze Ježiša. Môže to urobiť aj tak, že ti na ceste, ktorou ťa vedie, pomôže pochopiť súvislosti. Inokedy ti zas neukáže, čo chce, aby si urobil. Vtedy sa môžeš umárať skúmaním Božej cesty a rozmýšľať nad mnohými možnosťami, no žiadna tvoju znepokojenému srdcu neprináša pokoj.

Kedy sa naučíš prijímať, že existuje niečo, čomu nerozumieš? Existuje niečo, čo nedokážeš pochopiť bez ohľadu na úsilie, ktoré na to vynaložíš.

Môžeš však uctievať Toho, ktorého nechápeš. Ty a ja sme len prach a popol. Musíme sa v pokore skloniť pred múdрым a svätým Bohom. Dôležitejšie ako všetky odpovede, ktoré môžeš dostať, je, aby si Ho oslavoval a vyvyšoval.

Ako často si sa vyčerpával opakovaním otázok, na ktoré Boh neodpovedal? Je snáď za tvojimi otázkami obvinenie? Nie si spokojný s tým, že Boh všetkému rozumie. Ty to chceš pochopiť sám. Niekedy už nedokážeš ani premýšľať, a to je požehnaná situácia. Vtedy ti Hospodin môže prísť na pomoc so svojimi darmi.

On ustatému dáva silu a rozhojňuje moc bezvládneho. Nie je to preto, aby si musel pokračovať vo svojich otázkach. Nie, On ti chce pomôcť kráčať po ceste, ktorú pre teba vybral.

Máme tendenciu myslieť si, že kto má veľkú silu, dostáva viac. Ale nie je to tak. Božia pomoc nie je odmena za veľké úsilie. Pomoc je vždy z milosti.

Preto je dobré, keď si slabý a unavený. Vtedy Boh môže prísť so svojou pomocou. Nebude váhať. Nedáva šetrne. Nie, dostaneš novú silu a moc, až kým nedosiahneš zem, v ktorej sú všetky otázky zodpovedané a všetky tajomstvá odhalené.

Urovnaj si chodník pod nohami a nech všetky tvoje cesty sú pevné.

Príslovia 4:26

Ježiš je cesta. Neexistuje žiadna iná cesta k Božiemu srdcu okrem Neho. Najstť túto cestu znamená pre hriešnika spasenie. Je to nová a živá cesta. Ak si na nej a zostaneš na nej, si na ceste do neba.

Urovnaj si chodník pod nohami a nech všetky tvoje cesty sú pevné. Toto slovo sa vzťahuje na mnohé rozhodnutia a okolnosti v živote. Vedú k cieľu alebo si robíš plány rovnako ako nekresťania?

Aký je tvoj postoj k pravde? Dá sa spoľahnúť na to, čo povieš? Alebo používaš slová, aby si iných oklamal?

Používaš svoj podpis vždy čestne? A čo filmy, ktoré pozeráš a knihy a časopisy, ktoré čítaš? Ako tráviš čas a na čo míňaš peniaze? Správaš sa tak, akoby si nebol kresťanom?

Každá oblasť života sa dá prirovnať k ceste. Cesta je navrhnutá tak, aby sa po nej chodilo, takže sú tam vždy smery, ktoré si treba vybrať. Záleží na tom, či mnohé cesty vedú k cieľu. Ak nevedú, tak sa postupne od Neho vzdďľuješ, až jedného dňa môžeš Ježiša opustiť bez toho, aby si si to uvedomil.

Mnohí ľudia si myslia, že pokiaľ chcú ísť do neba, je všetko v poriadku. Ani by sa im nesnívalo o rozlúčke s Ježišom. Ale keď používajú Božie slovo alebo hľadajú Hospodina v modlitbe, nemyslia to veľmi vážne. Ani sa neprispôsobujú tomu, čo Boh povedal.

Výsledkom je, že niektoré z ich ciest nevedú k cieľu. Diabol ich nenápadne ťahá do svojho sveta. Stále viac a viac sa prispôsobujú svetu.

Skutočne máme dôvod byť bdeli. Každý deň napreďľujeme v mnohých smeroch života. Ak nevedú k cieľu, nedosiahneme ho. Ježiš chce vstúpiť do tvojho bežného dňa. Chce rozhodovať o tom, čo robíš, čo si myslíš a čo hovoríš. Ak je Pánom tvojho života, staneš sa kresťanom, ktorý smeruje do cieľa v nebesiach.

13. júl

... Povážte, ako sa vám vodí. Sejete mnoho, a zväžate málo; jete, a nenasycujete sa; pijete, ale nemáte dosť; obliekate sa, a nezohrejete sa; kto dostáva mzdu, dáva ju do deravého mešca.

Aggeus 1:5 – 6

Bol to ťažký čas pre Izrael. Krajina bola vyčerpaná a pre človeka nebolo ľahké vystačiť s príjmom pre celú rodinu. Ťažké podmienky viedli mnohých, aby sa ešte viac zaoberali súkromnými problémami. Každý sa zaoberal vlastným malým svetom, zatiaľ čo Boží dom bol v troskách.

Ale potom niektorí ľudia začali počúvať Hospodinovu vôľu. Rozhodli sa znovu vybudovať Jeho dom. Mnohí, ktorí ich stretli, ich asi považovali za bláznov. Ako mohli našetriť peniaze na budovanie chrámu, keď nemali dosť ani pre seba?

Ľudia viery sa však nevzdali; odvážne vyhlásili, čo im Boh pripomenul. A Boh im pomáhal. Dvadsiateho štvrtého dňa deviateho mesiaca bol položený základ Hospodinovho chrámu. Vtedy Hospodin prehlásil: „Odo dneška budem požehnávať.“

Dnes dokonca vieme, že starosť o budúcnosť môže vyčerpať našu silu a radosť. Je to, akoby naše peniaze viac nestačili. Výplatu vkladáme do deravej peňaženky.

Ako potom môžeme dať niečo na Božie kráľovstvo?

Takýto spôsob myslenia je nebezpečný.

Nesmieš konať tak, aby si minul Božie požehnanie. Izraelci znovu získali požehnanie, keď začali s rekonštrukciou zničeného chrámu.

Boh je verný svojmu Slovu. To, čo dáš pre Neho a Jeho kráľovstvo, ti nebude chýbať. Ani zďaleka! Boh ťa ustanovil, aby si sa staral o Jeho kráľovstvo. Keď to robíš, Hospodin sa postará o teba. Spôsobí, že do tvojho života bude prúdiť požehnanie. Dostaneš dostatok všetkého, aj nadbytok pre každý dobrý skutok.

Neznamená to, že sa ti odrazu začnú hrnúť peniaze. Bolo by to pre teba nebezpečné. Mnoho ľudí sa v nich utopilo. Nie, Božie požehnanie prináša to, čo si vyžaduje dlhú cestu a potom ťa robí šťastným a vďačným. Zisťuješ, že ti dal mieru dobrú, natlačenú, natrasenú a vrchom nasýpanú. Okrem toho je tam aj niečo pre iných! Taký dobrý je Boh.

14. júl

Tomu však, ktorý vás môže utvrdiť podľa môjho evanjelia a podľa zvesti o Ježišovi Kristovi... Jemu, jedinému múdremu Bohu, sláva skrze Ježiša Krista naveky. Amen.

List Rímskym 16:25, 27

Keď ťa Boh chce posilniť, robí to zvestou o Ježišovi Kristovi. Boh používa slovo o kríži. Božia sila, ktorá ti dáva novú silu, nie je nejaká neosobná moc. Evanjelium je živé a účinné Božie slovo.

Evanjelium vytvára v tvojom srdci vieru. Aj zvesť o Ježišovi podobne prispieva k tvojej viere. Keď ťa Boh posilňuje, robí to tak, že utvrdzuje tvoju vieru.

Pozoruhodné je, že keď tvoja viera rastie, vtedy sa ňou vôbec nezaoberáš. Ježiš naplní tvoju myseľ a nikdy ťa neunaví počúvať o Ňom.

Keď čínskeho vodcu študentov prepustili po desiatkach rokoch, ktoré strávil v čínskych väzniciach, povedal, že ten čas bol pre neho ako medové týždne s Ježišom. Mohol to povedať, pretože Boh je Bohom, ktorý nás dokáže posilniť evanjeliom.

Pavol nazýva evanjelium svojím evanjeliom. Božie evanjelium sa stalo jeho evanjeliom. Boh mu ho prinášal znova a znova.

V mnohých skúškach a zápasoch zakúsil jeho moc. Preto končí svoj dôležitý List Rímskym tak, že poukazuje na zvesť, ktorá môže jeho priateľov viesť celou cestou až k cieľu.

Evanjelium nestratilo svoju moc. Je schopné posilniť ťa po celý zvyšok života. Preto máš dôverovať slovu o Ježišovej krvi. V tejto krvi si očistený a oslobodený od všetkých hriechov. Ježišova krv je platbou za teba. Bol si kúpený krvou. Cena, ktorú Ježiš za teba zaplatil, ťa posilňuje vo všetkých trápeniach.

Keď v tvojom srdci žije evanjelium, rozozvučí sa hymna vďaka uprostred tmy, trápenia a bezmocnosti. Už viac nepochybujes. Boh je jediný múdry Boh aj v tvojom živote. Zachránil tvoju dušu a chce ťa zvestou o Ježišovi posilňovať až do konca.

Klaňajte sa Hospodinovi vo svätej ozdobe, chvej sa pred Ním celá zem!

Žalm 96:9

Prvá časť tohto verša sa dá preložiť aj takto: „Klaňajte sa Hospodinovi v svätom odeve.“

K Hospodinovi sa môžeš modliť v akomkoľvek oblečení. Môžeš k Nemu hovoriť v každom čase a na každom mieste, napriek tomu Božie slovo hovorí: „Klaňajte sa Hospodinovi v svätom odeve.“

Vonkajšie formy nie sú bezvýznamné. Dlhodobou ovplyvňujú náš názor aj postoj bez toho, aby sme si to uvedomili. Nedostatok rešpektu k spoločenským konvenciám vedie k nedostatku rešpektu v postoji človeka. Platí to aj v našom vzťahu k Bohu.

Božie slovo nám nepredpisuje konkrétne vonkajšie formy, ktoré sa musia vždy a všade dodržiavať. Tam, kde kresťania poznajú chvenie v prítomnosti svätého Boha, vzniká túžba vyjadriť rešpekt a úctu voči Bohu aj navonok. Podľa Božieho slova však skloniť sa pred Bohom nie sú povolani len kresťania. Celý svet sa má pred Ním pokoriť.

Jedného dňa budú všetci Boží nepriatelia ležať ako podnož pod Ježišovými nohami. Na zemi sa Mu posmievali a opovrhovali Ním. Dnes to robí mnoho ľudí. Znesväcujú, čo je sväté tým, že to vťahujú do nevhodných spojení. Božie slovo sa niekedy používa v snahe rozosmiať iných. Z kostolov sa stávajú umelecké strediská, kde sa môže konať čokoľvek.

Ludia, ktorým nič nie je sväté, sú nešťastní. Všetky ich obranné mechanizmy sú zničené. Všetko sväté sa rozpadáva.

Najhorší zo všetkého je Boží súd. Boh nás nechá ochutnať to, čo Mu predkladáme. S úzkosťou sa musíme pýtať: Dokedy bude Boh tolerovať, že sa Mu vysmieávajú? Kedy nastane hodina Jeho súdu?

Pre Boží ľud platí: Nedovoľ svetskému duchu a myslieniu preniknúť dovnútra. Nikdy neprichádzaj pred Hospodina bez toho, aby si si uvedomil, že Boh je svätý, a ty si prach a popol. Prejav Mu úctu.

Kde chýba bázeň pred Bohom, tam chýba láska. Nemôžeme milovať to, čo tajne alebo otvorene zneucújeme. Preto máme Boha vyvyšovať vo svojom srdci aj na verejnosti. Uctievaj Hospodina v nádhere Jeho svätosti, chvej sa pred Ním! Klaňaj sa Hospodinovi v svätej ozdobe.

... lebo ma budú poznať všetci od malého po veľkého a budem milostivý ich nepravostiam a na ich hriechy viacej nepomyslím.

List Židom 8:11 – 12

Božia milosť a odpustenie sú úzko spojené s poznaním Boha. Poznať Ho znamená poznať Jeho milosť.

Preto musíme odmietnuť pohrávanie sa s myšlienkami, ktoré našu myseľ a srdce vedú preč od Božej milosti. Satan sa nespočetnými spôsobmi snaží dostať nás na nesprávne cesty. Nedokáže znieť, že sme naplnení jasovou radosťou, keď nám Boh milostivo odpustil naše hriechy.

Nenechaj sa oklamať nepriateľom duší. Never tomu, že hlboké poznanie Boha je niečo iné ako radosť a odpočinok v dokonanom Božom diele.

Všímaj si svoje skúsenosti. Čo charakterizuje kresťanov s hlbokým duchovným poznaním?

Všetci si o sebe myslia, že sú bezvýznamní, ale Božia milosť a Ježišova očisťujúca krv sú viac ako slová. Na tom základe spočíva ich život. Nie je to len ich východiskový bod, je to ich centrum. Obracajú sa k Nemu znova a znova. Preto vedia vždy povedať nejaké dobré slovo o Ježišovi. Poznajú Ho. Každý deň potrebujú Jeho milosť. Sami nemajú odvahu a silu, ale poznajú Toho, ktorý ich vyzdvihol na skalú. Preto kráčajú vpred k večnosti vo viere a dôvere.

Poznať Boha znamená vedieť, že môj sudca rieši môj súdny spor. Nemusím odpovedať, keď ma vyzvú, aby som vypovedal. Je tu Niekto, kto odpovedá namiesto mňa. Je to Ježiš. On pykal za všetky moje hriechy. Zobral za ne trest na seba. Keď Boh položil hriech a trest na svojho Syna, už hriech nie je na mne. Boh nevyžaduje platbu dvakrát. Keďže Ježiš zaplatil za všetky moje hriechy, ja už platiť nemusím.

Na základe Ježišovho zmierenia Boh z milosti odpúšťa všetku moju nepravosť. Keď odpustil, už na to viac nespomína.

Boh všetko vidí a vie. Ale nik nedokáže tak zabúdať ako Boh. Ja si pamätám odpustené hriechy, ale Boh nie. To, čo raz Ježiš zobral, je úplne preč. Boh si nepamätá tvoje hriechy. Ak tvoje srdce spozná túto pravdu, poznáš Boha a zažiješ, že On ťa bude poznať naveky.

Vydám ti poklady z temnosti i poskrývané zásoby, aby si poznal, že ja som Hospodín, Boh Izraela, ktorý som ťa povolal menom.

Izaiáš 45:3

Existujú poklady, ktoré ti Boh môže dať iba v tme. Mysli na to, keď ťa Boh bude viesť cez to, čo je náročné a ťažké.

Nevoľáš často po svetle a vyslobodení? Nezabúdaš často na modlitbu za poklady, ktoré ti Boh môže dať iba v tme?

Je dôležité, že Boh neodtiahne svoju vychovávajúcu ruku od teba skôr, ako ti vydá poklady skryté v tme. V temnote nevidíš žiadnu cestu vpred, ale Hospodín áno. Nevieš pochopiť, čo touto skúškou zamýšľa, ale On vždy vie, čo robí.

Boh ťa pozná skrz-naskrz. Vie, že existujú nebeské požehnania, ktoré môžeš prijať, len keď všade navôkol padne tma.

Čo sú to za poklady skryté v tme?

Je to hlbšie poznanie Hospodina. Boh môže v temnosti zjaviť sám seba. Vtedy Ho môžeš uzrieť v žiarivej sláve. Ježiš sa v najhlbšom zmysle stáva jediným potešením tvojho srdca.

Hospodín spomína tvoje meno. Deje sa to, keď ti Duch Svätý oživí Božie slovo. Vtedy je jasné, že ti patrí plná miera spasenia. Máš odpustenie všetkých svojich hriechov. Ježiš ťa zaodel do rúcha spásy. Jeho skutky sú tvojimi skutkami. Jeho modlitba je tvojou modlitbou. Jeho čistota je tvojou čistotou. Jeho víťazstvo je tvojím víťazstvom.

V momente, keď tvoje srdce uverí tomuto slávnemu evanjeliu, zapáli sa svetlo. Môže byť, že vonkajšie okolnosti a skúšky sa zdajú ako predtým, no napriek tomu je všetko iné.

Srdce verí evanjeliu, preto je v tebe svetlo. Vlastníš poklad. Cítiš, že bohatstvo, ktoré ukrýva, je také veľké, že tu na zemi nikdy nebudeš schopný pochopiť jeho hodnotu. Ale na tom nezáleží. Poklad ide s tebou do neba. A tam budeš rásť navždy v poznaní Toho, kto ti tu na zemi dal „poklady z temnosti i poskrývané zásoby“.

**Pretože si bol drahý v mojich očiach, vzácny si bol a miloval som ťa.
Aj ľudí dám za teba i národy za tvoj život.**

Izaiáš 43:4

Boh bezodkladne potrebuje dať jasne najavo, že si vzácny v Jeho očiach. Boh pozná tvoje srdce a všetky tvoje myšlienky. Vie, aký nehodný sa cítiš. Keď premýšľaš o tom, ako sa ťa drží hriech, nedokážeš pochopiť, že Boh chce mať s tebou niečo spoločné.

Boh chce, aby si vedel, že sa tebou nezaobrá len z povinnosti. Nie, miluje ťa!

Jeho láska ti dáva hodnotu.

Ako môžeš vedieť, že si vzácny v Božích očiach?

Dokázal to tak, že vynaložil úsilie na tvoju záchranu. Existovala len jedna možnosť, a to nechať niekoho iného, aby zaujal tvoje miesto. Musel si mať Náhradníka, nad ktorým by zaznel rozsudok patriaci tebe.

Nemohol to byť žiadny z tvojich bratov. Každý z nich má u Boha účet, ktorý potrebuje vyrovnať. Nemôžu ani odpovedať na obvinenia, ale musia stáť so zavretými ústami. Preto ani jeden z nich nemohol byť tvojím zástupcom.

Jediným riešením bolo, že sám Boží Syn sa narodil tu na zemi a vzal na seba tvoj hriech a vinu.

Ľudským pohľadom chápeme, že cena bola príliš vysoká. Pre Boha to však bolo oveľa viac. Si pre Neho taký vzácny, že povolal svojho Syna, aby vypil pohár hnevu namiesto teba.

Táto láska je taká veľká, až ma to premáha. Nenachádzam slová.

Znova a znova sa musím vrátiť k slovám Biblie a nechať ich vysloviť to, čo ja nedokážem.

„Strápený pokorne trpel, a neotvoril ústa, ako baránok vedený na zabitie, a neotvoril ústa ako ovca, ktorá umlčne pred svojimi strihačmi.“

Si pre Boha taký vzácny, že dal Ježiša, aby ti mohol povedať, že si ťa váži a miluje ťa. Tvoj hriech ťa viac neoddeľuje od Jeho lásky. Ježiš ho vykúpil a odstránil. Preto k tebe prúdi od Boha len milosť a láska. Patriš naozaj Jemu!

Lebo každý, kto vošiel do Jeho odpočinku, odpočinul si od svojej práce tak ako Boh od svojej.

List Židom 4:10

Kresťan nemá v živote na ružiach ustlané. Samozrejme, že existuje aj mnoho svetlých a radosných chvíľ, no prichádzajú aj boje a konflikty, a to najmä pre tých, ktorí si pokladajú za česť nasledovať Ježišove šľapaje. Poznávajú, že nik nemôže nasledovať Ježiša bez toho, aby Mu nemusel v modlitbe povedať o všetkých svojich okolnostiach.

Veľmi silným pokušením je chcieť nebo už teraz. Túžiš po dni, keď všetky zápasy skončia. Tešíš sa na deň, keď sa všetok odpor zlomí. Preto je lákavé robiť opatrenia, akoby ten deň už prišiel. To je nebezpečné. Usadiš sa tak na nepriateľskom území a zabudneš, že satan je kniežaťom tohto sveta.

Mnohí kresťania očakávajú, že Boh premení život na zemi na raj. Ak to nerobí, sú sklamaní a strácajú odvahu. Trápenia a ťažkosti spôsobujú, že začnú pochybovať o Božej starostlivosti a zaslúbeniach.

Skrze vieru v Ježiša máme predzvesť neba už tu na zemi. Ale samotné nebo a nebeský odpočinok nás ešte len čakajú. Bolesť a ťažkosti ešte neskončili, kým nevstúpime do svadobnej siene. Dovtedy budú obavy a strach často klopať na naše dvere.

Ale prichádza deň, keď si odpočiniš od všetkej námahy. Všetko nedostatočné a nedokonale prestane existovať. Budeš chcieť povedať Ježišovi, že si len nehodný služobník. Napriek tomu ťa pozve na večeru a sám na teba počká. Budeš si môcť odpočiniť od všetkého, čo máš v živote.

„Najlepšie sa odpočíva, keď je dielo hotové,“ spieva sa v jednej piesni. Ale dielo tvojho života je všetko iné, len nie hotové. Existuje vôbec odpočinutie, keď v kresťanskom živote zlyhávame?

Všimni si, že Božie slovo nehovorí, že vchádzaš do svojho odpočinku. Hovorí, že máš vojsť do Jeho odpočinku.

Odpočinok, ktorý ti dáva Boh, je Ježišov odpočinok. Dielo, na ktoré sa budeš môcť spätne pozrieť, je Ježišovo dielo. Máš odpočívať v nebi po diele, ktoré dokončil On.

A nieto spasenia v nikom inom...

Skutky apoštolov 4:12

Na ceste životom sa stretávame s mnohými otázkami. Musíme prejsť cez mnohé úzke úseky. Cesta môže byť často kľukatá a tmavá. Prichádzajú chvíle, kedy je taká ťažká, že ledva dokážeme ísť ďalej.

Keď budú všetky bitky dobojované, zostane jedna otázka – otázka spásy. Keď dosiahneme konečnú hranicu a nie je cesty späť, všetko ostatné je bezvýznamné. Posledná otázka na zemi je prvou otázkou vo večnosti.

Pred Božím súdom je všetko ostatné druhoradé. Kde stráviš večnosť, v nebi alebo v pekle? Si spasený alebo zatratený? Čo ti povie Boh?

Odpoveď závisí na tvojom vzťahu s Ježišom. Spasenie sa nenachádza v nikom inom.

Sám sa nemôžeš zachrániť. Možno si bol dobrým človekom, za ktorého sú mnohí vďační. Ale žiadne tvoje dobré skutky pred Bohom neplatia. Nestačí Mu to. Jediný, v kom má Boh zaľúbenie, je Ježiš. Boh spojil našu spásu len s Ježišom. „Kto má Syna, má život; kto nemá Syna Božieho, nemá život.“ (1J 5:12). Preto o otázke spásy rozhoduje tvoj vzťah s Ježišom. Už si Ho prijal za svojho osobného Spasiteľa? Zažil si niekedy, že Ježiš stál pri dverách tvojho srdca a kopal? Otvoril si Mu dvere? Ak môžeš povedať áno, chcem, aby si vedel, že Ježiš sa stal začiatkom v tvojom živote. Ale začiatok ešte neznamená dokončenie. Kráčaš ďalej s Ježišom ako so svojim Spasiteľom a jedinou nádejou? Ak môžeš pravdivo odpovedať áno, vtedy ťa On pozná a ty si v Ňom zachránený.

Spasenie je skutočne v Ježišovi. Ak Mu patriš, si úplne a celkom spasený. Ježiš ťa neposilňuje tak, že sa môžeš zachrániť sám. Nie, celú zodpovednosť zobral na seba. To On ťa vedie do neba. To Jeho obeť a dielo Boh prijíma. Ty vlastniš všetko vierou v Ježiša. Dostávaš to všetko nezaslúžene, z milosti. Preto dovoľ Ježišovi vstúpiť do tvojho srdca a ži život s Ním.

Budete ma hľadať, a nájdete ma; keď ma budete hľadať celým srdcom, dám sa vám nájsť – znie výrok Hospodinov...

Jeremiáš 29:13 – 14

Zdá sa nám, že Božie zaslúbenia sú spojené s podmienkami. Preto si myslíme, že aj keď sú Jeho zaslúbenia dobré, my z nich nemáme úžitok, lebo nespĺňame podmienky.

Myslíš si: Musím nájsť Boha, ale podmienkou je, že Ho musím hľadať celým srdcom. Preto začneš bojovať, aby si bol úprimne oddaný. Čím viac bojuješ, tým viac vidíš, aké je tvoje srdce nestále a klamlivé. Nie si prekvapený, že Boh sa zdá byť vzdialený. Ako by aj nebol, keď máš rozpoltené srdce?

Určite existuje mnoho kresťanov, ktorých život skončil v zúfalstve. Podľahli zákonu. Zákon ich dokázal len obviniť a zlomiť. Cesta zákona nikdy nevedie k spaseniu.

V ríši spásy a milosti platí, že zdravé srdce je rovnaké ako skrúsené srdce. Keď tvoje srdce nemá nič, s čím by prišlo k Bohu, Boh môže prísť k tebe.

Pravdou je, že Boh prebýva v nebi. Ale prebýva tiež pri tom, kto má skrúseného a pokorného ducha.

Ak ti Boží Duch zjavil pravdu, uvedomuješ si, že pred Bohom nie si ničím. Tvoje ústa zmlkli, ale Božie nie. On zvestuje milosť strateným hriešnikom. Káže pokoj tebe, keď tvoje srdce je ako rozbúrené more. Káže nádej, keď sa všetka nádej otriasa.

Preto si blahoslavený, keď si chudobný v duchu. Vtedy hľadáš Hospodina, lebo nemáš nič, čoho by si sa pevne chytil. Nebudeš sklamaný. Nájdeš Ho. Povedal to vo svojom Slove.

Nezdvájaj sa a nezúfaj, lebo to by znamenalo vzdať sa satanovi. Samozrejme, že Boh môže oddialiť plnenie, ale nezmení slovo, ktoré dal.

Oddalovaním plnenia ti Boh otvára oči, aby si videl, aký si sám osebe stratený. Túži, aby si našiel milosť.

Nájsť Boha je to isté, ako nájsť sa v Jeho láske. Stane sa to vtedy, keď prichádzaš k Ježišovi so zlomeným a kajúcnym srdcom.

... akože unikneme my, ak zanedbávame také veľké spasenie, ktoré najprv Pán zvestoval, potom nám ho potvrdili tí, čo ho počuli...

List Židom 2:3

Autor Listu Židom píše: My. Je to o nás. Lahko podľahneme zdaniu, že sme mimo nebezpečenstva. Ale robíme dobre, ak máme na mysli, že varovanie nezanedbávať Božie spasenie znelo Božím deťom.

Len málo ľudí, ktorí sa nazývajú kresťanmi, by zámerne poprelo Pánovo spasenie. Všetci cítime, že ak ho poprieme, nie sme viac kresťanmi.

Keď sa satan stretol s Ježišom na púšti, Božie slovo použil v snahe, aby Ježiš opustil určenú cestu. To je jedna z najúčinnějších satanových metód, keď sa stavia na odpor ľuďom, ktorí žijú pre Boha. Snaží sa nás oslepiť, aby sme nevideli, čo je napísané. Ak sa mu to podarí, víťazstvo je isté. Vedie nás preč od základných právd spasenia.

Satan sa snaží zviest' Božie deti na scestie tak, že ich pozornosť obracia na tie aspekty Božieho slova, ktoré sú zanedbávané možno aj mnoho rokov. Máme Božie slovo čítať a zvestovať celú Božiu radu, preto určite nie je zlé upriamiť pozornosť na to, čo si iní nevšimli alebo pri zvestovaní zanedbali. Nebezpečenstvo však vzniká, keď srdce a myseľ takéto otázky zaujmú natoľko, že vyžadujú celú pozornosť. Vtedy im môžeme dať v mysli oveľa väčší priestor, ako majú v Biblii.

Kresťania, ktorým sa to stalo, hovoria, že sa prirodzene musíme v prvom rade spoliehať na Božie spasenie. To je základ. Ani by sa im nesnívalo, že zapierajú evanjelium. Ale zároveň sa čudujú, že bratia kresťania varujú pred ich zvláštnymi biblickými záujmami.

To je skutočne nebezpečná situácia.

Zo všetkého najťažšie je držať sa pevne posolstva o Božej spáse. Satan sa všetkými dostupnými prostriedkami snaží odvieŕť nás od základov Božej spásy. Žijeme zo Slova o kríži. Jediné ono je Božou mocou na spasenie. Ak žiješ na tomto Slove o spáse, máš večný život. Ak žiješ podľa akýchkoľvek iných slov, stratíš ho.

23. júl

Toto je ten, o ktorom je napísané: Ajhľa, posiadam svojho posla pred Tebou a on Ti pripraví cestu.

Evanjelium podľa Matúša 11:10

To sú slová o Jánovi Krstiteľovi. On bol poslom, ktorého Boh poslal pred Pánom Ježišom. Keď to Ježiš hovoril, Ján bol vo väzení. Mnohí Boží poslovia strávili roky vo väzení. Aj naše storočie je obzvlášť bohaté na väznených kresťanov.

Byť Ježišovým poslom môže stať veľa. Do väčšej či menšej miery prežívaš rovnaké okolnosti ako Majster, ktorému patríš. V niektorých krajinách je cena vyššia ako v iných. To sa z času na čas môže meniť, ale patriť Ježišovi vždy a všade niečo stojí. Tak je to aj dnes.

Problémy a ťažkosti nás môžu ľahko odradiť. Vtedy treba urobiť len jedno: Ísť tou istou cestou ako Ján. Poslal Ježišovi odkaz a dostal odpoveď, ktorá môže dodať odvalu každému unavenému služobníkovi. „Slepí vidia, chromí chodia, malomocní sa čistia, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným zvestuje sa evanjelium.“

Božie kráľovstvo aj tak rastie, hoci ty vnímaš tmu. Napriek tomu, že ťa Pán dal bokom, Jeho slovo nie je zviazané.

Môžeš byť v údolí, kde je tvoje zorné pole obmedzené, ale Božie kráľovstvo nie. Napreduje k svojmu slávnemu dokončeniu. Potom budú ľudia všetkých národov, kmeňov a jazykov chváliť Boha pred trónom Baránka.

Ján vykonal zásadnú úlohu. Nebojácne vyzýval hriešnikov k obráteniu a reforme. Túto úlohu teraz dokončil a nastávala nová. Mal sa stať Pánovým mučeníkom v rukách Herodesa. Poslúchol Jeho volanie, aj keď ho to malo stať život.

Ale jeho služba priniesla ovocie, však? Jánovým príkladom nadobudli mnohé väznené Božie deti novú odvalu. Veľa ľudí sa skrze neho naučilo posielat odkaz Ježišovi, keď nastali temné časy.

Ďakujeme Bohu za Jána. Nasledujme jeho kroky.

24. júl

Neboj sa, lebo ja som s tebou, nepozeraj ustrašene vôkol seba, lebo ja som Boh tvoj! Posilním ťa a pomôžem ti, i podopriem ťa svojou spásanosnou pravicom.

Izaiáš 41:10

Boh nás neposilňuje tak, že by zväčšil našu silu. Práve o to sa často modlíme. Boh nemôže túto modlitbu splniť, pretože je to proti Jeho vôli. Ak Božia moc má byť dokonalá, musí sa to stať v našej slabosti. Nebude sa s nami deliť o svoju česť.

Boh koná svojou spásanosnou pravicom. Skrze tieto slová Pán naše myšlienky vedie k Tomu, ktorý sedí po Božej pravici. Ježiš vždy robil to, čo je správne v Božích očiach. Nič nerobil podľa seba. Vo všetkom konal vôľu svojho Otca.

Keď ti Boh dáva vieru v Ježiša skrze svoje Slovo, dáva ti samotného Ježiša.

Keď si sa trápil v duši, nič a nikto ti nepomohol. Ale evanjelium ti otvorilo oči a Ježiš vstúpil do tvojho srdca. S Ním vstúpila aj sila milosti.

Vedel si, že sám osebe nie si ničím. Napriek tomu si žil v hojnosti. Víťazná ruka Božej spravodlivosti spočívala na tebe. Ježiš bol tvojou silou, pomocou aj podporou.

Možno je to už dávno, čo si získal pokoj s Bohom. No Ježiš je stále tvojím pokladom. Boh ti zasahuje do života skrze Neho. Slovo o kríži je preto pre teba slovom života. Keď si sklúčený alebo si nevieš rady, slovo o spáse ťa pozdvihuje na skalu. Tvoje srdce kričí radostou v istote, že za každých okolností stojíš v Božej milosti. On svoje dieťa nesklame, ale pomáha mu bezpečne prejsť cez vody, privaly a oheň. Sústredil si svoju vieru na Ježiša. Od Neho očakávaš všetko dobré. Keď si slabý a bezmocný, Božia mocná ruka je predsa rovnako silná. Boh používa svoju moc, aby ti pomohol dosiahnuť večný cieľ.

V Ježišovom dokonanom diele je odpočinok pre obťaženu dušu. Nebudú ti klásť žiadne požiadavky. Naopak, Hospodin chce, aby si sa uspokojil so životom, ktorý žil Ježiš namiesto teba. Ak sa Ho budeš pevne pridržať, máš podiel na všetkom Jeho bohatstve. Boh chce, aby si sa uspokojil v Ježišovi; odpočívaj preto v Jeho sile, pomoci a podpore.

Veď ešte pred stvorením sveta vyvolil si nás v Ňom, aby sme boli svätí a bez úhony pred Ním.

List Efezským 1:4

Mnohí ľudia si myslia, že musia byť svätí a bez hriechu. Musia však priznať, že takí vôbec nie sú. Čoskoro sa začnú odsudzovať. Myslíš si, že všetko by malo byť iné. Si len pokorný kresťan. Všetky pokusy zlepšiť sa zlyhali. Pozeráš do budúcnosti s úzkosťou a pýtaš sa, či dôjdeš do cieľa.

Ak je to aj tvoja situácia, musíš sa poučiť z Božieho slova. Boh od teba neočakáva, že pred Jeho tvárou obstojíš v skúške sám. Bez ohľadu na to, ako ďaleko si došiel na ceste posvätenia, nikdy nebudeš mať čisté srdce. Nikdy nebudeš svätý ako Boh. Hospodin vedel, že je to tak. Preto ti pripísal svätosť, ktorá nemá základ v tom, čím si alebo čoho si schopný. Je to vďaka samotnému Ježišovi. Že si vyvolený, aby si bol svätý a bez úhony pred Jeho tvárou, nie je pre teba; je to pre Neho.

Preto musíš hľadať svoju svätosť v Ježišovi. Len tam ju môžeš nájsť. Pokiaľ ju hľadáš v sebe, budeš neustále prichádzať k rovnakému nešťastnému záveru, že nemáš žiadnu svätosť. Keď ju hľadáš v Ježišovi, uvedomíš si, že máš úplnú a dokonalú svätosť. Nie je možné ju poškvrniť. Je čistá a slávna. Ani Boh nenachádza žiadnu chybu v bohatstve, ktoré ti dal v Spasiteľovi a Vykupiteľovi.

Na Ježišovi nie je nič, čo by sa Bohu nepáčilo. Keď ťa odel do spravodlivosti svojho Syna, si taký svätý, ako len môžeš byť. Potom v tebe nie je nič, s čím by Boh nebol spokojný. Ježiš ťa úplne zakryl. Si v Ňom ukrytý.

Predstav si, že pred Boha môžeš prísť s vedomím, že keď ťa vidí, vidí vlastne Ježiša. To platí pre Božie dieťa. Preto si požehnaný. Všetko závisí od Ježiša, nie od teba. Si v Ňom a Boh vidí len Jeho.

Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou, kde som ja, a videli moju slávu, ktorú si mi dal, pretože si ma miloval ešte pred založením sveta.

Evanjelium podľa Jána 17:24

Kresťan veľa zápasí s vlastnou vôľou. V Božom dieťati sú dve sily, duch a telo bojujú proti sebe. Preto nie je ťažké pochopiť Zachariasa Nielsena, keď píše:

Často v odvážnej viere stúpa hore
moja modlitba: „Ó, Bože, nech sa Tvoja vôľa stane.“
No keď si uvedomím Tvoju vôľu,
často vidím, že som vlastne myslel tú svoju.

Nikdy nedosiahneš nepoškvrnenú, čistú a svätú vôľu.

Preto je kľúčové, aby si sa obrátil na Toho, ktorý má všetko, čo ti chýba. Ježiš nemá rozpoltené srdce. Jeho vôľa je jedno s Otcovou vôľou. Bolo to tak aj vtedy, keď musel vypiť horký kalich smrti až do dna. Modlil sa, aby Ho minul. Ale to nebolo to posledné, čo povedal. Podrobil sa vôli svojho Otca: „Avšak nech sa stane nie moja vôľa, ale Tvoja.“

Ježiš dal Božiemu dieťaťu niečo zo seba. Ak veríš v Neho, si s Ním zjednotený. Máš podiel na Kristovej plnosti. Preto sa musíš chopiť Jeho dokonalej vôle.

Čo je to, čo chce Ježiš?

Chce, aby tí, ktorých Mu Boh dal, boli s Ním, tam kde je On.

Bez ohľadu na to, čo by to stálo, taká bola Ježišova vôľa. Žiadna moc sa voči tomu nemohla postaviť. Dokonca ani smrť na kríži nedokázala zmeniť Ježišovo rozhodnutie.

Taká mocná je Jeho láska k tebe. Nedokázal si predstaviť raj bez toho, aby ti nedovolil podieľať sa na ňom. Preto do toho vložil celú svoju vôľu.

Ak ťa mučí vlastná premenlivá a váhavá vôľa, rozmyšľaj o tom, čo chce pre teba Ježiš. Vlož do Neho svoju dôveru. Jeho vôľa je silná. Dokáže ťa niesť. Môže ťa viesť životom. Ježiš chce, aby si s Ním strávil večnosť. Ďakuj Mu za to a odpočívaj v Jeho vôli.

(Ježiš Kristus) nás urobil kráľovstvom, kňazmi svojmu Bohu a Otcovi, Jemu sláva a vláda naveky vekov! Amen.

Zjavenie Jána 1:6

Ježišovým najväčším potešením je dávať, ako keby Ho to nikdy neunavilo.

Ježišovi nestačí, že si očistený a zbavený všetkých hriechov. Delí sa s tebou aj o svoj majestát a kráľovskú hodnosť.

Keď predstúpiš pred Boha, nemáš na sebe handry a zdrapy. Si oblečený v kráľovskom rúchu. V Jeho očiach si kráľ.

Keď sa pozrieš na seba, nedokážeš to pochopiť. Veď si hriešnik. Tvoj život a myšlienky poznačili trpké dôsledky pádu prvého človeka. Musí to tak byť, keď sa vidíš vo svetle pravdy.

Ale Božie slovo hovorí ešte niečo viac. Ak veríš v Ježiša, potom sa On s tebou delí so všetkým. Zapojil ťa do svojho čistého, svätého a oddaného života. Dal ti pokoru a poslušnosť, ktorá Ho viedla až k smrti na kríži.

Ježiš sa ponížil, preto Ho Boh povýšil a dal Mu meno nad každé meno. S Ním sú všetci ľudia, s ktorými sa delí o všetko. Majú podiel na Jeho cti a dôstojnosti.

Pred Bohom si kráľom a si aj kňazom.

V Starom zákone mohol len najvyšší kňaz vstúpiť do svätyne svätých a predstúpiť pred Boha. Už to viac neplatí. Ježiš pre nás pripravil novú, živú cestu. Preto každé Božie dieťa môže stretnúť nášho svätého Boha tvárou v tvár. Keď Ježiš zomrel, opona v svätyni svätých sa roztrhla na dvojce a prístup je voľný.

Keď najvyšší kňaz vstupoval do svätyne svätých, vždy musel vziať krv. Len keď ju niesol v rukách, mohol vstúpiť. Ježiš priniesol svoju krv na najsvätejšie miesto a získal pre nás večné vykúpenie. Na základe toho môžeš vstúpiť. Ak veríš v Ježiša, Boh ťa vidí ako toho, kto stojí na zásluhách Kristovej krvi.

Ježiš ťa urobil kráľom aj kňazom. Hovorí to vo svojom Slove. Teraz vstúp smelo do Jeho prítomnosti s radosťou a vďakou. Máš podiel na bohatstve Pána Ježiša.

Podľa toho poznajú všetci, že ste moji učeníci, keď sa budete vzájomne milovať.

Evanjelium podľa Jána 13:35

Učeníci boli hriešnici, preto sa zaoberali tým, kto z nich je najväčší. Výsledkom takéhoto záujmu nikdy nie je nič dobré, ale svet o nich aj tak povedal: „Pozrite, ako sa milujú!“

Ani dnes nie je medzi kresťanmi všetko tak, ako by malo byť. Nie je ťažké poukázať na hriechy a chyby. Napriek tomu je požehnaním patriť medzi nich, pretože sa navzájom milujú.

Každá matka a otec vie, že v rodine bratov a sestier nejdú veci vždy len dobre. Môžu nastať hádky a krik, ale to neznamená, že sa niektorého člena rodiny môžu zriecť. Napriek všetkým nezhodám tam existuje vzájomná láska.

To isté platí pre tých, ktorí patria Hospodinovi. Putá, ktoré nás spájajú, sú silnejšie ako všetko napätie a nezhody.

Láska nekričí hlasno. Neupozorňuje na seba, pretože nie je sebecká. Najlepšie je, ak žije v tajnosti. Napriek tomu nemôže byť dlho skrytá. Stretávame sa s takou vernosťou u bratov kresťanov, že nás to zahanbuje. Zároveň cítime, že je to Božia milosť, že sme medzi tými, ktorí sú jedno s Ježišom.

Dbajme na to, aby sme sa nezamerali na nedostatky toho druhého. Namiesto toho sa starajme o to, čo je najdôležitejšie. Nebuďme veľkí vo vlastných očiach, lebo neuznáme, že potrebujeme jeden druhého. Sme údmi toho istého tela. Takto si navzájom slúžime, každý tým darom milosti, ktorý prijal od Boha.

Satan chce rozdávať rozbroje, ale odolajme mu. Považujme sa navzájom za bratov a sestry, ktorí sú ukrytí v Kristovom rúchu spásy. Navzájom si ďakujme a uvažujme, čím by sme boli, keby sme nemali ostatných.

Hlavne buďme zjednotení v Kristovej láske! On nás miloval ako prvý.

V Ňom aj vy, keď ste počuli slovo pravdy – evanjelium o svojej spáse – a uverili ste v Neho, boli ste spečatení zaslúbeným Duchom Svätým.

List Efezským 1:13

Bez Ducha Svätého sa nik nemôže stať kresťanom, a nik nemôže byť kresťanom bez Ducha Svätého.

Nikto nedokáže prirodzene rozpoznať závažnosť hriechu. Nedokážem pochopiť, ako by ma Boh mohol odmietnuť a odsúdiť na zatratenie. Všetko sa mení, keď mi Duch Svätý zasvieti do srdca skrze Božie slovo. Vtedy sa hriech stáva najzávažnejším. Chlad, ľahostajnosť a protirečenie srdca ma obviňujú a odsudzujú. Vďačím Bohu za všetko. Napriek tomu Mu neďakujem, nechválím a neposlúcham Ho tak, ako by som mal. Ja sám som vždy prvoradý. Keď chcem mať niečo do činenia s Bohom, je to skôr preto, aby som Ho využil, nie aby som sa pred Ním sklonil.

Keď mi Boží Duch ukáže hoci len časť z hĺbky môjho porušenia, nemôžem uveriť, že je nejaká možnosť, aby som bol spasený.

Duch však neprestáva usvedčovať svet z hriechu. Úlohou Ducha Svätého je zjaviť Ježiša. Môžem o Ňom počuť a čítať, ale nemôžem si darovať vieru. Ak Boží Duch neprivedie Ježiša do môjho srdca, nikdy sa dnu nedostane.

Duch Svätý však nič nemá radšej, ako oslavovať Ježiša.

On robí Ježiša najväčším a najvzácnejším pokladom srdca. Nie je vzdialený a nedostupný. Jeho láska zohrieva a vyžaruje. Viem, že ma miluje. Jeho láska vzbudzuje lásku v srdci a ja ju opätujem.

Keď sa to stane, nemôžem žiť bez Ježiša. Moje pocity sa menia. Niekedy som chladný, inokedy srdečný. Raz som horlivý, raz zase ľahostajný. Keď sú pocity silné, srdce mám plné chvály Pána Ježiša. Keď zmiznú a zdá sa, akoby ma Ježiš opustil, táto úzkosť ma ťahá späť k Nemu. Ježiš a Jeho spása mojej duše sú dôležitejšie ako čokoľvek iné. Radšej by som zomrel, než stratil Ježiša.

Toto mi v srdci spôsobuje Duch.

Len dobrota a milosť bude ma sprevádzať po všetky dni môjho života...

Žalm 23:6

Možno je pre teba ťažké pochopiť, že len dobrota a milosť ťa bude sprevádzať po všetky dni života. Niektoré dni sú také, ale sú dni, keď si myslíš, že to neplatí.

Mýliš sa. Aj v dňoch tmy, nešťastia a hriechu ťa Boh sprevádzal v dobrote a milosti. Robil to kvôli Ježišovi. Ježiš pre nás všetkých získal práva dieťaťa. Ježiš je tvoj Zástupca, preto má Boh v tebe zaľúbenie. Máš miesto v Božom srdci. Necháva svoju milosť vládnuť v tebe dňom i nocou. V tomto svetle musíš vidieť Božiu výchovu. On ťa pokorí aj zohne. Je to nevyhnutné, inak nenájdeš milosť.

V čase utrpenia a choroby pomôže urobiť krok dozadu a pozrieť sa na život ako celok. Zistujeme, že ľahko zabúdame na hlavný obraz. Všetko, čo je na dosah ruky, naplno púta našu pozornosť. Naša stará prirodzenosť si v nás chce pokojne odpočívať. A to je nebezpečné. Ak dovolíme, aby vládla stará prirodzenosť, zastavíme sa na púti a nikdy nedosiahneme svoj cieľ.

Ale Hospodin nás prebúdzá. Nedokáže sa nás vzdať.

Niekedy až neskôr vidíš, že bez Božieho zásahu by si zlyhal. Ak by ťa Boh nepodržal svojou mocnou rukou, nikdy by si nezostal Božím dieťaťom. Diabol, svet a tvoja telesná povaha by ťa priviedli do záhuby.

Pastier ťa vedie takou cestou, aby si dosiahol cieľ. Presne za to si sa modlil. Keď si obklopený tisíckami nebezpečenstiev, nevieš, čo je pre teba dobré, ale Hospodin vie. Má neobmedzený výhľad a vidí skrze všetko. Preto môžeš s istotou vložiť svoju ruku do Jeho ruky a nechať sa viesť.

Malé slovíčko „len“ je požehnaním. Bude ťa sprevádzať len dobrota a milosť. Nič iné. Týka sa všetkých tvojich dní a všetkých okolností života. Tvoje nepokojné srdce teda môže odpočívať. Viera môže byť pevná, keď veríš v Božie neotrasiatelné slovo. Boh nerozhodol nič zlé, ani nezabudol na nič dobré. Všetko, čo robí, je slávne vykonané.

Trochu kvasu nakvasuje celé cesto.

List Galatským 5:9

Stačí len trochu dodržiavať zákon, aby bol život kresťana v troskách. Nič nedokáže ukradnúť istotu a radosť kresťana tak ako požiadavka zákona. Preto sa nemôžeme čudovať, že satan sa všetkými možnými spôsobmi snaží dostať kresťanov do područia zákona.

Mnoho kresťanov začína s milosťou, ale požiadavky zákona u nich zakrátko prevezmú miesto milosti. Zaoberajú sa len tým, kým by mali byť a čo by mali robiť. Ich záujem sa sústreďuje na to, aký vzťah má mať kresťan k jeden či druhej záležitosti. Začína rozsiahla a vyčerpávajúca práca a byť kresťanom je čoraz ťažšie. Pre niektorých to bolo také ťažké, že sa rozlúčili s kresťanstvom a cítili to ako oslobodenie.

Trochu kvasu nakvasuje celé cesto. Všetko zatrpkne.

Skutočný živý kresťan svoj život s milosťou začína, pokračuje s milosťou a s rovnakou milosťou končí. Milosť znamená, že všetky požiadavky, ktoré boli namierené proti tebe, boli presmerované na Ježiša. Keď ich On naplní, ty už nemusíš.

Kristus je koniec zákona, aby mohla existovať spravodlivosť pre každého, kto verí. Svoju spravodlivosť nezískaš tak, že budeš správne žiť. Prijímaš ju iba vierou kvôli Ježišovi. On naplnil zákon namiesto teba, preto ty už nemusíš.

Starý človek sa nikdy nenaučí počítať s Ježišom a silou milosti. Myslí si, že ak nie sme pod zákonom, hriech sa vymkne spod kontroly. Naša stará prirodzenosť nikdy nebola ochotná podriaďiť sa skutočnosti, že silou hriechu je zákon, a že zákon bol vydaný, aby sa zväčšil priestupok.

Silou proti hriechu je sloboda od všetkých požiadaviek zákona. Keď žiješ v tejto slobode, za ktorú Ježiš za teba zaplatil, Božia milosť pracuje v tvojom živote a Ježišova láska dokázala to, čo by zákazy a požiadavky nikdy nedokázali.

Daj si preto pozor na otroctvo zákona! Ži v Božej milosti! To je sila svätého života. To je milosť, ktorá ťa drží ako Božie dieťa.

1. august

... lebo bude veľký pred Pánom... on sám pôjde vopred pred Ním v duchu a moci Eliášovej...

Evanjelium podľa Lukáša 1:15, 17

Ján bol ten, ktorý šiel vopred pred Pánom Ježišom. Preto bol veľký pred Pánom.

Názor iných ľudí na teba nie je bezvýznamný, ale ak oni riadia tvoj život, si ich otrokom. Kresťania môžu trpieť nezdravou túžbou páčiť sa všetkým. Ak sa tomu poddajú, vedie to k nezdravým väzbám na iných.

Božie dieťa sa má posudzovať podľa toho, kým je v Božích očiach. Boh ťa posudzuje podľa tvojho vzťahu k Ježišovi. Ježiš znamená pre Boha všetko. Boh miluje Syna nad všetkých ostatných, preto nás nemôže prekvapiť, že všetko vidí vo vzťahu k Nemu.

Ak miluješ Ježiša, si veľký v Božích očiach. Vtedy sa tvoja a Jeho láska stretávajú v spoločnom centre – v Ježišovi. Ak pracuješ v Božom kráľovstve z lásky k Ježišovi, tvoja služba je pre Boha vzácna. Boh hľadá Ježiša v našich životoch. On musí byť srdcom a motívom našej služby.

Ak túžiš, aby sa Ježiš vrátil, si veľký pred Bohom. Vtedy je tvoja túžba taká istá ako Božia. Je to Jeho vôľa, aby sa všetko naplnilo v Ježišovi. Ak sa to ešte nestalo, je to kvôli Jeho veľkej trpezlivosti. Boh chce, aby ešte viac ľudí bolo spasených.

Kresťan sa stáva veľkým pred Bohom, keď pripravuje cestu pre Ježiša. Bohu nestačí, keď sa ľudia zaujímajú o kresťanstvo, ani to, že sú kresťanstvu naklonení. Nič z toho nezachráni. Nie, máš pripravovať cestu Ježišovi.

Kde začína skutočná veľkosť?

Odpoveď je jednoduchá: začína na kolenách pred Ježišom, keď stratený hriešnik úpenlivo prosí o milosť. Vtedy si človekom pravdy. Vtedy sa vidíš tak, ako ťa vidí Boh.

Čo vtedy urobí Boh?

Nechá nás vidieť Toho, kto sňal hriech sveta. Vtedy sa stala najúžasnejšia vec. Stal si sa spaseným hriešnikom, ktorý žije len z Božej milosti.

2. august

Lebo vylejem vody na smädnú pôdu a bystriny na suchú zem, vylejem svojho Ducha na tvoje potomstvo a svoje požehnanie na tvoju mláď.

Izaiáš 44:3

Duch Svätý mení všetko. Suchú zem mení na rozkvitnuté sady. Každé Božie dieťa to už zažilo. Možno si vedel, kto je Ježiš už predtým, ako si prijal Božieho Ducha, ale až potom si obrátil k Nemu svoj zrak, keď Duch Svätý zjavil pravdu tvojmu srdcu. Vtedy si našiel odpočinok v tom, že Jeho krv nás očisťuje od každého hriechu a robí dušu bielu ako sneh.

Ak veríš v Ježiša, máš aj Ducha Svätého. Nemôžeš najprv veriť v Ježiša a až potom prijať Ducha Svätého. Nikto nemôže povedať Pán Ježiš, ak len nie v Duchu Svätom.

Ale ak patríš Ježišovi, musíš sa nechať naplniť Duchom. Duch Ho bude neustále oslavovať v tvojom srdci. Existujú kresťania, ktorí nedajú Duchu žiadny priestor ani slobodu konania. Chradnú. Ich dôvera upadá. Ich radosť mizne. Ich modlitba utícha.

Duch Svätý oslavuje Ježiša. Boží Duch je tam, kde viera v Neho vzniká a má priestor rásť. Keď sa rozhodneš, že nebudeš poznať nič iné, jedine Ježiša Krista, a to toho ukrižovaného, to je znamenie práce Ducha.

Dostaneš všetko svoje bohatstvo v Synovi. Tvoje oči sú otvorené pre skutočnosť, že Ježiš sa s tebou delí o všetko. Uviedol ťa do svojho sveta skrze vieru.

Keďže Ježiš je Syn Boží, aj ty si Božím dieťaťom. Preto smieš byť ako dieťa pred svojím Otcom. Môžeš Mu povedať všetko. Môžeš svojmu Otcovi s dôverou povedať, že tvoje oči nevidia jasne. Boh vidí absolútne všetko, preto môžeš bezpečne vložiť svoju ruku do Jeho ruky.

Umožnil ti pozrieť sa na svoj hriech a úbohosť ako na otrhané, odhodené šaty, ktoré ti ležia pri nohách. Nikdy viac si ich neoblečieš. Nie, ty chceš nosiť kráľovský odev, ktorý ti daroval Ježiš.

Ak je toto pre teba skutočnosť, máš Ducha. Koná v tebe svoje dielo. Rieky živej vody prúdia do tvojho života.

3. august

... a z potoka pil. Po nejakom čase však potok vyschol, lebo v krajine nebolo dažďa.

1. kniha kráľov 17:6 – 7

Boh povedal Eliášovi, že musí ísť k potoku Kerít. Povedal mu tiež, aby z toho potoka pil. Prečo Boh nezabezpečil, aby voda naďalej tiekla? Prečo potok vyschol?

Pre Eliáša bolo nepochybne ťažké vidieť, ako voda klesá. Nakoniec tam už žiadna voda nebola.

Z toho sa môžeš naučiť, že aj keď si na Božej ceste, nevyhneš sa ťažkostiam a skúškam. Nesmieš brať problémy ako znamenie, že nie si v Božom pláne. Ale jedno je isté – Boh ti chce niečo povedať skrze to, čo ti posiela do cesty.

Eliáš už nemal zostať pri potoku Kerít. V Sarepte bola vdova, ktorej Boh chcel pomôcť a Eliáš mal byť Jeho nástrojom.

Časy sucha nie vždy znamenajú, že prišiel čas odísť. Aj v Sarepte bol hlad. Niekedy nás Boh vedie cez vonkajšie okolnosti a vnútornú istotu k novým kontaktom. Vtedy máme ísť.

V Sarepte nebolo menej problémov, ba boli ešte väčšie. Eliáš zblízka zažil smrteľné pustošenie. Ale Boh je ten istý, Jeho starostlivosť je rovnaká. Jeho pomoc bola tá istá, aj keď ju už neprinášali krkavce. Predovšetkým sa Boh zjavil Eliášovi novým spôsobom. Smel vidieť ďalšie stránky Božej nevyspytateľnej múdrosti.

Aj v tvojom živote Boh tak koná. Chce, aby si rástol v poznaní a viere. Preto často dovoľí, aby ťažkosti prišli z tej strany, kde to najmenej očakávaš. No On ťa neopustí. Očakáva, že Ho budeš hľadať, keď sa dostaneš do akejkoľvek tiesne. Vtedy ti dá novú pomoc a novú milosť.

Nezúfaj, keď problémy rastú a zdá sa, akoby Boh nedodrжал svoje slovo. Nezabudol na teba ani na svoje zaslúbenia. Si milovaný a zaslúbenia platia večne. Boh za to ručí.

4. august

Keď Mu zlorečili, nezlorečil; keď trpel, nehrozil, ale porúčal Tomu, ktorý spravodlivo súdi.

1. list Petra 2:23

Pána Ježiša tvrdo kritizovali. Obviňovali Ho, že sa narodil z cudzoložstva, že je žráč a pijan vína, že ľudí zvädza z cesty, zo vzbury proti cisárovi a z rúhania.

Ale Ježiš neodpovedal. Mlčal ako baránok vedený na zabitie. Nebolo Mu jedno, čo o Ňom hovoria, ale nebránil sa. Zveril svoju záležitosť nebeskému Otcovi.

Ježiš spočíval v Božích rukách. Vedel, že existuje Ten, kto všetko pozná a vidí. To mu stačilo. Čo záleží na mienke ľudí?

Ježiš nás volá, aby sme nasledovali Jeho šlapaje. Sme tiež vystavení falošným obvineniam. Niektoré majú korene v nedorozumení, iné v zlomyseľnosti. Skutočne môže zraniť, čo hovoria iní. Urob však to, čo robí Ježiš. Zver sa Bohu, ktorý pozná pravdu. On sa o teba postará. Vyvedie tvoju pravdu ako svetlo a tvoje právo ako jasné poludnie.

Hospodin ťa skúša slovami ľudí. Chce vedieť, či chceš byť verný Jeho slovu a budeš nasledovať Ježišove šlapaje.

Boh sa o Ježiša postaral. Pohrdanie ľudí vyšlo navnivoč. Dnes veľa ľudí vie, že obvinenia proti Nemu boli falošné. A v ten deň, keď Ježišovi nepriatelia budú ležať pred Jeho nohami ako podnož, všetko potupovanie prestane.

Veci dopadnú tak isto aj pre teba, pretože Boh je na tróne. Musíš sa naučiť čakať na Boha. Chceš, aby zasiahol okamžite, no urobí to len zriedka. Boh je kráľom naveky a zasiahne, keď si bude myslieť, že nadišiel čas.

Ježiš utrpením všetko dokonal. Prekvapuje ťa, že máš ísť tou istou cestou? Niečo sa v nás zmení, keď nasledujeme Ježišove šlapaje a neodplácame sa. Bez toho, aby sme si to všimli, odzrkadľujeme svojho Majstra. Ježiš sa stáva viditeľný v našich životoch. Nie je to na tvoju česť, ale Ježišovu. Je niečo, čo by si chcel viac ako to, aby bol Pán Ježiš oslávený skrze teba?

5. august

Neprestajne ďakujem Bohu za vás...

1. list Korintským 1:4

Zbor v Korinte nebol nejakým vzorným zborom. Duchovné poznanie kresťanov bolo nedostatočné. Boli to len deti v Kristovi a neboli pripravení na tvrdý pokrm. Prevládalo u nich silné vzájomné napätie a hriech čakal na svoju chvíľu.

Pavol nezakrýva vážnosť tejto situácie. Nazýva hriech pravým menom. Kto sa nerozide s hriechom, nebude dedičom Božieho kráľovstva.

Napriek tomu neprestajne ďakuje Bohu za korintských. Ako je to možné? Pavol ich vždy vidí ako tých, ktorí sú v Ježišovi.

Božie zhromaždenie sa skladá z hriešnikov. Človek môže poukázať na mnoho slabosti a hriechu, a má pravdu. Veľa vecí by malo byť inak. Preto sme povolani zbaviť sa starého kvasu.

Zároveň musíme povedať, že to nie je náš boj proti hriechu, čo z nás robí kresťanov. Keby to tak bolo, Pavol by za Korintských neďakoval a oni by zlyhali.

Keď ďakuje, tak preto, že ich veľkonočný Baránok – Ježiš – bol zabitý. Je to On, kto očisťuje, posväcuje a zachraňuje. Nejde o náš vlastný, viac či menej úspešný boj.

Máš dôvod ďakovať Bohu, ak veríš v Ježiša. Byť kresťanom znamená byť s Ježišom. Boh ťa nikdy nevidí samotného. Jeho oči sú vždy upreté na teba. To, čo vidí, Ho naplňa radosťou. Ježiš ťa pokrýva od hlavy po päty čistým a žiarivým odevom. Všetky hriechy a slabosti sú prikryté. Bohatstvo, ktoré je tvoje v Ježišovi, je väčšie a dôležitejšie než čokoľvek iné.

Si živým svedectvom, že Božia milosť je nesmierna. Spasený je ten malý, bezmocný a úbohý človek. Sám osebe nemá nič. Napriek tomu sú takí ľudia veľmi bohatí. Ich vlastníctvom je Ježiš, Syn nebeského Kráľa.

Preto vždy existuje dôvod, aby človek ďakoval Bohu, že je kresťanom

6. august

Vtedy povedal učeníkom: Žatvy je síce mnoho, ale pracovníkov málo, preto proste Pána žatvy, aby vyslal pracovníkov na svoju žatvu. Evanjelium podľa Matúša 9:37 – 38

Žatvy je naozaj mnoho. Veľký zástup zo všetkých ľudí, ktorých nikto nemohol spočítať, bude stáť pred trónom a pred Baránkom. Prišli jeden po druhom. Medzi veľkými prebudzeniami v Božom kráľovstve je dlhý čas, ale aj počas nich sa človek musí stretnúť s Ježišom a znova sa narodiť.

Je len málo tých pracovníkov, ktorí získali veľa ľudí. Všetci kresťania by sa mali zapojiť, ale nie je to tak. Uprostred Božieho ľudu bol vždy nedostatok skutočných víťazov duší. Je len málo pracovníkov, ktorí sú duchom vrúcni.

Preto služobníci zažívajú tak veľa pokušenia k malomyselnosti. Myslia si, že veľa vecí by sa zjednodušilo, keby bolo viac pracovníkov.

Napriek tomu nestrácaj odvahu! Boh má viac pracovníkov, než si myslíš; ale rozložil ich tak, aby zasiahol čo najviac ľudí.

A potom ťa Ježiš žiada, aby si šiel za Pánom žatvy. Pros Ho, aby vyslal pracovníkov na svoju žatvu. Nie naša výzva má nútiť iných do služby. My máme povzbudzovať a pobádať, ale Boh vysiela. Pán žatvy je jediný, kto môže zasiahnuť ľudské srdcia. Ak sa to nestane, služba Bohu dlho nepotrvá.

Kristova láska musí byť hnacou silou v celej kresťanskej službe. Z Božej milosti sa musíme naučiť hľadieť Jeho očami. „Daj mi Tvoju vlúdnu spasiteľskú myseľ na smútok a rozhorčenie tejto generácie! Dovoľ mi deliť sa o Tvoje utrpenie a urob ma silným a vrúcny!“ To je cesta – jediná cesta, ako vytrvať v Božej službe.

V práci by sme mali žiť na modlitbe. Pros Pána žatvy, aby vyslal pracovníkov na svoju žatvu. Túto modlitbu sa modlili nespočetne veľakrát. A vždy bola vypočutá. Pán často zasiahol ihneď. Inokedy sa kresťania museli modliť mnoho desaťročí. „Nastáva noc, keď nikto nemôže pracovať.“ Existujú náznaky, ktoré ukazujú, že čas je blízko. Stále však máme mnoho otvorených dverí. Využime dobre svoj čas! Pripomínajme Pánovi tých málo pracovníkov! Stojme za tými, za ktorých sa modlíme a sú nám drahí. Prosme Boha, aby vyslal viac ľudí.

7. august

**... a zvelebovať slávu Jeho milosti, ktorou nás omilostil v Milovanom.
List Efezským 1:6**

Kresťan má silné nutkanie zvelebovať vlastnú slávu. Spôsobilo to už veľa problémov v živote každého jednotlivca i zboru, preto prichádza jedno vykoľajenie za druhým.

Všetci kresťania súhlasia, že kresťanský život začína milosťou. Ale ťažko sa učí lekcia, že dlhý život kresťana obsahuje len slávu milosti.

Veľa ľudí sa modlilo, aby získali slávu. Nie sme spokojní s tým, že sme iba bezmocní a úbohí hriešnici, ktorí sa musia držať samotného Ježiša. Myslíme si, že ak nám Boh pomáha a podporuje nás, aby sme sa stali úspešnými kresťanmi, je to určite na Božiu česť.

Možno patríš k tým, ktorí sa vlastným zlepšovaním unavili. Po mnohých pokusoch musíš uznať, že sa nemôžeš stať tým, kým by si chcel byť. Nemôžeš preukázať žiadnu vlastnú slávu.

Všímni si, čo hovorí Božie slovo. Nemáme zvelebovať vlastnú slávu, ale slávu Jeho milosti.

Kto zvelebujú slávu Jeho milosti?

Sú to jedine tí, ktorí sa držia Božej milosti. Ak je tvoja minulosť pokrytá milosťou, potom je to sláva Jeho milosti. Ak sa Boh pozerá na časť života, ktorá je za tebou, nachádza Ježišovu milosť. To isté platí pre tvoju prítomnosť aj budúcnosť. Milosť v tebe vládne teraz aj v budúcnosti.

Si dieťa milosti. Čím viac si to uvedomuješ, tým lepšie budeš zvelebovať chválu milosti. Sám vieš, že aj keď si biedny, si stále bohatý. Aj keď nič nemáš, stále vlastniš všetko.

Božia milosť ťa robí požehnaným kresťanom. Ak milosť plní tvoje srdce, nemáš žiadnu túžbu byť či stať sa niekým. Chceš, aby Ježiš bol tvojím všetkým. Vieš, že je všetkým pred Bohom, preto by mal byť všetkým aj pred teba.

8. august

Neodplácajte sa zlým za zlé, ani zlorečením za zlorečenie, ale naopak: žehnajte, lebo na to ste povolání, aby ste zdedili požehnanie.

1. list Petra 3:9

Dedičstvo zahŕňa nejakú bolesť. Už viac nestretneš niekoho, koho máš rád. Nemôžete sa porozprávať. Preto môže byť smutné vidieť niečo z domu tej osoby.

V Božom kráľovstve to tak nie je. Tvoj Spasiteľ bol mŕtvy, a hľa, je živý! Stále Ho nemôžeš vidieť tvárou v tvár, ale Jeho srdce bije láskou k tebe. Jeho túžbou a radosťou je žehnať ti.

Ako Jeho dieťa budeš žiť pod neustálym požehnaním. Pánovo požehnanie obsahuje všetko, čo Jeho smrť znamená. Keď človek zomrie, všetko, čo vlastní, prechádza na iných. V Ježišovej smrti celé Jeho vlastníctvo prešlo na nás. Ježiš bol z hľadiska pozemského majetku chudobný. Iní si vzali to, čo mal. Na druhej strane vlastnil duchovné bohatstvo. Dalo by sa opísať takto: vzťah dieťaťa s Bohom. Bol si vyvolený, aby si práve toto bohatstvo zdedil.

Keď sa pozerám na seba, je ťažké nájsť odpočinok v tom, že žijem ako dieťa vo vzťahu s mojím nebeským Otcom. Myslím si, že je mnoho toho, čo by malo byť iné, ak má byť vzťah medzi Bohom a mnou naozaj dobrý. Potom sa porovnávam s inými. Vidím, že žijú v otvorenom, dôvernom a dobrom vzťahu s Bohom, ale sú tiež úplne odlišní odo mňa.

Ak takto rozmyšľaš, musíš si všimnúť slovo „zdediť“. Dostávaš požehnanie vzťahu dieťaťa, pretože si bol vyvolený, zdediť ho. Požehnanie nie je odmenou za tvoje skutky. Dosiahol to niekto iný. Dostávaš to nezaslúžene, tak ako dostávaš dedičstvo.

Byť kresťanom, znamená byť povolaný zdediť Božie požehnanie. Musíš odpovedať na volanie. Odpovedať znamená prijať.

Dostávaš vzťah s Bohom, ktorý si si nezabezpečil sám. Ježiš to urobil za teba. V tom je nádherný pokoj. Vtedy vieš, že je to v poriadku, pretože s Ježišom je všetko dokonalé. Nič nechýba. Medzi Bohom a Ním nie je ani jediný tieň. On ťa zachránil do tohto slobodného a otvoreného vzťahu. Toto sa stalo na Golgote. Vtedy Ježiš vystúpil zo svojho požehnaného vzťahu s Otcom, aby teba viedol do neho. Požehnaný Spasiteľ!

9. august

**... ani mrzkosť, ani bláznivé reči a vtípkovanie – čo sa nepatrí;
ale radšej dobrorečenie.**

List Efezským 5:4

Vtípkovanie je pochybné žartovanie. Človek sa zabáva, pričom sa pohybuje na tenkom lade. Vyslovuje alebo hrá niečo, od čoho by sa v reálnom živote určite dištancoval. Zábava prekvitá na zveličovaní a zachádza za hranice prijateľnosti.

Nebezpečenstvom pre väčšinu kresťanov nie je odmietajú zdravý ľudský prejav. Na druhej strane majú niektorí kresťania problém určiť si hranice pochybného vtípkovania. Sú pod silným vplyvom ducha tohto sveta, jeho myslenia a spôsobu života.

Ako nájdeš cestu medzi skromným postojom a prispôsobovaním sa vzoru tohto sveta?

Najdôležitejšie je, že sa s Ježišom rozprávaš o všetkom. Ak nemôžeš žiť život v Jeho mene a na Jeho chválu, tak takýto život nemôžeš žiť. Ak nepovieš nie, ohrozíš svoju dušu.

Veľa kresťanov dnes ide proti svojmu svedomiu. Zúčastňujú sa na mnohých činnostiach, kde do ich duše preniká zrakom to, čo ich svedomie odsudzuje. To je nebezpečné. Čo dovoľíš iným, aby zasiali do tvojej mysle, to sám budeš žať.

Vtípkovaním sa hriech zbavuje svojej závažnosti. Ľudia sa často smejú na hrubých vtipoch. Čoskoro sa stanú voči hriechu ľahostajní. Potom už nie je veľmi nebezpečné páchať hriech.

Hriech sa zasieva ako malé semiačko a trvá niekoľko rokov, kým úplne dozrie a prinesie smrť. Jeho semeno je nesmierne životaschopné a bujné.

Mnohí kresťania takto upadli do hriechu a biedy. Keď sa pozerajú späť, nachádzajú spojenie s niečím, čo vtedy vnímali ako pomerne neškodné. Príliš neskoro si uvedomili, aký nebezpečný je hriech.

Bláznivé reči a vtípkovanie sú nevhodné. Ak nerobíš, čo je správne, hriech striehne pri dverách, na teba je upriamená jeho žiadostivosť. Musíš sa zriecť diabla, všetkých jeho skutkov a celého jeho bytia. Stojí to za ten boj, je to boj o život. Musíš ho vybojovať.

10. august

Vyzdvihol ma zo záhubnej jamy, z bahna a blata; na skalú postavil moje nohy a upevnil mi kroky.

Žalm 40:3

Hriech a jeho dôsledky sú ako slizká jama, ako bahno a kal. Podrážajú ti nohy. Nedosiahneš cieľ. Zabáraš sa hlbšie a hlbšie do bahna a blata.

Čo zachraňuje človeka?

Príde deň, keď zažiješ takú slizkú jamu ako nikdy predtým. Cítiš, že ťa to ťahá hlbšie. Je celkom jasné, že si stratený. Nemôžeš sa z tej slizkej jamy dostať. Nedarí sa ti dosiahnuť cieľ. Niet pre teba záchrany.

Ale v tvojom najväčšom trápení prichádza k tebe Ježiš. Očakávaš zdrvivúci rozsudok, ale On neprichádza súdiť. Vchádza do bahna a blata a drží ťa. Potom ťa zodvihne a tvoje nohy postaví na skalú.

Uvedom si, že máš Spasiteľa, ktorý nielen dáva dobré rady; nedáva inštrukcie, ako a čo spraviť, aby si sa zachránil. Nie, sám vstupuje a zachraňuje ťa.

Ježiš má prostriedky, ktorými ťa vedie na skalú – je to Jeho slovo. V slove o kríži je spasiteľná moc. Toto slovo je jedno s tým, čo sa stalo na Golgote. Na dreve kríža ťa Ježiš uchopil. Tam ťa vytiahol von.

Stalo sa to preto, že Ježiš bol pohltý tou slizkou jamou. Zmizol do priepastnej hlbiny, zatiaľ čo tvoje nohy položil na skalú večnej spásy.

Možno ti je skutočnosť spásy cudzia. Myslíš si, že ti chýba spasiteľ. Nechýba. Ježiš je tvoj Spasiteľ.

Čo ti chýba, je viera. Musíš mať otvorené oči pre to, čo Ježiš pre teba urobil. Preto musíš dávať pozor na slovo o Božej milosti. Boh ti chce ukázať, že Ježišove ruky sú k tebe natiahnuté. Sú poznačené ranami a údermi, ktorými zaplatil, aby ťa vytrhol zo skazenosti hriechu.

„Vykúpili ma Ježišove rany, On ma nepustí. Nedovolí, aby sa moja duša stratila, On ma nepustí.“

11. august

Keď Mu zlorečili, nezlorečil; keď trpel, nehrozil, ale porúčal Tomu, ktorý spravodlivo súdi.

1. list Petra 2:23

Ježiš prišiel, aby nás spasil, ale tiež aby svojím životom ukázal, ako by mal kresťan žiť.

V ničom, s čím sa stretol, nebral zákon do vlastných rúk. Znamená to, že neobhajoval svoje vlastné práva.

S nikým tak nespravodlivo nezaobchádzali ako s Ježišom. Bol kráľom spravodlivosti, no Jeho protivníci tvrdili, že sa rúha. Z nášho pohľadu je jasné, že ich mohol umlčať, no neurobil to. Zveril sa do Božích rúk.

Prečo takto konal?

Ježiš vložil všetko do rúk svojho Otca. Sám nič neriešil. Počas celého života sa neustále modlil k Bohu. Preto Mu aj v najťažších hodinách svojho života mohol všetko zveriť.

Keď ťa Ježiš zachránil, získal si všetky Jeho práva. Stal si sa Božím dieťaťom ako On. Máš výhody, ktoré pramenia z toho, že máš Otca v nebi.

Ježiš si vyhradil právo starať sa o tvoje okolnosti. Preto máš svoj spor prenechať Jemu.

Keď ľudia povstanú proti tebe a škodia ti, máš ísť za svojím nebeským Otcom. On prevezme rozsudok a rozsúdi spravodlivo. Nespravodlivosť nebude mať posledné slovo.

Je pre nás ťažké vložiť všetko do Božej ruky, pretože Boh sám dlho trpel. Môžeme si byť teda istí, že Boh nedovolí, aby prevládla nespravodlivosť?

Môžeme, pretože to povedal vo svojom slove. Ale zároveň musíme pochopiť, že miluje hriešnikov a chce, aby všetci boli spasení. Ježiš sa prihovárал za svojich nepriateľov. Robme to aj my! Kráčajme v šlapajach nášho Spasiteľa.

Premýšľajme o tom, že žiadny človek nie je spravodlivý pred Bohom, ani ty ani ja. Každý z nás musí byť spasený milosťou, vierou v Toho, ktorý dal svoj život za hriešnikov.

12. august

A Hospodin ťa ustavične povedie, ukojí tvoju túžbu aj vo vyprahnutom kraji; posilní ti kosti a budeš ako zavlažovaná záhrada, ako vodný prameň, ktorého vody nesklamú.

Izaiáš 58:11

Život je krátky. Napriek tomu sa kresťan môže unaviť. Cesta sa často zdá nepríjemná. Žiadny pracovník v Božom kráľovstve sa vo svojej práci nevyhne krízam. Myšlienky človeka zabiehajú späť, keď všetko bolo iné. Život a práca boli vtedy ako prechádzka úrodnou, kvitnúcou krajinou. Čo je prirodzenejšie, ako modliť sa k Bohu, aby premenil púšť a nechal ju zakvitnúť?

Boh počuje naše modlitby, ale neodpovedá vždy tak, ako očakávame. Často nás nechá kráčať opustenou krajinou. Hospodin nemení životné okolnosti, ale mení teba.

Uspokojuje tvoju dušu chlebom života. Vede ťa do dôvernejšieho vzťahu s Ježišom. Ťažké okolnosti ťa vedú hlbšie k podstate, na ktorej spočíva tvoj život. Božie živé, nehynúce a tvorivé Slovo nadobúda nový význam. Často sa musíš pevne pridržať určitých veršov v Biblii a zisťuješ, akú majú moc.

Zároveň dostávaš novú silu. Deje sa to zvláštnym spôsobom. Ťažkosti ťa robia bezmocným. Nemyslíš si, že za niečo stojíš. Sám si to nehľadal, ale Hospodin ťa viedol tak, že ti dal novú silu. Nestane sa to tak, že sám budeš silný, ale dostaneš nový vzťah s Ježišom. Tvoja závislosť na Ňom rastie. Znova a znova musíš na Neho v núdzi volať. Neopustí ťa. On sám si spravil príbytok v tvojom srdci skrze vieru v Neho. Aj keď nie si schopný urobiť niečo sám, vôbec nepokazíš Jeho víziu. Jeho moc sa v tvojej slabosti dokonáva.

Takto Hospodin z teba robí akoby dobre zavlažovanú záhradu. Ježiš sám sa stáva prameňom v tvojom živote. Tento prameň nikdy nezlyhá. Necítiš, že si niekým výnimočným, ale iní sa stretávajú s Ježišom skrze teba. Toto je dielo Ducha v živote kresťana.

13. august

... Či sa stane v meste niečo zlé, že by to nespôsobil Hospodin?

Ámos 3:6

Pre mnohých ľudí je ťažké uveriť, že katastrofy môžu pochádzať od Boha. Myslia si, že je to diabol alebo oni sami, kto je za všetkými zlými vecami, ktoré sa stávajú. Väčšinou nič nechápu, keď doľahne nešťastie.

Medzi nami, diablom a Bohom existuje spojitosť, keď nás zasiahne katastrofa. Nie vždy to vieme vysvetliť. Traja Jóbovi priatelia nie sú jediní, ktorí sa veľmi mýlili. Nie sme povolaní hľadať väčšie svetlo než to, čo nám dáva Božie slovo. Na druhej strane je rovnako dôležité, aby sme nepopierali to, čo nám Hospodin osvetlil.

Či sa stane v meste niečo zlé, že by to nespôsobil Hospodin?

Hospodin sa nebojí prevziať zodpovednosť za nešťastie. Aj keď nemôžeme alebo nemáme hľadať dôvod, Boh nás nevychováva a netrestá bez dôvodu. Boh nekoná náhodne. On je svätý. Jeho svätosť sa zjavuje v hneve proti všetkej bezbožnosti a nepravosti.

Boh Biblie vynáša rozsudok. Urobí to v posledný deň, ale robí to aj v týchto dňoch. Chce nás naučiť, že hrešiť je veľmi nebezpečné.

Niektorí ľudia si myslia, že Božia láska znamená, že hriech nemá následky. To nie je pravda. Zabudli, koľko stál Boha hriech na Golgote. A Boží postoj sa nezmenil.

Žijeme vo svete, ktorý je na pokraji katastrofy. Nie je to preto, že ľudstvo vynašlo strašné ničiaci zbrane. Je to preto, že sme zhrešili proti Bohu a žiadny národ nezostane nepotrestaný.

Skôr ako Izrael zbral krajinu Kanaánov, musel čakať, kým hriech Kanaánov dosiahol plnú mieru. Keď hriech izraelského ľudu dosiahol plnú mieru, tiež museli opustiť svoju krajinu.

Boh je dnes ten istý. Ak sa ľudia zámerne obrátili chrbtom k Hospodinovi a Jeho zákonu, potom je nablízku katastrofa poslaná Bohom. Jediný spôsob úniku je skutočné obrátenie. Prosme Pána, aby sme my i náš ľud išli touto cestou.

14. august

Nebudeš brať meno Hospodína, svojho Boha, nadarmo; lebo Hospodin nenechá bez trestu toho, kto Jeho meno zneužije!
2. kniha Mojžišova 20:7

V deň pádu človeka prenikol do ľudskej rasy diabolský hadí jed.

Ani jeden z nás neunikol následkom. Túžba byť ako Boh je hlboko zakorenená v našej starej prirodzenosti. Nezabudli sme na slová hada, že budeme ako Boh. Preto chceme, aby sa vzdialenosť medzi nami a Bohom zmenšila. Snažíme sa vyzdvihnúť seba a stiahnuť Boha nadol.

Ale Boh sa nedá vysmievať. Trestá každého, kto zneužíva Jeho meno. Božie meno je sväté a ľudia ho nesmú znesväcovať.

Božie meno zneužívaš pri nadávaní. Určite nie si naraz dvomi osobami, však? Na pracovisku ti nezáleží, keď sa zneužíva Božie meno tým, že sa hovorí o Bohu a k Bohu tak, ako sa hovorí o kolegoch a priateľoch. Príliš familiárne správanie je nevhodné v našom vzťahu s Bohom.

Je pravda, že Boh sa pokoril. Ale preto nemáme právo zneužívať Jeho meno. Svojimi slovami môžeme sťahovať Boha na úroveň, ktorá je zneužitím Jeho mena. Môžeme hovoriť o Božom slove a Jeho zásahu a používať pritom vtipné nové výrazy, ktoré sú vulgárne. To je zneužitie Jeho mena. Môžeme spievať o Bohu tak, že pri tom znevažujeme sväté veci.

Boh chce, aby sme boli naplnení svätou bázňou, aby sme sa proti Nemu neodvážili hrešiť. To je dôvod, prečo Boh z času na čas nechá hriech a jeho následky v našom živote. V súvislosti s tretím Božím prikázaním zdôrazňuje Božie slovo túto pravdu. Musíš sa naučiť, že je veľmi nebezpečné hrešiť.

Nielen tvoje ústa ale aj tvoje srdce sa musí očistiť. To sa stane, keď sa obetná smrť Pána Ježiša ako zástupcu dotkne tvojho hriechu. Jeho krv musí úplne preniknúť myseľ. Z nej pochádzajú slová.

Potrebujeme kresťanov, ktorí sa chvejú pred živým Bohom! Boh je vznešený a svätý. Z milosti si smieme lahnúť do prachu k Jeho nohám. Nepošliape nás. Pozdvihne nás a dovolí nám zvelebovať Jeho meno!

15. august

Kristus nás oslobodil k slobode. Stojte teda a nedajte sa zapriaľnúť zase do jarma otroctva!

List Galatským 5:1

Zdá sa, že je všetko v poriadku. Zamestnávaš sa tým, čo je správne. Mnohí nad tým veľmi nerozmýšľajú, ale ty to berieš vážne. Chceš, aby tvoje kresťanstvo nieslo ovocie. Horlíš pre Boha.

Môžeš sa však vzdialiť od Ježiša, a ani o tom nevieš. Si tak zamestnaný sebou a svojim kresťanským životom, že Ježišovi nezostáva veľa priestoru. V tvojom živote mohlo začať pomalé odpadnutie od viery.

Možno si myslíš, že mnohí iní sú v oveľa väčšom nebezpečenstve. Myslíš na tých, ktorí nie sú takí dôslední voči hriechu, a máš pravdu. Ale tiež hrešíš, ak nežiješ v slobode a radosti, ktorú Ježiš pre teba získal.

Ježiš ťa nielen vykúpil spod kľatby zákona, ale ťa oslobodil aj od samotného zákona. Patriš Jemu a Jeho vôli. Ježiš ťa oslobodil od všetkých požiadaviek. Žije v tvojom srdci so svojou láskou. Čím viac moci získa Ježiš a Jeho milosť nad tebou, tým viac ovocia lásky je v tvojom živote.

Božia milosť nespôsobuje, že si nečinný. Práve naopak! Keď ťa Hospodin obklopuje radosťou zo spasenia, Jeho milosť ťa oslobodzuje, aby si Mu slúžil. Vo všetkom, čo robíš, ťa nesie a naplňuje sloboda v Ježišovi.

Oslobodil ťa od všetkých väzieb zákona. Teraz stoj pevne! Nenechaj sa opäť chytiť a poviazať! Požiadavky iných ľudí aj naše vlastné sa ľahko vkradnú a zoberú nám radosť a odvahu. Pamätaj si: všetky Božie požiadavky na teba Boh požiadal od Ježiša. Preto ti Hospodin vychádza oproti jedine s milosťou.

Ježiš je naplnením zákona. Spravidlosť, ktorú zákon požaduje, dostávaš nezaslúžene z milosti.

Stoj pevne v tejto slobode. Spievaj pieseň na slávu Baránka!

Retáže boli zlomené! Si slobodný!

16. august

Môj ľud bol strateným stádom; ich pastieri ich zavádzali, viedli ich do vrchov, putovali z vrchu na pahorky, zabudli na miesto svojho odpočinku.

Jeremiáš 50:6

Zabudol si na miesto svojho odpočinku?

Vieš, aké je to, keď telo nedostane potrebný odpočinok. Stávaš sa napätý, prchký a znepokojený. Ak to trvá dosť dlho, nikde nevieš nájsť odpočinok. Ak zabudneš na duchovné miesto odpočinku, dôsledky sú omnoho vážnejšie. Najprv si nepokojný, potom prijímaš všetko nové v nádeji, že ti to pomôže. Neskôr sa staneš depresívnym a zúfalým. Najradšej by si celé kresťanstvo hodil cez palubu.

Niekedy sa obrátiš k vrchu; je obrovský a rozľahlý. Inokedy sa obrátiš k pahorku; nevyzerá, že by ti mal čo ponúknuť. V oboch prípadoch sa vyberieš cestou Izraelcov. Obrátiš sa na bohov, ktorí ti nedokážu pomôcť.

Existuje len jeden Boh, ktorý ťa nikdy neopustí. Dal ti jediné miesto odpočinku. Je to Golgota. V Ježišovom vykúpení nájdeš pokoj.

Keď tvoje srdce našlo pokoj pod krížom s Ježišom, znova si sa narodil. Obrátil si oči k svojmu Zástupcovi. Oslobodil ťa spod bremena hriechu a do duše ti vložil radosť zo spásy.

Zabudol si na miesto svojho odpočinku?

Tvoja myseľ naň nezabudla. Pamätáš si, čo sa stalo na Veľký piatok, a nezabúdaš, čo znamená kríž.

Napriek tomu zabudlo tvoje srdce na miesto odpočinku? Naozaj odpočívaš v Ježišovom dokončenom diele?

Ak žiješ s Ježišom už mnoho rokov, je pre teba požehnaním nájsť si cestu späť k miestu svojho odpočinku. Skutočne si potrebuješ odpočinúť od všetkého okolo teba. Hriech sa pevne drží aj na tom najlepšom v tebe. Preto nemôžeš byť spokojný s ničím.

Je však jedna činnosť, ktorá je dokonalá. Môžeš si dovoliť stratiť sa v nej. Čím viac ju robíš, tým hlbší pokoj ti Pán dáva do duše. Si uzdravený Ježišovými ranami. To platí aj dnes. A Boží pokoj plní tvoju myseľ, keď odpočívaš na skale zmierenia.

17. august

Teraz však takto vraví Hospodin, tvoj Stvoriteľ, ó, Jákob, tvoj Tvorca, ó, Izrael: Neboj sa, lebo som ťa vykúpil, povolal som ťa tvojím menom; môj si ty!

Izaiáš 43:1

Kresťan sa môže dostať do takých temných pochybností, že mu dokáže pomôcť len jedno. Sám Boh musí prísť a povedať: Môj si ty.

Boh pozná tvoje meno. Vždy ťa vidí a vie o tebe všetko. Nerozumieš celkom svojim ťažkostiam a problémom, ale Hospodin má celý prehľad. Nič Mu nie je skryté a Jeho pohľad sa na teba upiera vo dne v noci.

Pozná aj tmu. Môže sa ti zdať taká nepreniknuteľná, že nikto a nič ti nedokáže pomôcť. Vtedy prichádza Hospodin a vyslovuje tvoje meno. Možno to počuješ ako šepot, ale si to ty, koho volá. Chce ťa ubezpečiť, že patríš Jemu.

Nie je isté, že ti Boh pomôže tak, ako by si chcel. Kingo* veľmi výstižne opísal Božiu cestu slovami: „Horký a sladký v miske života, to je môj životný údel.“

Okolnosti kresťana zahrňajú aj utrpenie. Byť spasený neznamená byť ušetrený. Hospodin ti nepomáha vyhnúť sa utrpeniu, pomáha ti cez utrpenie prejsť. Keď sa to stáva príliš ťažké, uisťuje ťa, že si Jeho. Vtedy je svetlo uprostred tmy, bojov a sporov.

Je nádherne, keď môžem povedať: Ježiš je môj. Len jedno je nad to, a to povedať: Ja som Jeho. „Tvojím, ó, Ježiši, tvojím byť je mojou túžbou a celou mojou ctou!“

Ak vieš, že Mu patríš, potom vieš, že sa nemusíš báť. Čoho by si sa bál? Ježiš ťa vzal za ruku a vedie ťa za každých okolností. Nesie zodpovednosť za tvoj život.

Hospodin ťa vykupuje. Byť vykúpený znamená byť zbavený všetkých dlhov a získať všetky práva.

Nemáš síce pocit, že by si mal právo na čokoľvek. Napriek tomu máš práva. Ježiš pre teba dosiahol všetky práva dieťaťa. Potvrďuje ťa v takom vzťahu k Bohu, aký má On sám. „Neboj sa, lebo som ťa vykúpil; povolal som ťa tvojím menom; môj si ty!“

* Thomas Kingo: 1634 – 1703, dánsky autor piesní a biskup.

18. august

Na Nehu uvalte všetky svoje starosti, lebo On sa o vás stará.

1. list Petra 5:7

Existuje veľa druhov starostí! Ožívajú znova a znova. Raz je to jedno, inokedy zas niečo iné, čo ťa znepokojuje.

Musíš uvaliť všetky svoje starosti na Ježiša. Áno, doslova všetky – tie, ktoré sa týkajú teba aj tie, ktoré sa týkajú iných.

Ježiš predovšetkým niesol všetky tvoje aj moje hriechy. Vzal ich so sebou na drevo kríža. Ale Jeho dielo sa tým neskončilo. Deň po dni nesie naše bremená.

Mnohí tvrdo pracujú a vyčerpávajú sa mnohými úzkosťami. Robia to tak dlho, až kým neklesnú. Vtedy príde ich verný Pastier, zdvihne ich bremená a pozdvihne ich svojou milosťou.

Kedy sa naučíš uvaliť svoje starosti na Ježiša hneď, ako prídu? Prečo dovoľíš, aby ti ukradli radosť? Prečo musí byť tvoj život na zemi taký ťažký?

Hospodín ti pomôže. Žiada ťa, aby si všetko uvalil na Nehu.

Je rozdiel, keď niečo zložíme dole a keď to odhodíme preč. To, čo si zložil, môžeš znova zdvihnúť. Mnohí zložili svoje starosti pred Hospodina, ale potom znovu zodvihli svoje bremená a odišli.

Uval na Nehu všetky svoje starosti. Jeho Slovo nás uistuje, že On ich zoberie.

Namiesto starostí ti Ježiš dáva svoju starostlivosť. Aké nádherné je, keď Mu môžeš povedať: Ty všetko vieš a máš za mňa plnú zodpovednosť.

Ježiš nesie celú horu bremien, ale stále má priestor pre to, čo ťa ťaží. Zver Mu to. Dá ti pokoj, ktorý prevyšuje každý rozum. V Jeho starostlivosti a milosti môžeš bezpečne odpočívať.

Ale riekol mi: „Dost máš na mojej milosti...“

2. list Korintským 12:9

Náš starý človek ťažko prijíma fakt, že milosť je úplne postačujúca. Celý čas chce získať niečo navyše, o čo by sa mohol oprieť. Zdá sa, akoby sa celý náš svet mal zruinovať, keď nám Boh ukazuje, že nemáme nič, čo by nebolo nakazené hriechom. Ako to teda dopadne pred Božím súdom?

Boh sám na to odpovedal. Ak si našiel útočisko pri Ježišovi, Jeho milosť prikrýva celý tvoj život a to stačí. Nepotrebuješ nič iné.

Čo je milosť? Je to Božie milosrdné odpustenie všetkých tvojich hriechov. Milosť spôsobuje, že každý jednotlivý hriech zmizne. To platí aj pre hriechy, na ktoré si stále spomínaš a vrúcne si želáš, aby si ich nikdy nespáchal. Všetky tvoje hriechy sú ako hmla, ktorá zmizne, keď na ňu zasvieti slnko milosti. To sa stane, keď dôveruješ Ježišovi a tomu, čo pre teba urobil. Preto musíš uprieť zrak na to, čo trvá. Hriech už viac netrvá, ale Božia milosť áno.

Boh nedáva svoju milosť v obmedzenej miere. Nie, poslať ju ako dážd' na svoje deti. Dáva milosť nad milosť. Nielenže z teba zoberie špinavé šaty, ale ťa zaodeje svojou spásou. Dáva ti spravodlivosť, ktorú Ježiš vydobyl svojím bezhriechným, svätým životom. Boh ťa vidí, akoby si bol Ježiš. Robí to preto, že na Veľký piatok sa na Ježiša pozeral, ako keby si to bol ty.

Čo viac si môžeš želať ako odpustenie a Ježišov svätý život? Tieto dary sú také veľké, že všetko ostatné je v porovnaní s nimi bezvýznamné. Keď dostaneš každé duchovné požehnanie v nebeských sférach, tvoje malé obavy sa nepočítajú.

Preto sa musíš držať jedine Božej milosti. Všetko ostatné máš považovať za stratu a smeti. Mal by si vedieť, že keď si všetko dostal z milosti pri vstupe do Božieho kráľovstva, tak je to milosť, ktorá ťa drží až do tvojho posledného dňa. Preto vždy môžeš spievať: „Milosť, že ma našiel, milosť, že ma spasil, milosť, že ma priviedol do svojho domu!“

Zostaň na pevnom základe milosti; nesie ťa. Podoprie ťa. Ježiš za teba ručí. Neplač za tým, čo ti chýba. Raduj sa zo svojho Zástupcu. Je to Baránok Boží, ktorému budeš ďakovať naveky.

20. august

Preto odložte všetku nečistotu a všetko množstvo zlosti a s tichosťou prijímajte vstevované slovo, ktoré má moc spasit' vaše duše.

List Jakuba 1:21

Je dobré rozumieť Božiemu slovu, ale to nestačí. Božie slovo treba v prvom rade prijať, a potom ho prijímať znova a znova. Pre nás je ľahké myslieť si, že nekresťania majú prijať Slovo. Mali by, o tom niet pochyb. Ale aj veriaci musia prijať Slovo. Ak to nerobia, ich duchovný život odumiera.

Neveriaci nemôže prijať slovo, ktoré je vnuknuté. Nik, kto nie je znovuzrodený, nemôže prijať Slovo ako od Boha.

Boh vložil Slovo do teba, ktorý Mu patíš. Znovuzrodil ťa skrze Slovo. Takže musíš stráviť, osvojiť si a zjesť to, čo si už prijal v Slove, aby si zostal živý v Bohu.

Starší kresťan počúval Slovo počas svojho dlhého života, ale skončil bez neho. Aj keby si poznal celú Bibliu naspamäť, Pán ťa stále vyzýva, aby si ju prijal. Slovo musí vojsť hlboko do tvojho srdca, aby vykonalo svoju prácu. Musí preniknúť do centra tvojej osobnosti. V hĺbke svojej duše musíš byť jedno s Božím slovom.

Boh často používa trápenie, pochybnosti a boje, aby sa Slovo pre teba stalo osobným.

Slovo sa stáva záchranným kolesom, s ktorým sa musíš zoznámiť, aby si sa ho mohol pevne držať. Keď si v núdzi, zažiješ silu Slova. Ak môžeš plávať, tak sa nezaujímaj o záchranné vesty. Ale keď strácaš silu, hľadáš niečo dostatočne silné, aby ťa to udržalo nad vodou.

Božie slovo má takúto silu. Áno, má moc zachrániť tvoju dušu. A zachránená duša je to, o čo tu ide.

Je možné, že si omnoho bližšie k cieľu, než si myslíš. No ešte si ho nedosiahol.

Preto máš v pokore prijať Slovo. Musíš ho prijímať s pokojnou myslou. Nejde o silu, s akou Slovo prijímaš. Ide o silu Slova. Keď ťa Pán vedie, aby si pred Ním utíchol, pomáha ti uvedomiť si, že nie ty nesieš Slovo, ale Slovo nesie teba. Uchoď staršie Božie slovo. Je stále živé.

21. august

... A toto bude jeho meno, ktorým ho budú volať: Hospodin – naša spravodlivosť.

Jeremiáš 23:6

Máme v sebe hlboko zakorenené presvedčenie, že pred Božou tvárou sa vyžaduje spravodlivosť. Bez nej nie je možné prejsť skúškou.

Prirodzený človek má preto v sebe zakorenenú túžbu ospravedlniť svoje správanie pred ľuďmi aj pred Bohom. Nie je pre nás ťažké nájsť poľahčujúce okolnosti. Ak môžeme na seba upozorniť tak, aby to nebolo príliš očividné, rýchlo to urobíme.

Všetky naše spravodlivé skutky sú ako špinavý odev. Ak sa v ňom objavíme pred Bohom, budeme vyhodení von do tmy, kde bude plač a škrípanie zubov.

Boh sa neuspokojí s ničím menším než s dokonalosťou.

Výsledkom života kresťana nie je spravodlivosť, ktorá obstojí v skúške pred Bohom. Všetko v našom kresťanskom živote je nakazené egoizmom a hriechom.

Spravodlivosť sa nachádza len na jedinom mieste, a to u Ježiša. Boh sa priznal k svojmu Synovi, má v ňom zaľúbenie. Ježiš neurobil žiadne kroky ani nespravil nič, z čoho by sa Boh netešil. Preto bol Ježiš svojím zmŕtvychvstaním mocne prehlásený za Božieho Syna.

Spasenie znamená, že Ježiš ti dáva celú svoju spravodlivosť. Jeho život a činy sú pripísané tebe. Stáva sa to skrze milosť. Nezaslúžil si si taký dar. Jediné, čo môžeš urobiť, je povedať ďakujem.

Prijať Ježišovu spravodlivosť neznamená, že sa sám stávaš spravodlivým. Napriek tomu vlastníš celú a úplnú spravodlivosť.

Vždy budeš vidieť tento dar neoddeliteľne spojený s Ježišom. Dar spravodlivosti je jedno s Ním.

Preto Ho voláš Ježiš – moja spravodlivosť.

Tvoje srdce je spokojné s Ježišom. Nevieš si predstaviť, že nejaká spravodlivosť by bola väčšia a dokonalejšia. Musí ťa niesť životom. Môžeš jej dôverovať v smrti. Áno, zachráni ťa pred Božím súdom naveky.

22. august

Veru, veru ti hovorím: Dokiaľ si bol mladší, opasoval si sa sám a šiel si, kam si chcel; ale keď zostarneš, vystrieš ruky a iný ťa opáše a povedie, kam nechceš.

Evanjelium podľa Jána 21:18

Staroba môže byť ťažká. Fyzické a duševné slabosti môžu sťažovať každodenný život a osamelosť môže spôsobiť, že sa život zdá pridlhý.

Môže to byť aj duchovne náročné. Možno sa nevieš vyrovnáť s tým, že nie si v službe, ktorá bola náplňou tvojho života mnoho rokov. Citový život nie je taký bohatý ako kedysi. Z kresťanského hľadiska bude veľa toho, čo ťa prekvapí a na čo sa budeš pýtať. Únava a malomyselnosť sú hroziacim nebezpečenstvom.

V tejto situácii je dobré postaviť svoj život do svetla Božieho slova.

Petrova služba v Božom kráľovstve neskončila, keď zostarol. Ani tvoja neskončí. Budeš Bohu slúžiť iným spôsobom ako predtým. Božia cesta pre teba je rovnaká ako pre Petra.

Máš rásť v bezmocnosti. Nakoniec sa Peter stal takým bezmocným, že sa niekto musel skloniť a obliecť ho. Musel tiež vystrieť ruky a nechať sa viesť.

Je tu niekto, kto ti má slúžiť. Je to Ježiš. Bez Neho nespravíš ani krok. Musí ti so všetkým pomáhať.

Byť kresťanom, ktorý je úplne závislý na Ježišovi, je silným vyjadrením našej skutočnej situácie. Predstav si, aké je to bohatstvo, ak si schopný svedčiť o tom, keď si už starý.

Petra mali viesť tam, kam nechcel ísť. Týmito slovami Ježiš naznačil, akou smrťou mal osláviť Boha.

Božie dieťa oslavuje Boha v smrti. Ťažko sa to chápe, ale je to tak. Keď zomrieme, zomrieme v Pánovi. „Veľmi vzácna je v očiach Pánových smrť Jeho pobožných,“ hovorí Božie slovo.

Božie dieťa slúži Ježišovi počas svojho života. To platí aj pre starobu. Nakoniec Božie dieťa slúži Ježišovi v samotnej smrti.

Potom príde večnosť, kde všetci, ktorí v Neho veria, budú v nebeskom zbore spievať chvály na počesť Boha a Baránka.

23. august

Dostala moc aj bojovať proti svätým, aj víťaziť nad nimi. Dostala i moc nad všetkými kmeňmi, ľuďmi, jazykmi a národmi.

Zjavenie Jána 13:7

Niektoré slová v Biblii sú šokujúce a umlčia nás. V Zjavení Jána je Antikrist nazvaný šelmou a bude vládnuť celému svetu. Bude ho musieť každý uctievať. Bude viesť vojnu so svätými a porazí ich.

Jeho víťazstvo neznamená, že všetci kresťania zaprú Ježiša, ale každý bude musieť podstúpiť hrozné utrpenie. Ježiš hovorí o niekoľkých vyvolených, pre ktorých bude čas utrpenia skrátený.

Nemohol Boh tomu zabrániť? Áno, mohol, pretože je Boh všemohúci. Ale neurobí to. Práve naopak. Božie slovo prízvukuje, že Boh dal Antikristovi moc viesť vojnu proti svätým.

Nerozumieme Božím myšlienkam. Ako nebesá prevyšujú zem, tak Jeho myšlienky prevyšujú naše myšlienky.

Boh sa však zjavil vo svojom Slove, a to hovorí, že Jeho vzťah k utrpeniu je iný ako náš. Boh utrpenie používa. Utrpením formuje svoj ľud na Ježišov obraz.

Nie je sluha väčší ako jeho pán. Ježišovi učeníci musia kráčať v Jeho šlapajach. Na konci Jeho cesty bol kríž, bude aj na konci našej cesty. Tma na zemi sa prehĺbi, a deti svetla sa budú čoraz viac líšiť od ostatných. Budú ich sužovať a otvorené prenasledovanie bude bežné.

Vtedy ti satan položí svoju otázku: Nebolo by lepšie vzdať sa? Zváža ťa, aby si opustil cestu utrpenia. Ak zaprieš Ježiša, svet sa na teba znovu usmeje.

Ale je to cesta vpred? Nie je lepšie patriť medzi prenasledovaných, ktorí kráčajú smerom k sláve? Keď rozmýšľaš o večnosti, nemôžeš pochybovať. „Čo by človeku prospelo, keby získal hoci aj celý svet, ale svoju dušu by stratil?“ Nasleduj Ježiša! „Keď budeš kráčať cez oheň, nezhoriš, ani plameň ťa nespáli, lebo ja, Hospodín, som tvoj Boh, Svätý Izraela, tvoj Spasiteľ.“

24. august

Mala sestru, ktorá sa volala Mária. Tá si sadla Pánovi k nohám a počúvala Jeho slová.

Evanjelium podľa Lukáša 10:39

Keď čítaš evanjeliá, nájdeš Máriu pri Pánových nohách trikrát.

Najprv tam sedela, aby počúvala Jeho slová. S tým súvisí začiatok aj rast duchovného života. Je to dôležitejšie než čokoľvek iné. Ak Slovu nevenuješ pozornosť, odmietaš Jeho život.

No je dôležité, ako počúvaš. Mária si sadla na miesto pokorných. Neurobila to preto, že by sa chcela povyšovať. Poznala Ježiša, a to jej určovalo, kde musí byť. Správne miesto pre nehodného hriešnika je pri Pánových nohách.

Potom sa môže stať zázrak. Môžeš nájsť milosť skrze Ježišove slová. Ježiš hovorí k srdcu. Chce ti povedať, čo pre teba urobil. Ak Mu to dovoľíš, začneš trochu chápať Jeho lásku k tebe.

Druhý raz stretávaš Máriu pri Ježišových nohách v ťažkej hodine smútku. Máriin brat Lazár zomrel skôr, ako prišiel Pán Ježiš. Srdce jej išlo puknúť, ale potom našla svoje staré miesto.

Sú aj také dni v tvojom živote, keď sa zdá, že sa svet ide zrútiť. Vtedy sa máš učiť od Márie. Aj keď cítiš, že máš v hlave zmätok a je ťažké utíšiť sa pred Bohom, napriek tomu nájsť svoje miesto pri Ježišových nohách. On jediný ti môže pomôcť. Aj keby ti na mnohé otázky nedal odpoveď, nemlčí. Aj v ťažkostiach ti umožňuje zažiť pokoj, ktorý prevyšuje každý rozum. Mnohí kresťania to zažili skôr ako ty. Musíš vedieť, že Pán Boh na teba nezabudne.

Tretíkrát je Mária pri Ježišových nohách a jej srdce je naplnené oddanosťou a uctievaním. Ježiš je na ceste na Golgotu. Mária Ho pred smrťou pomazala. Smela slúžiť Ježišovi až do konca. Služba uctievania pokračuje vo večnosti. Začína tu dole pri Ježišových nohách a končí pred trónom Boha a Baránka v sláve.

25. august

**Toto je moje telo, ktoré sa vydáva za vás; to činite na moju pamiatku.
Evanjelium podľa Lukáša 22:19**

Ježiš horí túžbou po spoločenstve so svojimi učeníkmi. Používa najsilnejšie slová, aby nás uistil o svojej láske. Dáva nám svoje sväté telo a krv a hovorí: Vezmite a jedzte, pite. Ježišovi priatelia sa zhromažďovali znova a znova, aby Ho prijali. Boli takí odlišní, ako sme aj my. Napriek tomu boli navzájom zjednotení. Ich srdce, myseľ a myšlienky boli obrátené na Pána Ježiša.

Vo Večeri Pánovej im Ježiš dáva samého seba.

Učeníci dostali od Pána Ježiša mnoho darov. Nakoniec im dal sám seba. Keď im dal svoje telo a krv, už im nemohol dať nič viac. Ježiš ťa uistuje, že keď prijmeš telo a krv, máš s Ním všetko. Potom si taký bohatý, ako len môžeš byť. Každý, kto má Ježiša, má s Ním všetko.

Jeho krv si zachovala očisťujúcu moc. Robí dušu bielu ako sneh. Svojou obeťou ťa Ježiš oblieka do rúcha spásy. Jeho spravodlivosť je pripísaná tebe a s ňou môžeš obstať na Božom súde.

Stôl Pánov je ozdobený aj dnes. Nie je pripravený pre toho, kto síce chce prijať Večeru Pánovu, aby si udržal Pána Ježiša v istej vzdialenosti, lebo si myslí, že keď pôjde k Večeri Pánovej, bude spasený. Večera Pánova je pre skutočných Ježišových priateľov. Sú to tí, čo túžia po stretnutí s Ním.

Ak po tom túžiš aj ty, nesmieš zmeškať Večeru Pánovu.

Je ťažké udržať si vieru. Ako ma Boh môže milovať? Chce, aby si sa zjednotil s Ním tak isto, ako sa chlieb a víno stávajú súčasťou tvojho tela.

Nedovoľ, aby ťa Ježiš pozýval zbytočne. Prijmi Jeho telo a krv. Urob to na Jeho pamiatku.

26. august

Ale my nie sme zbabelci, aby sme zahynuli; my sme veriaci, aby sme si zachránili život.

List Židom 10:39

Mnohí kresťania môžu dosvedčiť, že boli spasení, keď sa už viac nebránili.

Spočiatku sa pokúšali polepšiť z vlastných síl. Vedeli, že rozhodujúca je Božia milosť, ale nemohli uveriť, že sa to týka aj ich. Najprv musela nastať zmena. Bola to dlhá a ťažká cesta. Neviedla k cieľu a bola nekonečná. Raz si museli povedať: Nikdy nebudeš tým, čím by si mal byť ako kresťan.

Sami nad sebou vyhlásili rozsudok smrti. Ale potom k nim prišiel Pán so svojou milosťou. Znovu a znovu im to hovoril vo svojom Slove, ale nechápali. Až teraz, keď mali prázdne ruky, už sa viac nezdráhali.

Ani Božie dieťa sa nesmie vyhýbať Božej milosti. Je to veľké nebezpečenstvo v živote kresťana. Snaha o zlepšovanie samého seba je kameňom úrazu. Teraz nejde o to stať sa kresťanom, ale zotrvať ako kresťan. Skôr, ako si to uvedomíš, budeš tak zamestnaný tým, čo máš robiť ako kresťan, že budeš o tom viac rozmýšľať ako o čomkoľvek inom. Znovu si vstúpil do beznádejného boja. Všetky porážky ťa odradia. Si v pokušení všetkého sa vzdať. Radosť sa vytratila. Úzke spoločenstvo s inými kresťanmi skončilo. Sám si sa stal centrom svojho duchovného života.

Čo máš robiť? Musíš sa vrátiť na začiatok, keď si sa nevyhýbal Božej milosti. Veď si nepozorovane vklzol do takého kresťanského života, kde milosť nie je všetko. Tvoje nešťastie nie je v tom, že si v mnohom zlyhal. Ani to nie sú tvoje hriechy, ktorých počet rastie. Tvoje nešťastie je v tom, že si sa odklonil od Božej milosti.

Preto sa musíš vzdať svojich pokusov o zlepšenie. Namiesto toho sa musíš zveriť do Božej milosti. Musíš žiť pod slovom nezaslúžená (milosť). Tvojím centrom musí byť nekonečné bohatstvo, ktoré máš v Ježišovi. Potom sám Pán spôsobí v tebe, čo Mu je milé. Potom uveríš a budeš spasený.

27. august

Jemu sláva a vláda naveky vekov! Amen.

Zjavenie Jána 1:6

Všetko, čo máš, je darom od Boha. Preto Jemu má byť vzdaná česť.

Beznádej a mnohé sklamanie sú spojené s tým, že chceme získať uznanie druhých. Vynakladáme veľa energie, aby sme získali moc a vplyv. Aká je to úľava, keď prenecháme Ježišovi Jeho právo.

Jeho je kráľovstvo, moc a sláva naveky!

Všetko dlhujeme Jemu. On ťa stvoril a ty nemáš absolútne nič, čo by si nedostal ako dar. Keby ti Boh nedal život, nemohol by si žiť ani o chvíľu dlhšie.

Ak patriš Ježišovi, tak vieš, že máš spásu len vďaka Nemu. Ak by neodpustil tvoje hriechy, musel by si ich stále sám niesť. Ale to nemusíš, tvoj hriech bol odpustený a dlh zaplatený. Bol si vykúpený drahou krvou Pána Ježiša, aby si bol Božím majetkom.

Všetko navôkol začína byť malé v porovnaní s nádherným evanjeliom. Všetky ťažkosti a trápenia budú trvať len krátky čas. Čoskoro budeš oblečený do čistého bieleho svadobného rúcha a spievať piesne na Pánovu chválu na veky vekov.

V milosti sú bohatstvá, ktorým celkom nerozumieme. Napriek tomu nás Boh vo svojej láske necháva ochutnať ju vo svojej sláve.

Stane sa to, keď sme pokorení a učíme sa pravdivo pozeráť na seba. Vtedy sa milosť stáva naším jediným bohatstvom. Stáva sa to, keď nepočúvame sami seba, ale to, čo Boh hovorí vo svojom slove.

Vtedy sa v nás rodí túžba. Mysli na hodinu, keď budeme chváliť Pána čistými a bezhriешnými perami. Mysli na hodinu, keď naše biedne slová už nebudú viac biedne. Potom uvidíme Pána tvárou v tvár a budeme môcť vyjadriť, čo v nás žije najhlbšie. Tu dolu na zemi nemôžeme Ježišovi vyjadriť, čím je a čo pre nás znamená. Ale príde deň, keď Mu bez prekážok vyjadríme všetku česť, moc a chválu.

28. august

**... k tým, čo hynú, pretože neprijali lásku k pravde, aby boli spasení.
2. list Tesalonickým 2:10**

Bezprostredne pred druhým príchodom Pána Ježiša budú davy ľudí zvedené na scestie. Sila diablových klamstiev sa veľmi zosilní. Satan sa pokúsi zviest' na scestie dokonca aj vyvolených a odpadl'ctvo sa veľmi rozšíri.

Prečo?

Lebo ľudia sa už nebudú pýtať, čo je pravda.

Ak je niečo pre človeka pomocou, väčšina ľudí to považuje za dobré. Mnohí kresťania zisťujú, že je ťažké odmietnuť všetko, čo vytvára radosť, pokoj a harmóniu v živote. Ľudia sa nepýtajú, či je učenie pravdivé, ale či funguje.

Takýmto spôsobom je ľahké podkopať Božiu pravdu. Spočiatku sa to deje medzi kresťanskými cirkvami a potom medzi náboženstvami. Ľudia tvrdia, že sme všetci na ceste k tomu istému Bohu, aj keď k Nemu pristupujeme z rôznych strán.

Takéto myšlienky pripravujú cestu pre alianciu medzi všetkými náboženstvami vo vzájomnom uznaní, že v podstate všetci chceme to isté.

Ale to je lož. Je len jedna cesta k Bohu, a tou cestou je Pán Ježiš. On je cesta, pravda i život. Spasenie je jedine skrze vieru v Neho.

Božie dieťa miluje túto pravdu. Je pripravené za to trpieť aj zomrieť. Táto ochota bude podrobená skúške. Sme na ceste do sveta, kde sa všetci zhodnú na falošných postojoch a cieľoch.

Čas antikrista je časom skúšok pre Boží ľud. Je prirodzené mať strach a úzkosť. Nedovoľ, aby sa to stalo, dôveruj Ježišovi. On ťa neopustí. Musíš prijať lásku k pravde. Nezáleží na počte ľudí, ktorí veria tak ako ty. Boh to povedal, a to, čo povedal, stojí pevne.

Buď jedným z mála, ktorí sú verní pravde až do konca. Nebudeš zahanbený. Boh to garantuje.

29. august

A za všetkých umrel, aby tí, čo žijú, nežili viac sebe, ale Tomu, kto za nich umrel a vstal z mŕtvych.

2. list Korintským 5:15

Ježišova smrť obsahuje nepochopiteľné bohatstvo. V prvom rade nám Ježiš prostredníctvom nej zabezpečil odpustenie hriechov, preto ti ponúka milosť.

Ďalej ti dal nový životný cieľ. Je vyjadrený týmito slovami: „... aby tí, čo žijú, nežili viac sebe, ale Tomu, kto za nich umrel a vstal z mŕtvych.“

Nemáš žiť pre seba.

Mnohí si myslia, že život, kde sú oni stredobodom, je šťastný život. Táto viera vedie milióny ľudí do problémov. Stali sa vlastnou kliatbou. Všetko v živote chápu vo vzťahu k sebe. Čím dlhšie žijú, tým viac sa zaoberajú sami sebou. Preto sa ich život stáva osamoteným.

V takomto živote človek cíti, že je obeťou, keď nie je v centre. Ale nevzdávaj to. Musíš sa oddeliť od seba. Áno, musíš stratiť sám seba.

Tí, čo žijú, nech nežijú viac sebe. Znie to ako prikázanie, ale je to evanjelium. Pán ťa zachránil od života, kde je všetko nasmerované na teba.

Dal ti život, kde všetko smeruje k Nemu. Všetky tvoje žriedla musia byť v Ňom. Každý deň musíš prijať, čo potrebuješ, nezaslúžene z milosti.

Ježiš ťa vedie do svojej lásky. Nie si jediný, kto tam žije. Každý človek, ktorého vykúpil svojou krvou, tam žije. Preto ťa posielal k tvojim blížnym, aby si im mohol slúžiť.

„Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili,“ hovorí Ježiš. (Mt 25:40) Vo svojej službe pre Neho si stále s Ním.

V tejto súvislosti je druhoradá, či pôjdete k iným národom s evanjeliom alebo budete slúžiť v tejto krajine. Je spokojný s tebou, lebo si prijal Jeho milosť a si nástrojom pre Jeho požehnanie.

30. august

Podľa slova Tvojich úst pri ľudských činoch chránil som sa chodníkov násilníckych.

Žalm 17:4

Je nebezpečné preceňovať svoje sily. Týka sa to aj boja, ktorý máme bojovať ako kresťania.

Lahko sa pripisujú dobré motívy sebe samému. Ak sme urobili niečo, čo sme nemali urobiť, ľahko nájdeme poľahčujúce okolnosti.

To je však nebezpečné. Ak nevstúpiš do svetla Božieho slova, skôr či neskôr skončíš na ceste násilníkov. Pád prvého človeka a jeho následky budú pôsobiť v tvojom živote.

Ľahko sa môže stať, že pravdu spoznáš skrze násilie. Jedinou možnosťou vyhnúť sa tomu je dávať pozor na slovo z Božích úst. Jeho slovo je spojené s Ním samým. Božie slovo je pravdivé, tak ako Boh je pravdivý.

Boh berie preč všetku tvoju slávu skrze svoje slovo. Si odhalený vo svojom srdci. V tvojej hriechnej povahe nie je nič dobré. Nemôžeš sa ani sám súdiť. Musíš povedať: „Preskúmaj ma, ó Bože, poznaj moje srdce; skúmaj ma a poznaj moje myšlienky! Viď, či som na ceste do trápenia, a veď ma cestou večnosti!“

Boh vypočuje túto modlitbu. Bude hovoriť k tvojmu srdcu cez svoje slovo. Uchopí tvoju ruku a povedie ťa vpred. Tvoje sebavedomie sa otrasie. Uvedomíš si, že tvoje myšlienky a názory nie sú čisté. Sú sfarbené jedovatou tragédiou pádu prvého človeka. Ale smieš vidieť, že existuje milosť pre strateného hriešnika.

Sme schopní veriť, že prikázania a napomenutia nám pomôžu žiť pravdivý a zdravý kresťanský život. Ale nie je to tak. Nemáš v sebe žiadnu silu nasledovať Pánovu cestu. Preto musíš dbať na Jeho život. To ti pomôže. Učí ťa hovoriť „nie“ bezbožnosti a svetským vášňam. Dáva ti túžbu nasledovať Ježišove šlapaje.

Preto vstrebávaj všetko, čo Ježiš povedal. Urob to dnes. Potom budú tvoje kroky pevné a Pán ťa povedie dopredu k nebesám, kde už nebudeš v pokušení znovu hrešiť.

31. august

Tam Ho ukrižovali a iných dvoch s Ním, z jednej aj z druhej strany, a v prostriedku Ježiša.

Evanjelium podľa Jána 19:18

Je dôležité, že Ježiš je blízko, keď príde tvoja hodina smrti.

Bol blízko, keď dvaja zločinci museli zomrieť na Golgote za hradbami Jeruzalema. Rimania ich ukrižovali. Uprostred týchto dvoch visel Spasiteľ sveta. Tiež bol pribitý na kríž.

Medzi tromi ukrižovanými sa odohral pozoruhodný rozhovor. Ukázal, čo žije v srdci týchto jednotlivcov.

V súdny deň sa tí traja znovu stretnú. Aké bude stretnutie Ježiša so zločincom po Jeho lavici?

V posledných hodinách na zemi mohol vidieť a počuť Ježiša, ale nezmenil postoj svojho srdca. Nemal žiadne pochybnosti, že zomrie. Napriek tomu urážal svojho Spasiteľa.

Smrť týchto mužov je hrozným varovaním, aby sme neodkladali svoje obrátenie až na koniec života. V jeho prípade by si človek mohol myslieť, že by mal všetko, čo mohol získať a nič by nestratil, keby sa obrátil. Napriek tomu to neurobil. Zomrel tak, ako žil.

Veľa ľudí postihol rovnaký osud. Stále odkladali najdôležitejšiu vec svojho života. Na konci bolo príliš neskoro.

Dnes ešte nie je neskoro. Diabol sa snaží, aby si uveril, že je príliš neskoro, keď si mnoho rokov odolával Pánovmu volaniu. Nesmieš mu veriť. Mysli na zločincina po Ježišovej pravici. Svoje záležitosti s Ježišom dal do poriadku v posledných hodinách svojho života.

Keď Pán volá, je to čas milosti – čas byť spasený. Neodkladaj príchod k Nemu, až keď budeš taký, aký by si mal byť. Ten deň nikdy nepríde. Musíš prísť taký, aký si.

Jeden stratený zločinec to urobil. Nemohol priniesť nič iné, len svoj hriešny život. Už nič nemohol urobiť. Ruky mal pribité na kríž, ale prosil Ježiša o milosť. To je cesta pre teba, pre mňa a pre každého hriešnika na zemi. Pros Ježiša o milosť. Potom budeš s Ním v raji.

1. september

Riekol mi: Neboj sa, Pavel, pred cisárom musíš stáť, a hľa, Boh ti daroval všetkých, ktorí sa plavia s tebou.

Skutky apoštolov 27:24

Dvestosedemdesiatpäť ľudí si zachránilo život, pretože bol s nimi na palube Pavol. Napriek tomu, že bol s nimi ako zajatec, ktorý smeroval do Ríma, bol dôležitejší ako kapitán lode, prvý kormidelník i celá posádka, pretože vedel, ako sa modliť k Bohu.

Štrnásť dní a nocí sa Pavol v búrke modlil nielen za seba, ale za všetkých, ktorí cestovali s ním. Boh nebies počul jeho príhovor. Pavol dostal to, za čo sa modlil, zachránilo sa dvestosedemdesiatpäť ľudí.

Ty a ja sme s našimi krajanmi v hroznej búrke. Duchovná armáda toho zlého útočí. Rozmiestnil už mnohé ničivé sily a dá sa očakávať stále viac. Musíme sa pýtať: ako to celé dopadne?

Sme rozhorčení, keď sa šliape po svätých veciach. Zarmucuje nás, keď vidíme, že tí, ktorí by mali byť strážcami a pastiermi, to celé vedú. Existuje spojenie medzi sejbou a žatvou v živote ľudí, a na tróne je Boh ako spravodlivý sudca.

V takejto situácii je ľahké zamerať myšlienky na seba a vlastnú ochranu. Pavol to neurobil. Prihovárал sa za všetkých, ktorí boli s ním na ceste. V zúrivej búrke kráčal v šlapajach svojho Spasiteľa. Bolo mu ich ľúto, že boli zmorení a bezmocní ako ovce, ktoré nemajú pastiera. Uprostred hriechu a biedy nášho ľudu nás Boh stále miluje. Medzi ľuďmi neexistuje nik, kto by nebol draho kúpený Ježišovou krvou. Ježiš bojoval za nás všetkých vo svojom zápase v Getsemane.

V mnohých ohľadoch sme bohatí. Predchádzajúce generácie nám zanechali veľké kultúrne hodnoty a materiálne sme na tom lepšie ako mnohí iní.

Napriek tomu sme chudobní. Náš ľud je vo veľkej duchovnej núdzi. Ničivé a podvrtné sily nás ohrozujú zvnútra. Potrební sú tí, čo sa budú prihovárať.

Boh dal Pavlovi dvestosedemdesiatpäť ľudí. Kolkých dá tebe, ak dostaneš tých, za ktorých sa prihováraš?

2. september

Ale ak chodíme vo svetle, ako On je vo svetle, máme spoločenstvo medzi sebou a krv Ježiša, Jeho Syna, nás očisťuje od každého hriechu.

1. list Jánov 1:7

Toto slovo sprevádza Božie dieťa celým životom. Neexistuje deň, kedy ho nepotrebujeme. Hovorí o najväčšej potrebe zo všetkých: byť očistený od hriechu.

Podľa nás je len jedna možnosť, ako to dosiahnuť, a to, že sa môžeme očistiť sami. Po tejto ceste kráčajú milióny ľudí na celom svete. V pozadí svetových náboženstiev vidíme túžbu človeka napraviť svoje cesty, aby mohol byť pred Bohom zbavený viny.

Všetky takéto pokusy sú odsúdené na neúspech. Konať musí niekto iný. A niekto iný to aj urobil. Boží vlastný Syn sa stal telom a krvou. Dal svoju krv ako obeť za hriech a za hriech zaplatil. Preto má moc očistiť nás.

Ježišova krv skutočne očisťuje. Nedáva nám len čiastočnú pomoc. Ak ťa krv očistí, si dokonale čistý. Je ťažké tomu uveriť, keď rozmyšľaš o zväzujúcej moci hriechu. Ale je to pravda. Ježišova krv ťa robí bielym ako sneh.

Sme to my, koho krv očisťuje. Ježiš je Spasiteľom skutočných hriešnikov. Nevedomky dávame voľný priebeh myšlienkam, že sa to týka všetkých okrem mňa. Dokážeme pochopiť, že existuje milosť pre všetkých, ale nepochopiteľné je, že existuje milosť pre mňa. Ale ty si ten, koho krv očisťuje, dokonca aj teba!

Nakoniec hovorí „od každého hriechu“. Možno veríš, že Ježišova krv nás očisťuje od väčšiny hriechov. No nie je to tak. Jeho krv očisťuje od každého hriechu. Neexistuje a ani nebude existovať žiadny hriech, z ktorého by nás Jeho krv nedokázala očistiť. Taká veľká je sila Jeho krvi.

Keď si uveril v krv Baránka, Boh ťa previedol zo smrti do života. Podľa Neho si sa stal dokonale očisteným hriešnikom. Pokiaľ zostávaš vo viere, si biely ako sneh. Musíš sa modliť každý deň, aby Ježišova krv vstúpila do celého tvojho života – do každého kútika a rohu. Vtedy zostávaš v Božej milosti.

V posledný deň života musíš ísť do neba s týmto Slovom ako svojím vlastným. Ježišova krv nás očisťuje od každého hriechu.

3. september

... lebo Baránok, ktorý je uprostred trónu, ich bude pást, dovedie ich k prameňom vôd života a Boh im zotrie každú slzu z očí.

Zjavenie Jána 7:17

Rozmýšľaš niekedy o tom, aký bude tvoj vzťah s Ježišom v nebi? Tu na zemi je tvojou radosťou a výsadou byť závislý na Ňom. Budeš závislý na Ňom aj v nebi? Tam budeš dokonalý. Áno, budeš ako Ježiš a potom už nebudeš potrebovať Jeho pomoc tak ako tu dole, či áno?

Je pravda, že v nebi bude všetko nové. Napriek tomu nemôžeš žiť bez Ježiša. Kým si tu na zemi, z času na čas sa snažíš veci zvládnuť sám; ale v nebi bude tvoja závislosť na Ježišovi dokonalá. Preto je nebo nebom.

Tvoje najbohatšie dni na zemi sú tie, keď si na Ňom najviac závislý. Vtedy je On všetkým pre tvoje srdce. Čím menší si vo svojich vlastných očiach, tým je Ježiš väčší.

Aj v nebi bude Ježiš pre teba všetkým. V našom texte sa hovorí, že bude naším Pastierom a dovedie nás k prameňom vôd života.

Radosť nechať sa viesť Ježišom je v nebi taká istá ako na zemi. Ale je tu jeden rozdiel. Kým tu na život padá mnoho tieňov, vo večnosti bude vždy svietiť slnko slávy.

Je to úžasne bohaté, keď nás Ježiš vedie k prameňom vôd života. Môžeme čerpať a piť plnými dúškami. Môžeme uhasiť smäd svojho srdca. Naš pohár preteká vďačnosťou.

V nebesiach budeme tiež piť z vody spásy. Na veky vekov budeš neustále dostávať Kristove bohatstvo a hojnosť. Na jednej strane nebo mení všetko a druhej mení to len trochu. Ak chceš mať Ježiša navždy, musíš Ho mať už tu. Smrť nemení vzťah človeka s Ježišom, ale viera áno. Nech je Ježiš tvoj Spasiteľ a Pastier už dnes – potom ním bude naveky.

4. september

Tamten povie: Som Hospodinov, a onen sa nazve menom Jákobovým. Tamten si napíše na ruku: Hospodinov, a dá si čestné meno Izrael.

Izaiáš 44:5

Sme veľmi zaujatí vlastníctvom vecí, ale existuje niečo oveľa väčšie. A to sám byť vlastníctvom, keď patríš Stvoriteľovi neba a zeme. Znamená to, že Boh má na teba výhradné právo. Nežiješ už sebe, ale žije v tebe Ježiš.

Stať sa Božím dieťaťom neznamená, že pridáš niečo k tomu, kým si. Je to niečo úplne nové. Je to nové narodenie. Je to znovuzrodenie.

Už viac nepatríš sebe, patríš Bohu.

Je za teba zodpovedný, má plnú zodpovednosť za teba. Posledné slovo nemá ty, ani nik iný. Za všetkým je Boh.

Dnes asi napíšeš niečo rukou. Znamená to, že si musíš uvedomiť, na čo tú ruku použiješ. Nemala by byť k dispozícii tebe, patrí Hospodinovi.

Nezanedbávaj denné aktivity. Boh ti ich daroval, aby si Mu slúžil. Oslavuješ Ho, keď si užitočný doma i v práci.

Ďalšou stránkou tvojej služby je povolanie k modlitbe. Hospodin chce, aby ruky, ktoré Mu patria, sa skladali k modlitbe. Služba modlitby, ktorá sa prihovára za iných, je najväčšia a najdôležitejšia zo všetkého. Preto sa jej nepriateľ duší snaží zabrániť mnohými spôsobmi.

Možno Boh chce, aby sa tvoja ruka, ktorá Mu patrí, stala dnes pre niekoho požehnaním. Buď Mu k dispozícii a Hospodin ťa povedie. Neodmietaj to, čo sa v očiach iných zdá byť malé a nezaujímavé.

Tvoja služba v Božom kráľovstve nikdy nekončí. Úlohy nie sú vždy tie isté, ale Hospodin ťa potrebuje až do posledného dňa. Preto ťa necháva žiť.

Akým požehnaním je pozrieť späť na život, ktorý bol nástrojom v Pánovej ruke! Možno si bol slabý a bezvýznamný. Cítil si však teplo ruky, ktorá ťa použila, a to je požehnanie.

5. september

Vskutku, s radosťou vyjdete a v pokoji vás povedú; vrchy a kopce vypuknú pred vami v jasot a všetky stromy budú tliekať.

Izaiáš 55:12

Byť spasený znamená vyskakovať od radosti.

Pamätáš sa na to? Dostať sa z hriechu, ďaleko od tmy, von z otroctva do nádhernej slobody.

Vtedy srdce spieva. Je to neuveriteľné, ale v Kristovi sú všetky Božie zaslúbenia „áno“. Žiadna cesta sa nevyrovná prechodu z tmy do svetla, z moci diabla k Bohu.

Jasot radosti žije v srdci. Mohli prejsť roky, odkedy si sa stal Božím dieťaťom, no stále sa čuduješ, že môžeš patriť Jemu. Ježiš sa neuspokojil s tým, že by ťa v tvojej biede len navštívil. Vzal si ťa so sebou. Previedol ťa z tmy smrti do kráľovstva života.

Stalo sa to vtedy, keď ti otvoril evanjelium v celej jeho sláve. Dokonané dielo spasenia sa pre teba stalo všetkým. Videl si, že to je všetkým aj pre Boha. V momente si pochopil, že si nemal nájsť cestu k slobode sám. Našiel ju Ježiš. A bol to On, kto ju pripravil. Áno, On sám sa stal novou a živou cestou.

Vtedy ťa zaplavila radosť, ktorá je tu aj dnes. Nič nedá väčšiu radosť, ako keď počuješ Slovo o kríži. Stále je to slovo, ktoré ťa oslobodzuje. Je to jediná vec, ktorá ťa dokáže pozdvihnúť a ty vyskakuješ od radosti.

Ale Boh ti dal ešte viac. Nebudeš kráčať sám domov do Nového Jeruzalema. Hospodin kráča s tebou. Povedie ťa celou cestou a počas nej ti dáva Boží pokoj.

Tento pokoj má svoj základ v Ježišovom vykúpení. Áno, Ježiš sám je твоjím pokojom. Nemusíš ísť dlhú vzdialenosť, aby si našiel pokoj. Obklopuje ťa zôkol-vôkol ako tvoj Pán a Spasiteľ, ktorý s tebou kráča vo dne v noci.

Do neba vedie úzka cesta, hovorí Ježiš. Často sa kľukatí podivným spôsobom. Vedie hore k vrcholom aj dole do údolia. Ale je to cesta v pokoji. Večná nebeská radosť už prebýva v tvojom srdci skrze vieru. Preto kráčaj ďalej v mene Ježiš.

6. september

Otcovia naši v Egypte nedbali na Tvoje divné skutky, nepamätali na Tvoju mnohú milosť a priecili sa pri mori, pri Červenom mori.

Žalm 106:7

Je dôležité všimnúť si Božie slová súdu nad skutkami Jeho ľudu. Keď Izraelci uzreli faraóna a jeho armádu, spanikárili. Volali na Hospodina, potom sa obrátili na Mojžiša a povedali: „Či nebolo dosť hrobov v Egypte, že si nás vyviedol zomrieť na púšť?“

Takéto konanie je pohrdanie Najvyšším.

Pozri sa na svoj život vo svetle tohto Slova. Často si v núdzi volal na Boha, však? O chvíľu neskôr si už rozmýšľal a hovoril tak, akoby Boh neexistoval.

Priecil si sa Najvyššiemu.

Volal na Hospodina a potom konať, akoby ťa nepočul, je nevera.

Nevera je jedným zo základných hriechov, ktorý do života kresťana priťahuje množstvo ďalších hriechov. Ak nevera rastie, vedie to nakoniec k odpadnutiu od Boha. Musíme si dať pozor, aby nik z nás nemal hriešne, neveriace srdce, ktoré sa odvracia od živého Boha.

Veriaci majú často slabé povedomie hriechu. Preto aj vyznávanie hriechov je vlažné. Zaujímalo by ma, či nevera nie je jedným z hriechov, za odpustenie ktorého sa Božie dieťa modlí zriedkavo, napriek tomu, že je to hriech, ktorý Boha ako Otca uráža. Neveriaci neočakáva od Boha otcovskú starostlivosť, keď prídu ťažkosti. Neveriaci neverí Božiemu slovu, ale všetky zaslúbenia pokladá za prázdne. Keď príde kríza, sú to pre neho len slová, ktoré nemajú žiadnu váhu.

Tak vyzerá opovrhnutie Bohom. Znova a znova odporuješ Jeho slovu v nevere. Ale tvoja nevera nezničí Božiu vernosť. Hospodin previedol izraelský ľud cez more napriek tomu, že Mu nedôverovali.

Hospodin zachránil aj teba. Preto musíš priniesť svoju neveru pred Neho. Tam je odpustenie aj očistenie. Boh ti zo svojej milosti odpúšťa, preto môžeš pokračovať v ceste do zaslúbenej zeme.

7. september

Vstúpil teda na jednu z lodí, ktorá patrila Šimonovi, a prosil ho, aby máličko odrazil od brehu. I posadil sa a z lode učil zástupy.

Evanjelium podľa Lukáša 5:3

Ježiš nežiadal od Petra veľa. Mal iba máličko odraziť od brehu, aby si Ježiš mohol sadnúť a z lode učiť zástupy.

Peter urobil, o čo ho Ježiš žiadal.

Veľa kresťanov chce, aby ich Boh používal. Chcú zanechať stopu, no nemyslia si, že ich Boh vedie k dôležitým úlohám. Všetko sa zdá byť malé a obyčajné. Preto postávajú vzadu.

Keď Boh povoláva, hľadá vernosť v malých veciach. Navštíviť chorých a starých je čisté a skutočné uctievanie Boha. V deň súdu Ježiš pochváli takúto službu.

Čo je veľké v Božom kráľovstve? Prijat' Pána Ježiša.

Kto to robí?

Robí tak ten, kto prijme v Ježišovom mene dieťa. Ježiš nebol z pohľadu ľudí veľký ani dôležitý. Napriek tomu niesol v sebe bohatstvá celého neba. Tak je to aj so službou, do ktorej nás povoláva. Môže sa zdať bezvýznamná, ale stále zahŕňa nepochopiteľné bohatstvo. Skrze ňu Ježiš prichádza, aby sa s nami stretol.

Dnes Ježiš vchádza do tvojho člna. Možno ťa požiada, aby si máličko odrazil od brehu. Nechce od teba veľké veci, ale potrebuje tvoju pomoc.

Pre Petra sa poslušnosť v malom stala začiatkom veľkého, rozsiahleho diela, ktoré poznajú všetci kresťania. Tvoja poslušnosť asi nebude mať také výsledky. Ale predstav si byť v službe Ježišovi! Každá služba pre Neho je veľká. Nikdy neofutuješ, že si Mu bol k dispozícii.

Mnohí služobníci v Božom kráľovstve sú ako skryté piliere. Často si ich iní ľudia ani nevšimnú, no Ježiš ich pozná. Nepovažovali sa za príliš veľkých na to, aby slúžili Bohu v malom.

Spýtaj sa Ježiša, čo chce, aby si robil. Poddaj sa Mu a slúž Mu. To je cesta požehnania.

8. september

Keď uzrel zástupy, bolo Mu ich ľúto, že boli zmorené a bezmocné ako ovce, ktoré nemajú pastiera.

Evanjelium podľa Matúša 9:36

Existujú kresťania, ktorí nemôžu uveriť, že Ježiš ich má naozaj rád. Keď sa pozerajú na vlastné srdce, je im ľúto, že musia priznať, že Ježiša nemilujú tak, ako by mali. Preto nemôžu uveriť, že Ježiš ich naozaj môže milovať.

Ak to tak cítiš aj ty, mylíš sa. Ježišova láska k tebe nezávisí na tvojej láske k Nemu. Nezávisí na ničom, čo sa týka teba. Je to len kvôli Nemu samému.

Jeho oči sa upierali na teba dávno predtým, než si Ho uzrel. Nie si pre Neho bezvýznamný. Sleduje ťa dňom i nocou, v radoostiach a dobrých obdobiach, v ťažkostiach a protivenstvách. Jeho oko bdie nad tebou.

Ježišovi nie je nič skryté. Vidí všetko, no nenúti Ho to odvrátiť zrak. Práve naopak. Prežíva s tebou úprimný súcit.

Ježiš vidí, že si v núdzi. Tvoje súčasné ťažkosti sú zrejme veľké. Potrebuješ vedieť, že On o nich vie. Súcití s tebou.

Za všetkou pozemskou biedou vidí Ježiš ešte oveľa horšiu biedu – ktorú spôsobil hriech. Je krutá. Oddeľuje od Boha. Zatvára nebo a otvára peklo. Ak nie si spasený, nie si slobodný. Satan ťa drží v reťaziach. Jeho služobníci kážu falošné evanjelium, ktoré evanjeliom vôbec nie je. Skrze klam hriechu sa ťa snaží chytiť do svojich pazúrov.

Preto existuje mnoho zanedbaných a vyčerpaných ľudí. Nemajú pravého pastiera. A nik sa nemôže viesť sám.

Ale Ježiš má úprimný súcit. Silná láska Jeho srdca Ho viedla k tomu, aby položil svoj život. Miluje ako ten, kto obetoval svoj život.

Ježiš sa nevzdáva. Prichádza k tebe práve teraz. Používa svoje Slovo, aby otvoril tvoje srdce. Uisťuje ťa, že je Pastierom pre tých, ktorí sú bez pastiera. Ver tomu a Ježiš bude tvoj.

9. september

Hospodin má spoločenstvo s tými, ktorí sa Ho boja, a svoju zmluvu poznať im dáva.

Žalm 25:14

Boh sa neuspokojí, keď sa s Ním Jeho deti rozprávajú len občas. To Mu nestačí. Nechce, aby k Nemu prichádzali len tu a tam. Túži po spoločenstve s nimi. Chce každého jedného pritiahnúť, aby s Ním mal spoločenstvo.

Tvoja stará hriešna prirodzenosť hovorí nie. Rozhodne sa sama. Naše telo sa vzpiera. Často Bohu nerozumie, a keď Mu rozumie, nesúhlasí s Ním. Nepodriaďuje sa Jeho zákonu, a ani sa nechce podriadiť.

Cesta k dôvere v Boha vedie cez zomieranie našej hriešnej prirodzenosti. Jeho vychovávajúca ruka ťažko na nás dolieha. Je tak veľa vecí, ktoré sa musia odstrániť. Život vlastného ega zomiera ťažko.

Ale vďaka Božiemu úžasnému riadeniu sa môže stať, že jedného dňa ti to všetko bude odňaté. Ak máš v takej situácii oči upreté stále na Neho, už sa viac nepýtaš, čo znamená báť sa Boha. Sám Hospodin ťa to učí.

Je zvláštne, že až vtedy ti Boh môže dať poznať svoju zmluvu. Byť úbohý a mať málo sily je v Božom kráľovstve niečo veľké. Boh posielala preč bohatých s prázdnyimi rukami a chudobných sýti dobrými darmi.

Keď začne odhaľovať svoju zmluvu milosti, mnohé záležitosti a problémy už pre teba nebudú dôležité. Prekvapuje ťa, že predtým bolo dôležité získať odpovede na to či ono. Dôvera k Bohu ťa vedie k Jeho myšlienkam.

Vo svojom Slove zjavuje, že ešte pred stvorením sveta si ťa v Ježišovi vyvolil, aby si v Ňom bol v Božích očiach svätý a bez úhony.

Boh, ktorý z večnosti stvoril vesmír a ten je pre našu myseľ nekonečný, ťa v Ježišovi poznal skôr, ako stvoril všetko ostatné.

Nemohol si ťa vybrať v tvojom hriešnom egu. Musel si ťa vybrať v Ježišovi. Preto ti môže večne dôverovať a oznámiť ti svoju zmluvu.

10. september

Neopúšťajte svoje zhromaždenia, ako niektorí majú vo zvyku, ale napomínajte sa, a to tým viac, čím viac vidíme, že sa približuje ten deň.

List Židom 10:25

Satan sa snaží, aby sme kritizovali vlastný cirkevný zbor. Svoje úsilie zameriava na tínedžerov z kresťanských rodín. Pokúša sa vzbudiť v nich nechuť, keď ich pozornosť upriamuje na zlyhanie starších kresťanov a na ich naliehanie dodržiavať staré tradičné zvyky a praktiky.

Je pravda, že v cirkevných zboroch skutočne nie je všetko tak, ako by malo byť. Nie je to tak ani v kresťanských domácnostiach. Napriek tomu nemáme opúšťať svoje zhromaždenia ani domovy.

Rodičia majú počúvať svoje deti a mladí nesmú diktovať. Od mladých sa môžeme veľa naučiť. Môžu nám pomôcť, aby sme nezačali stagnovať vo formách a tradíciách. Duchovný kurz a smerovanie cirkevného zboru majú určovať skúsení, zrelí kresťania, ktorým túto úlohu zveril Boh a iní kresťania.

Pre mladých ľudí môže byť ťažké podriadiť sa tomu. Myslia si, že budúcnosť patrí im. Preto niektorí sklamané rezignujú vo svojom zbore a skúšajú to inde.

Spôčiatku všetko vyzerá dobre a sľubne. Ale čas prezradí nedostatky nového miesta. Vysvitne, že ani tam nie je všetko lepšie. Preto sa necítia ako doma ani v novom zbore. Často neprichádzajú do zhromaždenia. Možno vyskúšajú aj tretie miesto, ale výsledok je rovnaký. Potom postupne opúšťajú akýkoľvek cirkevný zbor.

Toto je vážny dôvod, aby si bol ostražitý. Existuje mnoho príkladov, ako sa život uberá nešťastným smerom, keď nepočúvame Božie slovo. Keď Pán hovorí, že nemáme opúšťať spoločné zhromaždenia, nie je to len názor, ktorý máme vziať do úvahy. Sú to slová s Božou autoritou a človek ich nemôže ignorovať bez toho, aby nehrešil proti Bohu.

Ak Božie slovo znie v tvojom zbore pravdivo a správne, potom je tam tvoje miesto, aj keď je toho veľa, čo by si chcel inak. Pán ťa chce používať tam, kde ťa postavil. Vyzýva ťa, aby si miloval a slúžil ako člen zboru. Buď preto verný svojmu vlastnému cirkevnému zboru.

Faraón odpovedal: Kto je Hospodin, aby som poslúchol Jeho slovo a prepustil Izrael? Hospodina nepoznám a Izrael neprepustím.

2. kniha Mojžišova 5:2

Keď nasledujeme Ježiša, očakávame, že odstráni všetky ťažkosti. Ale nie je to tak ani zďaleka. Mnohí kresťania zažili, že čím dlhšie sú na Božej ceste, tým viac ťažkostí majú a tým sú väčšie.

Mojžiš mal o svojej misii pochybnosti. Váhala, no Boh ho napriek tomu poslal k faraónovi. Mojžiš faraónovi povedal, čo mu Boh nariadil. Ale faraón bol úplne neprístupný. Posmešne prehlásil, že Boha nepozná a neposlúchne Ho. Mojžišove slová spôsobili, že otroctvo Izraelcov sa ešte zhoršilo.

Mnohí kresťania sa vzdávajú, keď sa dostanú do podobnej situácie. Sami seba rýchlo presvedčia, že aj tak nie sú na Božej ceste.

Uč sa od Mojžiša! Obrátil sa na Hospodina a všetko Mu predložil. A Boh svojho služobníka neopustil. Posilňoval ho tak, že mu opakoval svoje slová.

Mojžiš si vzal Božie zaslúbenia k srdcu. Vtedy sa pre Mojžiša všetko zmenilo. Nezmenili sa síce vonkajšie okolnosti, tie boli horšie ako predtým. Ale Mojžiš uveril, a preto dokázal vzdorovať všetkým ťažkostiam a ísť vpred v silu Hospodinovej.

Dnes mnohí ľudia žijú v krajine otroctva. Boli stvorení a určení na niečo iné, ale diabol ich drží v zajatí. Môže sa zdať celkom nemožné, že by niekedy mohli byť zachránení.

Modlíš sa znova a znova, ale nič sa nedeje. Skúsil si im povedať pár slov, keď na to bola príležitosť, napísať im, či dať nejakú knihu, no bezvýsledne. Občas ti napadne, že ak to vôbec niekam smeruje, tak len k horšiemu.

Nemáme žiadnu záruku, že by sme niekoho dokázali priviesť k spásu. Ale nesmieme sa vzdať. Všetko môže vyzeráť beznádejne, ale nie je to tak. Tu konáme s Bohom – a On dokáže aj to, čo je nemožné.

Nepodľahni únave, hľadaj Hospodina. On bude konať v pravý čas.

12. september

Len v Bohu utíši sa moja duša; lebo od Neho pochádza moja nádej.
Žalm 62:6

Pre každého, koho duša nachádza odpočinok v Bohu, je pripravené neuveriteľné bohatstvo. Satan o tom vie. Preto sa všemožne snaží, aby si sa neutíšil v Bohu.

Snaží sa ti nahovoriť, že sa v Bohu nemôžeš utíšiť, kým sa nevyriešia všetky problémy, ktoré ti robia starosti. To však nie je pravda. Dávid a mnohí ďalší našli pomoc tak, že sa utíšili v Bohu uprostred bojov a útokov. Sám vieš, že v živote fúka vietor raz z jednej, inokedy z druhej strany. Málokedy je úplný pokoj.

Satan sa snaží zabrániť tvojmu utíšeniu aj ďalším spôsobom. Vždy, keď si chceš čítať Bibliu alebo sa modliť, naplňa ťa množstvom nápadov a myšlienok.

Čo máš robiť?

Uprostred obáv a zápasov Dávid hovorí: „Len v Bohu utíši sa moja duša.“ Musíš povedať to isté.

Božie dieťa neovládajú pocity. Nie sú určené na to, aby ho ovládali. Čo Ježiš vykonal, trvá naveky. Zachránil tvoju dušu a priviedol ťa k Bohu. Tam stojíš uprostred úzkostí, pochybností a neistoty.

Každý môže nájsť pokoj v Bohu. Tam nič neznamenajú sily tohto sveta ani ich obviňovanie. Ani diablove slová nič neznamenajú. Bol navždy zvrhnutý spred Božieho trónu. Už ťa viac nemôže obviňovať.

Pred Bohom sa tvoje oči upierajú na sediaceho na tróne. Vyzdvihol ťa zo záhubnej jamy a postavil tvoje nohy na skalu, ktorou je On sám. Boh ťa spravil neotrasiteľným.

Boh je tvoja spása. Keby to bolo na tebe, nikdy by si nedosiahol cieľ. Ale Boh ťa drží a On zvíťazí.

Boh je aj tvojím Ochrantom. Jeho ochranná a obraňujúca ruka ťa chráni uprostred všetkých životných vzostupov a pádov.

Tvárou v tvár Bohu preniká svetlo života do tvojej tmy a teba naplňa nádejou a dôverou.

13. september

Preto i ja, keď som počul o vašej viere v Pána Ježiša a o láske ku všetkým svätým, neprestávam ďakovať za vás a rozpomínať sa na vás v modlitbách.

List Efezským 1:15 – 16

Zbor v Efeze určite nebol dokonalým spoločenstvom. Musel byť napomenutý kvôli hnevu, krádeži, špinavým rečiam, kvôli prostitúcii, nečistote a žiadostivosti. Napriek tomu tento zbor naplňal Pavla radosťou.

Je veľa ľudí, ktorí zabúdajú ďakovať za svoj zbor. Myslia len na to, že je v ňom mnoho vecí, ktoré nie sú také, aké by mali byť.

Preto sa vo svojich príhovoroch a rozhovoroch zameriavajú v prvom rade na tieto veci. Niektorí z nich po čase prichádzajú na stretnutia a slúžia len zriedka, až nakoniec ich miesto zostane prázdne.

Nemali by sme byť slepí voči zlyhaniu a slabostiam Božích detí. Na druhej strane nesmieme prehliadať ani ich vieru v Pána Ježiša a lásku, ktorú napriek všetkému medzi nimi nájdeme.

Existuje mnoho detí, ktorých rodičia odradili od účasti na zhromaždeniach tým, že negatívne hovorili o iných. Naše slová o iných môžu mať dlhodobé následky. Pavol napomína svojich priateľov, aby sa vyrovnali so svojím hriechom a žili svätý život. Zároveň im však hovorí, že neprestane za nich ďakovať. Podľa neho je cirkev Božím dielom. Aj ten najslabší kresťan je novým stvorením v Kristovi. Napriek tomu, že zo svojich vzájomných vzťahov ešte neodstránili hriech, stále sa milujú, pretože ich spája Kristova láska.

Nie je to tak aj medzi tvojimi veriacimi priateľmi? Ste úplne odlišní, ale viera v Ježiša z vás robí jedno. Čím by si bol bez viery v Ježiša a spoločenstva s tými, ktorí Mu patria?

Necítiš niekedy prúd láskavosti, ktorý prechádza tvojím srdcom, keď si v spoločenstve Božieho ľudu? Nie je to ako vnútorný hlas, ktorý ti vraví, že patíš k hriešnikom, ktorí sú zachránení milosťou? Nemáš vzdávať vďaka Bohu za všetky Jeho deti, ako to robil Pavol?

14. september

Pozostalí, ktorí zostali po zajatí, nachodia sa tam v kraji vo veľkej tiesni a potupe; hradby Jeruzalema sú zrúcané a jeho brány spálené ohňom.

Nehemiáš 1:3

Boží ľud je sužovaný podobne, ako boli Izraelci. Aj naše hradby sú zrúcané. Mnohí z Božieho ľudu stratili zmysel pre zdravé učenie. V prvom rade je to kvôli kritickému prístupu k Biblii.

V raji sa diabol pýtal: „Či naozaj riekol Boh?“ Dnes sa pýta to isté prostredníctvom niektorých služobníkov v zbore. Sú to draví vlci, o ktorých hovoril Pavol v Skutkoch apoštolov 20:29. Nebudú šetriť stádo. Tí, ktorí hľadajú korisť, pochádzajú z našich radov.

Mnohí, ktorí sa nazývajú kresťanmi, spochybňujú Božie slovo. Myslia si, že sa naň nemôžeme spoľahnúť vo všetkom, čo hovorí. Je to nebezpečný postoj, lebo človeka robí sudcom.

Veľa ľudí v zbore je viac závislých na tom, čo si myslí a hovorí väčšina, ako na jasných výrokoch Písma. Ľudia hovoria, že v Biblii je množstvo vecí, ktoré sú typické pre jej obdobie. Hovoria o protirečeniach a chybách. Výsledkom je, že ľudia odstránili z Biblie autoritu.

Ochranné hradby Božieho ľudu zrúcala skrytá kritika Biblie. Niektorí si udržali správny pohľad na Božie slovo, ale neposlúchajú ho. Vždy, keď sa ozve svedomie, utíšia ho vlastným názorom na Bibliu.

Živý kresťan dôveruje tomu, čo Boh povedal vo svojom Slove a žije podľa toho. Každý deň utrpí porážku. Musí prijať milosť znova a znova každý deň.

Nevyvyšuje sa nad Boží ľud, ktorý je v obrovskej duchovnej tiesni. Podobne ako Nehemiáš sa stotožňuje s ľudom a jeho tieseň prináša v modlitbe pred Božiu tvár.

Boh už predtým spravil zázraky. Môže sa to stať znova. Púšť môže opäť zakvitnúť ako ružová záhrada. Božie slovo sa môže stať našou ochranou. Opäť môžeme dôverovať Jeho menu a nasledovať Jeho vôľu. Pane, nech sa tak stane z Tvojej milosti!

15. september

... A všetko, čo nie je z viery, je hriech.

List Rímskym 14:23

Zastavil si sa niekedy nad týmto slovom? Má v tvojom živote také miesto, že všetko, čo nepochádza z viery, posudzujes ako hriech?

Uvedomil si si, že všetko, čo pramení v ľudských silách, nesie so sebou preklatie? Podľa tvojho názoru sa ti to môže zdať zbožné a správne. A možno ti ani na myseľ nepríde, že Boh to vidí inak.

Dokážeme robiť vo svojom živote veľa vecí pre seba i pre iných, ale Bohu to neprináša slávu. Pozera sa na to ako na uctievanie našej vlastnej práce. V podstate to oslavuje len nás samých. Hospodin to neuznáva. Podľa Jeho názoru je to hriech.

Musíš byť opatrný, aby si si nevybral cestu, ktorá bude tvoja, a nie Hospodinova. Musíš sa pred Ním utíšiť. Ak to neurobiš, nič v tvojom živote nebude pochádzať z viery.

„Hospodin má spoločenstvo s tými, ktorí sa Ho boja, a svoju zmluvu poznať im dáva,“ hovorí Dávid (Žalm 25:14). On to zažil. Jeho minulosť hovorí aj o skutkoch, ktoré nepramenili z jeho blízkeho spoločenstva s Hospodinom. Keď chcel zmerať Božie požehnanie sčítaním Jeho ľudu, privolal kliatbu na seba aj celý Izrael.

Boh skúma aj tvoje srdce. Vždy sa pýta na motív tvojich činov. Žiadnu službu z tvojej vlastnej tvorby nepožehná. Podľa Jeho názoru je to hriech.

Luther sa to naučil z trpkkej skúsenosti. Jeho zbožnosť mnícha bola v podstate hriechom. Ak ideme vlastnou cestou, vždy je to hriech.

Preto ťa Ježiš aj dnes volá do blízkeho životného vzťahu s Ním. Chce ťa viesť. Chce ti radiť. Robí to, keď k tebe obracia svoj zrak. Preto máš pred Ním pokľaknúť. Nie si ničím. Všetky tvoje myšlienky a tvoje pokusy zlyhajú. Ježiš však slepých vedie nepoznanou cestou. V tvojej bezmocnosti je On silný. Ak vložíš svoju ruku do Jeho, povedie ťa cestou viery a prospešnej poslušnosti.

Sami od seba a veľmi naliehavo nás prosili, aby sa mohli zúčastniť na dobročinnosti a na službe svätým.

2. list Korintským 8:4

Zbory v Macedónii žili vo veľkej materiálnej núdzi, ale to neznamená, že pomoc svätým nechávali na iných. Práve naopak! „Hojnosť ich radosti a ich veľká chudoba rozmnožila bohatstvo ich štedrosti.“ (2 K 8:2) Preto veľmi naliehavo prosili Pavla, aby sa mohli zúčastniť na dobročinnosti a službe svätým. Dávali nad svoje možnosti. Nedávali len peniaze, ale z Božej vôle dávali sami seba.

Zvyčajne to nie sú bohatí, kto dáva najviac na Božie kráľovstvo. Sú to tí, ktorí nemajú veľa ani sami pre seba. Bohatstvo už zatvrdilo mnoho srdc a spôsobil, že boli necitlivé voči potrebám iných. Čím viac dostaneš, tým viac chceš. Akoby bolo jednoduchšie dávať, keď človek nemá až tak veľa.

Nie všetci kresťania nachádzajú požehnanie dávania ako radostnú službu. Ako je to s tebou? Patriš k tým, ktorí svojimi darmi pravidelne podporujú misiu?

Aké je to požehnanie, keď sa môžeš na tom zúčastniť! Náš svet sa veľmi rýchlo dokáže zmenšiť a naše myšlienky sa točia len okolo nás samých. Ale keď dávaš, pripájaš sa k tým, ktorí tvoj dar prijali. Aká je to radosť, keď do svojho srdca môžeš prijať ľudí z iných národností aj zahraničných misionárov! Akú perspektívu to prináša do každodenného života, keď sa smieš zúčastniť na najväčšom diele/službe zo všetkých: šíriť Božie kráľovstvo na zemi.

Všetko, čo máš, je len pôžička. Všetkého sa budeš musieť vzdať, ak nie skôr, tak v poslednú noc. Dnes to však máš k dispozícii. Nezabúdaj na misiu. Existuje spojenie medzi našou ochotou zúčastniť sa na dobročinnosti a počtom misionárov, ktorých môžeme vyslať.

Dvere sú stále otvorené. Nevieme ako dlho, ale Ježiš povedal, že prichádza noc, keď nik nebude môcť pracovať. Musíme využiť možnosti, pokiaľ ich máme.

Keď niečo vložíš Bohu do jednej ruky, druhou ťa požehná. Existuje výnimočný vzťah medzi Bohom a radostným darcom. Božie slovo ťa pozýva, aby si vyskúšal, čo to znamená. Nebudeš sklamaný. Boh vždy odpláca štedro.

17. september

V tých dňoch vyšiel na vrch modliť sa a na modlitbách k Bohu strávil noc.

Evanjelium podľa Lukáša 6:12

Človek počas svojho života musí robiť dôležité rozhodnutia. Predtým, než sa rozhodneš, mal by si sa poradiť s Bohom. Tvojím najväčším nebezpečenstvom je, že urobíš rozhodnutie, a potom prosíš Boha, aby ho požehnal. Boh s tým nie je spokojný. Chce ťa viesť v tom rozhodovaní.

Máš sa učiť od Ježiša. Skôr, ako si vyvolil dvanástich učeníkov, strávil noc na modlitbách k Bohu.

Môžeme si byť istí správnym výberom, keď sme sa za to modlili?

Vybral si Ježiš správne, keď nasledujúci deň povolal Judáša ako jedného z dvanástich? Z nášho ľudského pohľadu to bolo zlé. Napriek tomu to bolo správne.

Bola to voľba, ktorá Ho vyšla drahó. Muselo to byť bremeno, byť v spoločnosti s Judášom každý deň. V šťastných chvíľach v kruhu blízkych učeníkov Ho muselo bodnúť v srdci zakaždým, keď Jeho oči spočinuli na zradcovi. Ježiš vedel, čo mal tento učeník spáchať voči svojmu Majstrovi. Vedel tiež, ako to pre Neho skončí, ale neposlal ho preč. Neopustil ho. Ticho a pokorne kráčať popri svojom zradcovi až do noci, keď Ho zradil.

Ježiš po noci na modlitbách vedel, že Judáš patrí medzi vyvolených.

Niekedy sa môže zdať, že si si zvolil nesprávne, aj keď si sa za to modlil. Never tomu príliš rýchlo. Božie cesty nie sú naše cesty. Jeho myšlienky prevyšujú naše myšlienky. Ty vidíš veľmi obmedzene, ale Jeho pohľad má široký záber.

Ježiš musel chodiť s Judášom. Pavol musel mať osten v tele. Boh mohol aj do tvojho života vložiť niečo, čomu nerozumieš. Bez toho, aby si to vedel, slúži to Božiemu plánu spásy. Aj keď to vnímaš ako prekážku v službe Bohu, bremeno ti pomáha udržať ťa na správnom mieste, kde Ježiš môže vstúpiť so svojou milosťou.

A potom je dobré povedať: Hovoril som o tom s Ježišom. Ale On odpovedal: Dosť máš na mojej milosti.

18. september

Ale on bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše neprávosti...

Izaiáš 53:5

Keď ti Hospodin prostredníctvom svojho Slova ukáže svojho prebodnutého a zmučeného Syna, všetko v tebe utíchne. Je to hrozný pohľad. „Nemal postavu ani dôstojnosť, aby sme ho obdivovali, ani výzor, aby sme po ňom túžili.“ Je to strašné, keď Boh povie, že to boli moje priestupky a moje neprávosti, ktoré pôsobili, že Ježiš bol zasiahnutý, bitý a strápený.

Nemôžem robiť nič, len sa pýtať: Je môj hriech naozaj taký obrovský, že Boží trest musel byť taký krutý? Zároveň musím sám sebe povedať: Boh by nepodrobil svojho Syna hnevu a súdu, ak to nebolo nevyhnutné.

Preto sa musím podrobiť ukrižovanému Spasiteľovi. Musím tak urobiť s hanbou za seba. „Viem totiž, že vo mne, to jest v mojom tele neprebýva dobré.“ Hadí jed odo dna pádu človeka prenikol do hĺbky všetkého.

Uvažuj nad tým, že Ježiš za to všetko zobral plnú zodpovednosť. Potom sa podrobil trestu. Vypil kalich hnevu až do dna.

Keď človek premýšľa o tom, čo Ježiš musel pre neho vytrpieť, prináša to nevýslovný smútok.

Súčasne je moje srdce naplnené tichou radosťou. Rozmýšľaj o Ježišovi, ktorý zobral na seba hriech aj trest za hriech. Jeho láska je taká nesmierna, že ju nedokážem pochopiť.

Ako mám poďakovať, keď ani len nedokážem pochopiť všetko, za čo Mu mám ďakovať?

Jedno je isté: Musím začať teraz a musím sa modliť za to, aby vďaka v mojom srdci nikdy neprestala.

19. september

Nikdy som vás nepoznal. Odídte odo mňa, páchatelia neprávosti! **Evanjelium podľa Matúša 7:23**

Aké sú to hrozné slová! Keď si pomyslíš, že to hovorí Ježiš a vysloví ich vo chvíli, keď už bude príliš neskoro na obrátenie. Sú ľudia, ktorí ich budú počuť ako posledné slová z Ježišových úst. Majú stráviť večnosť oddelení od Neho. Tieto slová budú neustále znieť v ich ušiach: „Nikdy som vás nepoznal. Odídte odo mňa, páchatelia neprávosti!“

Rozumiem ti, ak sa viac ako čohokoľvek iného obávaš, že ti to Ježiš povie. Potom bude všetko stratené. V tom prípade zatratenie bude konečné. Ako môžeš vedieť, či budeš z Ježišových úst počuť tieto slová? Existuje cesta, ktorou by si nemal ísť. Nepozeraj sa na to, čo si dosiahol. Ak si spomínaš, všetci ľudia, o ktorých Ježiš hovorí na konci Kázne na hore, urobili veľa úžasných vecí v Ježišovom mene. Kvôli tomu verili, že ich bude poznať, ale urobili chybu.

Všetko, čo urobili, bolo porušením zákona. Vykonali to bez toho, aby mali živý vzťah viery s Ježišom.

Je tiež dobré všimnúť si, že keď sa s Ním stretli, boli zamestnaní vlastnou službou, a nie Ježišovou službou vykúpenia a obete pre nich.

Čo naplnia tvoju myseľ? Si úbohý chudák, ktorý musí zobrať o milosť? Máš vieru srdca, ktoré pozná iba Ježišovu krv ako základ svojej spásy?

Človek sa cíti veľmi biedny, keď má preskúmať sám seba. Je to, akoby všetko zmizlo a človek sa nemá čoho zachytiť. Musí sa pýtať: Môže byť naozaj pravda, že som Božie dieťa? Pozná ma Ježiš?

Je dobrým znamením, ak sa musíš v tejto otázke kvôli závažnosti večnosti utiekať k trónu milosti. Tam to musíš Ježišovi povedať tak, ako to je: Nemám nič a nie som ničím, ale pevne sa Ťa držím! Ty si moja jediná nádej.

Nemusíš mať pochybnosti. Ježiš ťa pozná. Ak si spomínaš, Žalm 91:14 hovorí: „Pretože ma miluje,“ hovorí Hospodin, „vyslobodím ho, lebo sa ma pridržá, a ochránim ho, lebo pozná moje meno.“

20. september

Potom, ajhľa, videl som otvorené dvere na nebi, a prvý hlas, ktorý som počul ako hlas trúby, mi povedal: Vystúp hore a ukážem ti, čo sa má diať potom.

Zjavenie Jána 4:1

Je dobré všimnúť si, čo tento verš nehovorí. Pomáha nám to venovať sa tomu, čo hovorí. Keď sa Ján pozrel do neba, nevidel, ako sa dvere otvorili. Videl ich už otvorené. Skrze to mohol zažiť, že Ježišovi môžeme dôverovať. Hovoril pravdu, keď povedal: „Uvidíš nebo otvorené.“

Aj Štefan, prvý kresťanský mučeník to mohol vidieť. Predtým, ako ho ukameňovali až na smrť, povedal: „Vidím nebo otvorené.“

Božie dieťa žije pod otvoreným nebom. Dvere do neba sa nemajú otvoriť, keď pred nimi zastaneš. Už sú otvorené.

Keď sa tvoj Spasiteľ, náš Pán Ježiš Kristus, postavil pred dvere, boli otvorené, a pred žiadnym človekom, ktorý zarmútený hriechom v Ňom hľadal útočisko, sa už nikdy nezavreli. Je ľahké zabudnúť na otvorené dvere. Keď sa Izraelcom v zaslúbenej zemi veľmi darilo, zabudli na Boha, ktorý im všetko dal.

„Dobroreč, duša moja, Hospodinovi a nezabúdaj na žiadne Jeho dobrodenia!“ (Žalm 103: 2) Nezabudni na otvorené nebo, keď ťa Pán zahŕňa dobrými vecami. Nezabudni naň, ani keď sa nad tebou zbiehajú temné mraky života. Keď sa zdá, že všetky cesty sú zatvorené, pamätaj, že existujú otvorené dvere. Sú to dvere, ktoré otvoril Ježiš. On otvára tak, že nik a nič to nedokáže zavrieť.

Keď vylial svoju krv na Golgote, odstránil všetky prekážky medzi tebou a Bohom. Dvere sa otvorili priamo do Božieho srdca. Ak žiješ svoj život s Ježišom, hriech ani sklamanie nemôžu tie dvere zavrieť. Žiješ pod otvoreným nebom milosti. Čoskoro pôjdeš do kráľovstva, kde budeš naveky s Tým, ktorý za teba na kríži všetko vykonal.

21. september

... a buďte podobní ľuďom, ktorí si očakávajú pána.

Evanjelium podľa Lukáša 12:36

Všimol si si niekedy ľudí, ktorí na niečo čakajú? Ak nie, mal by si si ich všimnúť, lebo Ježiš ich používa ako príklad, aby ťa niečo naučil.

Pocity ľudí na železničnej stanici sa líšia od pocitov ľudí v parku. Väčšina ľudí, ktorí čakajú na nástupišti, si nesadne. Pravidelne sa dívajú na hodiny a hľadajú smerom, odkiaľ očakávajú vlak. Keď zbadajú v diaľke svetlý bod, vedia, že za chvíľu zastaví v stanici. Vtedy nastúpia. Vlak tam nestojí dlho.

Podľa nás už prešiel dlhý čas, odkedy Ježiš požiadal svojich učeníkov, aby čakali. Z perspektívy večnosti je dvetisíc rokov len okamih. Počas mnohých rokov tu boli ľudia, ktorí čakali, kým iní zaspali. Zabudli skontrolovať, či majú v lampách olej.

Boh nám dal hodiny, ktoré ukazujú, že sa približuje čas druhého príchodu Pána Ježiša. Tie hodiny sa skladajú z mnohých znamení, ktoré budú predchádzať Ježišovmu príchodu. Nemôžeš čítať Bibliu a zároveň sa na svet okolo pozeráť bez toho, aby si nebol zvedavý. Boh vedel o čase, v ktorom žijeme, a opísal ho vo svojom Slove. Je to, akoby sme už v diaľke videli svetlo. Preto si máme navzájom hovoriť: Už nebude dlho trvať, kým Ježiš znovu príde.

Krátky čas čakania treba správne využiť. Musíš sa pýtať sám seba: Som pripravený? Mám na sebe svadobné oblečenie? Som medzi tými, ktorí budú pozvaní alebo zostanem vonku?

Je čas pripomenúť iným, že Ježiš čoskoro príde. Veľa ľudí žije bez toho, aby na Neho mysleli. Keď sa Ježiš znovu objaví, bude to pre nich šok. Len si predstav, že stojíš vonku a klopeš na zatvorené dvere. Využime správne čas čakania.

Hospodin nás postavil do veľkej misijnej služby. Evanjelium sa musí zvestovať až po posledné končiny zeme. Môže sa to stať len skrze službu, obeť a modlitby.

Kráľovský odkaz je naliehavý!

22. september

Či nie sú všetci služobníkmi duchmi, posielanými slúžiť tým, čo majú zdediť spásu?

List Židom 1:14

Tieto slová hovoria o anjeloch. Hovoria preto, aby si vedel, že všemohúci Boh má armádu anjelov. Sú v Jeho službe a On ich používa. Znova a znova ich vysielal, aby pomáhali tým, čo majú zdediť spásu.

Biblia anjelov spomína často, ale aj tak sa môžeme čudovať, prečo o nich nehovorí ešte viac. Ako si spomínaš, majú nesmiernu silu. Vysvetlenie je nepochybne v tom, že Boh nás chce uchrániť pred tým, aby sme ich uctievali, pretože to je hriech. Boli by sme v tomto nebezpečenstve, ak by sme sa na nich zamerali. Apoštol Ján padol k nohám anjela na Patmose, no ten mu nedovolil uctievať ho. Anjeli sú našimi spoluslužobníkmi. Uctievať máme len Pána Boha.

Anjeli dostali úlohu, majú ľuďom pomáhať zdediť spásu. Nemôžeš si ju zaslúžiť. Vykonal ju Ježiš. Jeho dielo sa nedá vylepšiť. Spásu máš dediť a anjeli ti v tom pomôžu.

Satan a jeho armáda duchov majú jeden hlavný cieľ. Chcú ti zabrániť, aby si získal svoje dedičstvo. Ako to urobia, je pre nich druhoradé, len nech dosiahnu svoj cieľ.

V tomto duchovnom boji si malý a bezmocný. Satan je silný a bojuje proti tebe zo všetkých strán. Preto sa máš obliecť do celej výzbroje Božej. Keď to robíš, nemáš volať anjelov, ale musíš sa modliť k Bohu. On potom pošle anjelov, aby ti slúžili.

Nevieme, ako často to Boh robí, ale môžeme si byť istí, že sa to deje často. Ak by Pán nestál za nami z nebies, stratili by sme dedičstvo, ktoré pre nás Ježiš vydobyl.

Boh nás z času na čas vedie hlbokými, tmavými a nebezpečnými údoliami. Možno si práve teraz v údolí malomyselnosti a zúfalstva. Musíš vedieť, že nie si sám. Boh videl tvoju úzkosť a vstúpil do nej. Obkolesil ťa ohnivou stenou anjelov.

Čo sa týka teba, diabol má v podstate len jeden cieľ, ale to má aj Pán Boh. Boh chce, aby si zdedil spásu. A anjeli Mu pomôžu tento cieľ dosiahnuť.

23. september

Tam sa premenil pred nimi a tvár Mu žiarila sťa slnko a rúcho jeho zbelelo ako svetlo.

Evanjelium podľa Matúša 17:2

Ježiš vzal so sebou troch svojich priateľov. Išli na vysoký vrch. Možno počas ťažkého výstupu premýšľali: Prečo ich oddelil? Prečo nevybral ľahšiu cestu? Čo mal v úmysle?

Aj ty máš v živote chvíle, keď sa takto pýtaš. Nerozumieš Mu. Oddelil ťa a Jeho cesta vyzerá zvláštne.

Napadlo ti, že Ježiš môže mať s tebou podobný zámer, ako mal so svojimi učeníkmi?

Chce, aby si Ho videl premeneného.

Učeníci s Ním chodili už dlhý čas. Počúvali Jeho slová a On vykonal mnoho zázrakov. Kto poznal Ježiša lepšie ako oni?

Ježiš však pozerá na srdce a vedel, že Jeho priatelia Ho musia vidieť v sláve. Pozná aj tvoje srdce. Chce ťa viesť k hlbšiemu poznaniu Jeho samého.

Učeníci videli Ježiša s Mojžišom a Eliášom. Videli Ho ako súčasť väčšieho obrazu. On bol ten prorok, ktorého Boh zaslúbil Mojžišovi. A ako Eliáš vystúpil do neba, tak mal vystúpiť aj Ježiš.

Boh ťa poznal a vyvolil si ťa ešte pred stvorením sveta. Je len Jeden, ktorý môže dať tvojmu životu skutočný zmysel. Vidí všetko z oveľa väčšej perspektívy ako ty. Jeho cieľom v podstate je, aby bol oslávený v tvojom srdci.

Stalo sa to učeníkmi. Nakoniec nevideli nikoho, len Ježiša.

Boh ťa vedie životom tak, že všetka ostatná sláva stráca svoj lesk. Uvedomuješ si, že všetka svetská sláva je ako kvet trávy. Kvety sú samozrejme krásne, ale jedného dňa zvädnú a zahynú.

Platí to aj pre veci v tvojom živote, ktoré sú dočasné ako kvety. Nakoniec zostane len sám Ježiš. Vtedy k tebe príde a ty Ho uvidíš premeneného priamo pred svojimi očami. Takého Ho budeš vidieť aj vo večnosti. Budeš prekvapený, srdce sa ti bude radowať a nik ti nevezme radosť.

24. september

... lebo hovorím vám, že ho nikdy viac nebudem jest, len už dokonalého v kráľovstve Božom.

Evanjelium podľa Lukáša 22:16

Ježiš hovorí tieto slová pri ustanovení Večere Pánovej. Zdôrazňuje, že existuje spojenie medzi spoločenstvom pri Večeri Pánovej a svadobnou hostinou v nebi, kde budú Jeho priatelia pri stole s Abrahámom, Izákom a Jákobom.

Koľkokrát sa Ježiš stretol so svojimi priateľmi pri Večeri Pánovej? Znovu a znovu im dával sám seba skrze chlieb a víno. V mnohých kostoloch ľudia, ktorí kľacia, vytvárajú polkruh. Pripomína nám to, že druhá časť stolovania sa odohráva v inom svete.

Stôl spoločenstva obracia tvoje oči k prichádzajúcemu kráľovstvu. Keď bol Ježiš naposledy pri stole so svojimi učeníkmi, mal na mysli nebo. Musel myslieť na čas, keď budú najbližšie spolu.

Nedokážeme pochopiť hĺbku Ježišovho utrpenia. To, čím musel prejsť, Ho naplňalo hrôzou. V Getsemane poslal Boh anjela, aby Ho posilnil na ceste. Napriek tomu nedokážeme vysvetliť, ako bol Ježiš schopný zniesť agóniu kríža. Jeho slová nám však pomáhajú. Cez to, čo povedal posledný večer tu na zemi, tak nádherne žiari Jeho láska.

Jeho srdce bolo naplnené láskou k priateľom. Boli to tí, na ktorých myslel. Bolo to, akoby ich nevedel opustiť. Preto Ježiš našiel útechu v tom, že o krátky čas budú opäť spolu.

Vždy, keď si kľakneš pri Večeri Pánovej, myslí na to, čo príde. Ak žiješ vierou v Ježiša a zotrávaš v nej, vždy bude pred tebou ďalšia príležitosť. Naposledy to bude v nebi, keď bude všetko dokončené.

Keď Ježiš sedel na Zelený štvrtok medzi svojimi priateľmi, vedel, že je blízko cieľa. Väčšina z nás nevie, ako dlho potrvá naša cesta, kým sa dostaneme do neba. Ale obraciame zrak na Ježiša, ktorý na nás čaká, a potom sa ponáhľame vpred do kráľovstva, kde s Ním budeme navždy.

25. september

Toto vám píšeme, aby naša radosť bola úplná.

1. list Jána 1:4

Hriech ničí všetku radosť. Svojou hnilobou nakazí všetko, čo je blízko. Oplyvňuje vzťah medzi Bohom a ľuďmi, a aj medziľudské vzťahy.

Ján preto úzkostlivo dbá, aby jeho priatelia chodili vo svetle. Ak to nerobia, ich radosť zmizne. Kritika a ohováranie získavajú na moci, pretože človek niečo skrýva. Keď nemá čisté svedomie, hľadá nedostatky u druhých ľudí, aby bol sám v lepšom svetle. Keď sa medzi bratmi rozšíri takýto duch, sotva tam bude radosť.

Existuje radosť, ktorá patrí do neba. Pokiaľ žiješ na tejto hriešnej zemi, bude sa radosť z dočasných vecí stále meniť. Choroba, utrpenie a smrť sa zmocnia tvojho života a vrhnú naň tieň.

Napriek tomu aj na zemi existuje dokonalá radosť. Spochívá v správnom vzťahu k Bohu. Ak si so svojim hriechom prišiel k Bohu, nepochybuj, že ťa prijal. On z teba sňal hriech. Urobil to na Veľký piatok.

Existuje dokonalejšia radosť a väčšia úľava pre strateného hriešnika ako oslobodenie od hriechu a viny?

Boh chce, aby táto radosť bola neoddeliteľnou súčasťou tvojho života, a to je možné, len ak chodíš vo svetle. Neznamená to však, že žijeme bez hriechu. Kresťan to nedokáže, pokiaľ žije na zemi. Dokáže však žiť v skutočnom, úprimnom vzťahu s Bohom. Môže povedať, že pokiaľ dovidí, neexistuje nič, čo by nevyšlo na svetlo.

Ak takto žiješ, máš dokonalú radosť. Máš pokoj s Bohom. Medzi tebou a Ním je už všetko v poriadku.

Si pripravený opustiť tento život. Keď ťa Boh zavolá, môžeš okamžite ísť. Vtedy bude tvoja radosť pred Božou tvárou úplná. Naveky.

26. september

... na vlastnom tele vyniesol naše hriechy na drevo, aby sme odumreli hriechom a žili spravodlivosťou.

1. list Petra 2:24

Radi sa zbavíme všetkého, čo nás bolí. Nechceme si to ani pripomínať. A už vôbec nechceme, aby náš hriech spôsoboval ťažkosti iným.

Aké utrpenie sme spôsobili Ježišovi! Čo všetko musel podstúpiť preto, že porušenie hriechu má nad nami takú moc! Naša myseľ nie je schopná pochopiť, čo Ježiša stála naša záchrana. Božie slovo však odhaľuje tajomstvo nášmu srdcu. Neodhalilo sa to raz a navždy. Znovu a znovu si musíme uvedomovať, akú cenu musel Ježiš zaplatiť. Napriek tomu, že nám Duch Boží umožňuje vidieť, čo žiadne oko nevidelo a pochopiť, čo do žiadneho srdca nevstúpilo, nikdy nedosiahneme ďalej ako na začiatok.

Ježiš a hriech patria k sebe. Boh na Neho položil všetky naše hriechy. Ležali na ňom a On poznal ich váhu. Nebol ranený len údermi, bičmi a kľincami, bol ranený samotným hriechom.

Najväčšie protiklady sú spojené v Ježišovi. Bol Boh. Každý, kto Ho videl, videl Boha. Ale Ján mohol zároveň zvolať: „Ajhľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.“ Vidieť Ježiša bolo to isté, ako vidieť hriech celého sveta, tvoj aj môj.

Ježiš znášal viac hriechu ako ktokoľvek iný. Si prekvapený, že život na zemi bol pre Neho ťažký? Práve pre hriech je život taký ťažký, a ty to vieš. Pre tvoj hriech ja taký ťažký. Hriechy iných ho sťažujú. Áno, mnohí si myslia, že nie sú schopní žiť život spustošený hriechom, a preto sa rozhodnú ukončiť ho. V zúfalstve sa snažia zbaviť hriechu a jeho následkov.

Ježiš to neurobil. Povedal áno tvojmu aj môjmu hriechu. Rozhodol sa s ním žiť, preto s ním musel aj zomrieť. Zomrieť s hriechom znamená zomrieť pod jeho hroznou váhou. Ježiš to urobil. Niesol naše hriechy až do konca – priamo až na drevo kríža. Vojaci Mu vzali odev, ale hriech, ktorý mu dal Boh, si ponechal. Prenechaný Božiemu hnevu a súdu bol obetovaný namiesto teba.

Veď poznáte milosť nášho Pána Ježiša Krista...

2. list Korinským 8:9

Keď Pavol odišiel z Korintu, vedel, že kresťania poznajú Božiu milosť. Vykreslil im Ježiša, ako ukrižovaného Syna Božieho. Urobil to veľakrát. Zaumienil si nevedieť medzi nimi nič, „jedine Ježiša Krista, a to toho ukrižovaného“.

Ako je to s dnešnými kresťanmi? Poznáme milosť nášho Pána Ježiša Krista?

Veľa ľudí okamžite odpovie „áno“. Nemali by sme však odpovedať príliš rýchlo.

Nemôže byť dôvodom veľkej duchovnej chudoby práve skutočnosť, že tí, ktorí patria Ježišovi, tak málo poznajú milosť? Zamestnávajú nás rôzne otázky, no len málokedy obcerstvi naše srdce milosťou.

Musíš sa vrátiť na začiatok. Tam, kde si stál pred svojím Pánom bez slova a nemal si na svoju obranu čo povedať. Zaslúžil si si, aby nad tebou zaznel rozsudok smrti. Ale to si nepočul. Boh ti dovolil, aby si si vypočul rozsudok smrti nad Ježišom. Bolo to úplne jasné, že na tvoje miesto sa postavil niekto iný.

Vtedy si videl otvorené nebo. Ježiš pripravil cestu. Môžeš prísť pred Boha kvôli Pánovi Ježišovi. Tvoj Spasiteľ a Vykupiteľ prebral tvoj prípad.

Božia milosť je tvoja jediná nádej aj dnes. Ak Ježišova krv neprikryje všetky tvoje hriechy, nemôžeš byť spasený. Stále nemáš nič, čím by si zaplatil. Bez ohľadu na to, že si dospel ako kresťan, nikdy sa nedostaneš ďalej. Musíš byť spasený z milosti.

Máš sa z toho radovať. Božia milosť je taká ohromujúca, že dokonalejšie šťastie už nemôžeš dosiahnuť. Boh ti ju daroval v prekypujúcej hojnosti.

Ježišovo dielo ťa nepreviedie iba časťou tvojej cesty. Zoberie ťa priamo do cieľa. To je zahalené v nádherných slovách „Dokonané je!“

Ži v Božej milosti. Nech ťa nesie celým životom. Budeš Ho za to naveky chváliť.

28. september

... taký (človek) nech uváži, že akí sme v slove v listoch, keď sme neprítomní, takí budeme aj v skutku, keď budeme prítomní.

2. list Korintským 10:11

Zhodujú sa u teba slová s činmi? Satan robí všetko preto, aby sa nezhodovali. Vie, že ak bude mať úspech, budeš ochromený zvnútra. Tvoje slová nebudú mať váhu a bude ti hroziť pohrdanie.

Ježiš učeníkov varuje pred kvasom farizejov. Povedal o nich, že nerobia to, čo hlásajú.

Všetkým kresťanom hrozí nebezpečenstvo, že budú ako farizeji. Ale pre tých, ktorým bola v zbore zverená nejaká osobitná úloha, je toto nebezpečenstvo ešte väčšie. Človek chce naplniť očakávania iných ľudí. Vytvára pozitívny dojem z vlastného duchovného života. Môže sa to diať nespočetnými spôsobmi. Pri vhodných príležitostiach spomenie modlitbu, čítanie Biblie, svedectvo, službu alebo dary na misiu. Je to nebezpečné. Bez toho, aby si to človek uvedomil, odchádza spreď Božej tváre a začína žiť svoj život pred očami ľudí. Potom môžeš u ostatných vzbudzovať dojem, ktorý sa v reálnom živote rozplýva ako para.

Uč sa od Pavla. Čo povedal, to aj vykonal. Nieкто môže poukázať na jeho hriech, nedostatky a chyby, ale napriek tomu žil život v úprimnosti. Všetko vyniesol na svetlo – pred Bohom i pred ľuďmi.

Všetkým, ktorí mali niečo proti nemu, tak odhaľoval mnohé zraniteľné miesta. Stačilo len obrátiť proti nemu jeho vlastné slová. Veď sám povedal, že je najhorší spomedzi všetkých hriešnikov, a že v jeho tele neprebýva nič dobré.

Kresťania pravdy sú kresťania, ktorí znášajú utrpenie. Ak existuje spojenie medzi presvedčením, slovom a činom, tak to niečo stojí.

Ján Krstiteľ sa nedokázal s Herodesom stretnúť bez toho, aby ho nenapomínal: „Nie je ti dovolené žiť s manželkou tvojho brata.“ Tieto slová ho stáli väzenie a neskôr aj život. Jánove slová boli ako soľ v otvorenej rane Herodesovho svedomia.

Ježiš nás volá, aby sme prijali svoj kríž a nasledovali Ho. Nech naše slová súhlasia s činmi.

29. september

A nadovšetko, verne sa milujte vospolok, lebo láska prikrýva množstvo hriechov.

1. list Petra 4:8

Božie slovo nám často pripomína, aby sme milovali bratov. Možno sa čuduješ, prečo sa to tak veľmi zdôrazňuje. Láska je skutočne životnou miazgou kresťanského spoločenstva. Ak chýba, vzájomný vzťah sa dostáva do konfliktu. Ohováranie a obviňovanie si postupne stavajú základy, vzdialenosť rastie a spolu s ňou aj chlad.

Kresťanské spoločenstvo sa rozvíja len vtedy, ak sa prikrýje množstvo hriechov. Existujú hriechy, proti ktorým sa treba postaviť. Existujú situácie, ktoré treba objasniť. Môžu nastať prípady, keď sa cesty musia rozdeliť ako u Pavla a Barnabáša. Ale v prvom rade máme mať voči sebe úprimnú lásku, aby mohol byť hriech prikrýty.

Tvrdohlavý postoj je nebezpečný. Ukáže sa, keď stále zápasíš o svoje právo. Ak ho nedosiahneš, cítiš, že spravodlivosť prehrala.

Musíš si uvedomiť, že to sa nikdy nestane. Spravodlivosť nemôže prehrať, ani nemôže byť dlhodobo utláčaná. To platí aj pre tvoje právo. Sám Boh sa o to postará.

Nakoniec nie je isté, či máš také právo, ako si myslíš. Väčšina prípadov nemá len jednu stranu.

Tvrdohlavosť prináša medzi bratov zákonnického ducha. Ten rozbíja priateľstvo a náprava môže trvať roky.

Nemali by sme všetko vidieť v čiernej farbe. Medzi čiernou a bielou je rozdiel. Božie slovo hovorí o zatvrdených hriešnikoch, ktorých treba podrobiť cirkevnej disciplíne. Môže existovať aj nebezpečná tendencia hádzať pravdu cez palubu v mene kresťanskej lásky. Ani to nie je správny prístup. Pravda sa nedá zachovať bez boja. Vo všetkom a skrze všetko však máme mať medzi sebou úprimnú lásku. Láska nie je ľahostajná. Láska odpúšťa. Nemôžeme bez nej žiť. Láska je životodarné spojenie medzi tebou a Bohom a medzi tebou a твоjim bratom.

30. september

Varujte sa prejavovať zbožnosť pred ľuďmi preto, aby vás videli; ináč nemáte odplatu u svojho Otca, ktorý je na nebesiach.

Evanjelium podľa Matúša 6:1

Keď Ježiš učeníkov varuje, aby boli opatrní, má na to dobrý dôvod. Pozná nástrahy tvojho života lepšie ako ty. Vie, že tvoj duchovný život môže ľahko skončiť ako prázdne divadlo. Už viac nežiješ pred Božou tvárou, ale pred ľuďmi. Tvoj duchovný život sa stal škrupinou bez obsahu.

To je dôvod, aby si svoj život dôsledne preskúmal. Je hrozné, keď si človek uvedomí svoj skutočný stav až v Deň súdu. Vtedy je už na obrátenie príliš neskoro.

Staré príslovie hovorí: Človek je taký, aký je, keď je úplne sám!

Boh sa nedíva tak, ako sa dívajú ľudia. Nepýta sa na slová, ale na moc. Skrývaš niečo vo svojom srdci napriek dojmu, ktorý prezentuješ sebe a iným?

Existuje nebezpečenstvo, že za kresťanským vzhľadom sa skrýva chladné a mŕtve srdce. Príliš ľahko sa necháme zaujať a pohltiť viditeľnými vecami, čo postupne vytlačí Toho neviditeľného.

Dokážeš sa na seba pozrieť bez toho, aby si sa cítil nesvoj? Nemáš sa pýtať: Kde vlastne som? Nemáš sa spolu so žalmistom modliť: „Preskúmaj ma, ó Bože, poznaj moje srdce; skúmaj ma a poznaj moje myšlienky! Vid', či som na ceste do trápenia, a veď ma cestou večnosti!“ (Žalm 139: 23 – 24)?

Pán vie všetko. Musíš ísť k Nemu. Je dobré vedieť, že ťa vidí skrz-naskrz. Nalomenú trstinu nedolomí. Ježiš ťa chce priviesť späť na začiatok.

Tam si dostal milosť zdarma. Vedel si, že obrovský hriech a nečistota tvojho srdca volajú do neba. Vtedy prišiel Ježiš k tebe s milosťou – s nezaslúženou milosťou.

Na celom svete bola vtedy len jedna osoba, ktorou si sa zaoberal. Bol to Ježiš. Zostaň pred Jeho tvárou a ži tam svoj život. Tvoj duchovný život môže zostať zdravý a svieži jedine pri Ňom.

Biblické citácie

STARÁ ZMLUVA

1. kniha Mojžišova

3:1 14. sep str. 84

2. kniha Mojžišova

3:12 10. júl str. 18

5:2 11. sep str. 81

20:7 14. aug str.. 53

1. kniha kráľov

17:6 4. júl str. 12

17:6-7 3. aug str. 42

Nehemiáš

1:3 14. sep str. 84

Žalmy

17:4 30. aug str. 69

23:6 30. júl str. 38

25:14 9. sep str. 79

15. sep str. 85

40:2 10. aug str. 49

62:5 12. sep str. 82

91:14 19. sep str. 89

Žalmy (pokr.)

96:9 15. júl str. 23

103:2 20. sep str. 90

106:7 6. sep str. 76

116:15 22. aug str. 61

139:23 30. aug str. 69

30. sep str. 100

Príslovia

4:26 12. júl str. 20

10:25 3. júl str. 11

Izaiáš

40:28-29 11. júl str. 19

41:10 24. júl str. 32

43:1 17. aug str. 56

43:2 23. aug str. 62

43:4 18. júl str. 26

44:3 2. aug str. 41

44:5 4. sep str. 74

45:3 17. júl str. 25

53:5 18. sep str. 88

53:7 18. júl str. 26

NOVÁ ZMLUVA

Izaiáš (pokr.)

54:14	5. júl	str. 13
55:12	5. sep	str. 75
58:11	12. aug	str. 51

Jeremiáš

23:6	21. aug	str. 60
29:13-14	21. júl	str. 29
50:6	16. aug	str. 55

Ámos

3:6	13. aug	str.. 52
-----	---------	----------

Micheáš

7:19	9. júl	str. 17
------	--------	---------

Aggeus

1:5-6	13. júl	str. 21
2:19	13. júl	str. 21

Evanjelium podľa Matúša

6:1	30. sep	str. 100
7:23	19. sep	str. 89
9:36	8. sep	str. 78
9:37-38	6. aug	str. 45
10:28	7. júl	str. 15
11:5, 10	23. júl	str. 31
17:2	23. sep	str. 93
25:40	29. aug	str. 68
25:42	7. júl	str. 15

Evanjelium podľa Marka

6:18	28. sep	str. 98
8:36	23. aug	str. 62

Evanjelium podľa Lukáša

1:15,17	1. aug	str. 40
3:21	2. júl	str. 10
5:3	7. sep	str. 77
6:12	17. sep	str. 87
10:39	24. aug	str. 63
12:36	21. sep	str. 91
22:16	24. sep	str. 94
22:19	25. aug	str. 64

Evanjelium podľa Jána

1:29	26. sep	str. 96
1:51	2. júl	str. 10
13:35	28. júl	str. 36
17:24	26. júl	str. 34
19:18	31. aug	str. 70
19:30	9. júl	str. 17
21:18	22. aug	str. 61

Skutky apoštolov

4:12	20. júl	str. 28
20:29	14. sep	str. 84
27:24	1. sep	str. 71

List Rímskym

14:13	15. sep	str. 85
15:29	1. júl	str. 9
16:25, 27	14. júl	str. 22

Prvý list Korinským

1:4	5. aug	str. 44
-----	--------	---------

Druhý list Korinským

5:15	29. aug	str. 68
8:2,4	16. sep	str. 86
8:9	27. sep	str. 97
10:11	28. sep	str. 98
12:9	19. aug	str. 58
	17. sep	str. 87

List Galatským

5:1	15. aug	str. 54
5:9	31. júl	str. 39

List Efezkým

1:4	25. júl	str. 33
1:6	7. aug	str. 46
1:10	8. júl	str. 16
1:13	29. júl	str. 37
1:15-16	13. sep	str. 83
5:4	9. aug	str. 48

Druhý list Tesalonickým

2:10 28. aug str. 67

List Židom

1:14 22. sep str. 92

2:3 22. júl str. 30

4:10 19. júl str. 27

8:11-12 16. júl str. 24

10:25 10. sep str. 80

10:39 26. aug str. 65

List Jakuba

1:21 20. aug str.. 59

Prvý list Petra

2:23 4. aug str. 43

11. aug str. 50

2:24 26. sep str. 96

3:9 8. aug str. 47

4:8 29. sep str. 99

5:7 18. aug str. 57

Prvý list Jána

1:4 25. sep str. 95

1:7 2. sep str. 72

4:2 6. júl str. 14

5:12 20. júl str. 28

Zjavenie Jána

1:6 27. júl str. 35

27. aug str. 66

4:1 20. sep str. 90

7:17 3. sep str. 73

13:7 23. aug str. 62

Len jedno je potrebné

Pán Ježiš tieto slová povedal Marte, ktorá mala pocit, že je na všetky povinnosti v kuchyni sama a obviňovala Máriu z lenivosti.

Čo je potrebné? Ježiš nedáva jasnú odpoveď, no poukazuje na to, že Mária si vybrala lepší podiel. Aby sme mali to, čo v prvom rade potrebujeme, je treba byť pri Ježišových nohách. Práve tam nám dáva to, čo potrebujeme viac ako čokoľvek iné – dáva nám samého seba!

Presne na to sa zameriava táto kniha každodenných stíšení. Túžime, aby ste v Kristovi stretli Boha takým spôsobom, že sa to nikdy nestratí.

Autor:

Hans Erik Nissem žil v Dánskej Kodani. Narodil sa v roku 1938 a v roku 1965 sa stal magistrom teológie. Oženil sa s Benedicte, s ktorou mali tri dospelé dcéry. Zomrel v roku 2016.

Istý čas slúžil ako duchovný v Kodani. V období 1970 – 2003 bol riaditeľom Biblickej školy (Bible College) v Hillerode. Spravuje ju Dánska evanjelická misia.

Dansk Balkan Mission 2019